

OUR LIFE

НАШЕ ЖИТТЯ

ВИДАЄ
СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Published by
Ukrainian National Women's
League of America, Inc.
4936 N. 13th St.
Philadelphia 41, Pa.

Липень

7

July

1966

Олена Лотоцька, портрет кисти П. Андрусева

НАШЕ ЖИТТЯ

РІК XXIII ЛИПЕНЬ Ч. 7

Видає Союз Українок Америки
раз у місяць за винятком серпня

Редагує Колегія — Лідія Бурачинська,
Олена Лотоцька, д-р Наталя Ішук,
Ірина Пеленська, Марта Тарнавська,
Наталя Чапленко, Марія Юркевич.
Листування й передплату висилати
на адресу:

4936 N. 13th St.
Philadelphia 41, Pa.
Tel DA 4-7304

Річна передплата в ЗДА і Канаді
від січня 1963 \$5.00
Піврічна передплата \$2.75
Річна передплата в Англії 1½ ф. ст.
Річна передплата в Австралії 4 а. д.
Річна передплата у Франції 10 н. фр.
В інших країнах рівноварт. 5 ам. дол.
Поодинокі число 50 центів

OUR LIFE

VOL. XXIII JULY No. 7

Edited by Editorial Board
Monthly publication except August,
of the Ukrainian National Women's

League of America, Inc.
4936 N. 13th St.
Philadelphia 41, Pa.
Tel DA 4-7304

Subscription in the United States
of America \$5.00 per year, half year
\$2.50. Subscription in Canada \$5.00
per year, half year \$2.75. Subscription
in England 1½ pound sterling,
per year. Subscription in Australia
4 Austr. dollars per year. Subscription
in France 10 n. fr. per year.

Entered as second class matter July
8, 1944, at the Post Office at Phila-
delphia, Penna., under the Act of
March 3, 1879.

Single Copy 50 cents

На терені США

23. жовтня — Показ історичних стро-
їв — Окр. Рада США в Ньюарку

КРИЗЬ НОВІ ФІЛЬМИ

...А ТЕПЕР МИХАЙЛО — And now
Miguel. Пастуша родина Шавесів у
Нью Мехіко, дістає нового члена Ми-
хайла, що йде з батьком на літній
вилас овець. Цікаві картини пасту-
шого життя.

ДОВКРУГИ СВІТА ПІД ВОДОЮ —
Around the World Under the Sea.
Пригодницький фільм — показаний
у кругосвітній подорожі під водою.
Між шести вченими — одна жінка,
що її грає Шірлі Ітон.

ГОТЕЛЕВИЙ СЛУЖКА — The
Bellboy. Комедія, побудована до-
вкруги пригод готелевого хлопця, що
його грає Джеррі Луїс у Маямі.

З ЗАВ'ЯЗАНИМИ ОЧИМА — Blind-
fold. Дія цього пригодницького філь-
му дуже заплутана й лиш із трудом
Рак Гадсон, що грає головну роль,
доходить у ній до переможного
кінця.

КІТ — The Cat. Історія малого
хлопчини, що загубився в горах Ка-
ліфорнії і мусить стерегтися лихого
вбивника і злющого лева. Та цей
другий куди менше страшний.

ПОГАНА ГРА — The Dirty Game.
Шпигунський фільм, що вплутує в
дію агентів з усього світа. Грають —
Генрі Фонда, Роберт Раєн і Віторіо
Гесмен.

КЛОПІТ ІЗ ЯНГОЛАМИ — The
Trouble with Angels. Директорка
школи пригадує собі витівки цілсі
кляси, в якій вибиваються Гейлі Милс
і Джун Гардінг.

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

У звіттовленні з річних зборів 23
Відділу США в ч. 4, 1966 р., пропу-
щено вістку, що касієрка Відділу п-ні
М. Слупецька здала дуже точний фі-
нансовий звіт та при цьому докладно
поінформувала членок про те, на які
цілі видано гроші. За недогляд пере-
прошуємо.

*

У посмертній згадці про бл. п. Ка-
терину Федорчак у ч. 5, 1966 р., по-
милково подано в англійському під-
писі, що Покійна була членкою 64-го
Відділу США, тоді коли вона нале-
жала до 63 Відділу США в Дітроїті.
За недогляд перепрошуємо.

Зміст:

В. Юрченко: Молитва
М. Ржепецька: Наше нар. мистецтво
С. Пушкар: Із Конгресу Міжнар.
Жін. Ради
В. Креве: Антануків ранок
Тета Дарка Не оминаймо себе!
І. П-а Малята й літні вакації
Л. Буря: Невтоптаними стежками
Керівничка Курсу
На новому ґрунті
Р. Міхняк: Від чого прибуває вага
тіла
Р. Коцик: Травник улітку
З. Терлецька: Чим хата багата...
Рушникові шви
О. Цегельська: Як Петрусь літав
літаком
Г. Чернобицька: Ладки
М. Стельмах: Грядочка сестрички
Нар. Казка: Пан Коцький
Л. Полтава: Що вполював Гриць?
М. Стельмах: Сонечко
При громадській роботі

На обгортці:

Світлина портрету п-ні Олени Ло-
тоцької, почесної голови США, що
його виконав мистець Петро Андру-
сів на замовлення Українського Кон-
гресового Комітету Америки.

ПРЕДСТАВНИЦТВА
„НАШОГО ЖИТТЯ“

АНГЛІЯ:

Mrs. Myroslawa Rudenska
245 Wigman Rd.
Bilborough Estate
Nottingham, England

Ukrainian Booksellers
49 Linden Gardens
Notting Hill Gate
London W. 2

АВСТРАЛІЯ:

“Library & Book Supply”
16a Prospect St.
Glenroy, W9, Victoria
Australia

ФРАНЦІЯ:

Дарія Мельникович
с/с No. 7 887 93 de Paris
26, rue de Torcy
Paris 18-e
France

On the Front Page:

Mrs. Helen F. D. Lototsky, portrait
made by P. Andrusiv

Наше життя

РІК ХХІІІ.

ЛИПЕНЬ, 1966

Ч. 7

Валентина Юрченко

Присвячую Софії Т.

Серце

Фіалковий, замріяний крокус
Нижні прорості пружить і в них
Стюардесу свою карооку
Бачить мати в тривогах нічних.

Гуркіт в небі зашморгує петлі,
Тихий сон із очей зганя,
І думки — безпорадні нетлі
Б'ються в шиби ясного дня.

А коли срібний птах затуркоче
В неозорі, захмарні світи, —
У молитві палкій зашепоче:
„... Збережи, поверни, захисти“...

Та ось чути дрібушечки-кроки,
Милий усміх весняно цвіте,
На порозі — струнка, кароока:
„Турбувалась, мамусю? Пусте!“

Не зібгати турбот, не здушити,
Серце матері — святоців храм.
Хто ж би владно прорік — скам'яніти
Материнським м'ятежним серцем?

Мовчанка

Нависла тиша брилою важкою,
Ніде ні поруху, ні шарудіння
І сутінь виткала сиваве павутиння
Безжального, німого супокою.

Чому ж мовчиш? В очах твоїх тремтить
Бездоня сумнівів, докорів і ваганья,
В манливе і хитке бездумне поривання
І шал химерний думку попелить.

Невже слова всі сказано й тому
Сльозу ховаєш у стрільчастих віях?
Чи, може, думаєш — не мати вже тобі я?
Скажи мені, чому ж мовчиш, чому?

Нью Йорк, 1966

Довкруги градуацій молоді

Вже проминули Градуаційні Зустрічі й прогомніла радість з одержаного диплому. Тисячі дівчат покінчили американські каледжі й університети. Все роз'їхалось на короткий відпочинок із готовими плянами на дальше. Життя чекає!

Журнал „Нюзвік“ провів перегляд кількох каледжів та подав кілька розмов із замітними градуантками. В наставленні молодого американського жіноцтва зауважується певна зміна. „Тоді коли десять літ тому у Вассар Каледжі лиш зрідка можна було знайти інше прямування, як до подружжя“, сказано в статті, „то в 1966 р. молоде жіноцтво шукає чогось іншого“.

У статті з'ясовані також причини цієї переміни. Боротьба за прожиток стала більш інтенсивною, отже власне звання для дівчини необхідне. Політичне положення Америки ускладнилось у світі й держава старається мобілізувати всі свої сили. Родинне життя не дає розгорнутися всім здібностям жінки і вони почувуються невикористаними. Життя жінки триває довше як чоловіка, отже вона може краще використати придбану освіту.

Це є в кожному разі зворот до кращого. Правда, в тій же статті стверджують, що ринок праці для жінки ще не є корисний, бо велика більшість їх знаходиться в нижчій заробітковій категорії. Але рівночасно є багато даних, що промовляють за студіями жіноцтва. „Перерва для материнства“, як називають у житті жінки 10 чи 15 літ, присвячених вихованню дітей, не заважить так на її пізнішій праці, коли в неї є диплом. Та й частинну роботу тоді легше зможе дістати.

У цьому числі починаємо містити висліди градуації українських дівчат. Як звичайно — переважна більшість їх закінчує каледж і включається в працю, відкладаючи магістерію на пізніше. Ще не маємо вислідів градуації з усіх наших округ. Але, коли судити по торічному висліді, то сотня градуанток нам запевнена. Переважна більшість дівчат підготовляється до вчительського звання, студіюючи педагогічні предмети й мови.

Студії наших дівчат не є вислідом якоїсь зміни чи нового наставлення. Наша жіноча молодь завжди тяготіла до них, а родинний дім їх у тому піддержував. Перемінна судьба навчила нас, що придбане знання найкраще підготовляє людину до життєвої боротьби. І тому нам не треба закликати чи переконувати наше молоде жіноцтво, а тільки спрямовувати до найкращого використання своїх сил.

П-ні Марія Ржепечька
Mrs. Marie Rzepecky, Chairwoman
of the UNWLA Folk Art
Committee

НАШЕ НАРОДНЕ МИСТЕЦТВО

Референтура народнього мистецтва має вже свою традицію в Союзі Українок Америки. Почалося воно ще з того часу, коли Гол. Управа постановила придбати власну етнографічну збірку у краю, щоб презентувати нашу народню культуру на Світовій Виставі в Шикаго 1933 р. Отже й референтка нар. мистецтва при Гол. Управі заопікувалась збіркою та доповнювала її.

Це залишилось і досі основним її завданням. Та діяння референтури значно поширилось, від коли народне мистецтво увійшло в наш побут. Сьогодні кожна українська людина милується ним, а властиво немає української хати, в якій воно не проявилось би. Отже тому народне мистецтво глибоко увійшло в життя української жінки.

Референтура нар. мистецтва при СУА мусить за цим процесом пильно слідкувати. Ми ж хочемо сприйняти народне мистецтво у найкращій і найбільш відповідній формі. Ми повинні добре пізнати всі його вияви в народньому вбранні, вишивці, тканині, писанні, кераміці, дереворізьбі. Хочемо оминати викривлень, що його засмічують. Бо ж воно служить не тільки для власного задоволення,

а й дуже часто свідчить про нас перед американським світом.

В осередку нашої дії є та ж сама Етнографічна Збірка, що прийняла тепер форму постійної Музейної Виставки в Українсько-Американському Інституті у Нью Йорку. Частина її показано на відкритті Виставки Жіночої Творчості під час XIV. Конвенції СУА. Тепер підготовляється її на постійне відкриття. Рівночасно Централя працює над рухомою Виставкою Нар. Мистецтва з добре опрацьованим інформаційним матеріалом, що зможе послужити нашим Окр. Радам і Відділам СУА. Окрім того вже є зладжена інформаційна доповідь про народне мистецтво, ілюстрована прозорками, що її Централя на бажання висилає.

Особливу увагу мусимо присвятити стилевим народнім строям. Щораз більше маємо хороших і танкових гуртків, щораз частіше доводиться брати участь у делегаціях та фестивалях. Тому повинні ми змагати до народнього строю, що гідно нас репрезентував би. В тій цілі Окружні Ради повинні придбати правильні народні строї й при кожній нагоді їх демонструвати. Деколи зможуть нас про те інформувати також збірки ляльок.

Виставки народнього мистецтва, покази чи курси писання писанок також вимагають нашої уваги. Їх часто влаштовують без належної підготовки. А такий виступ завжди треба влаштовувати у співпраці з мистцями, що є в кожному нашому осередку.

У тій роботі нам можуть дати поміч народні мисткині. Є багато таких, що тут плекають вишивку, кераміку, писанку, а й тканину. Сюди належать теж знавці народнього вбрання. Їм належить наша підтримка й увага. Кожної Конвенції влаштовуємо Виставку Жіночої Творчості, щоб показати їх осяги.

За цими проявами нар. мистецтва треба особливо слідкувати. Виставки репрезентують нашу народню культуру перед своїм і чужим громадянством. Отже влаштування їх мусить бути дбайливе

У СОРОКОВІ РОКОВИНИ

Недавно тому прогомонили в українській громаді одні роковини, що потрясли наново нашою пам'яттю. Це було святкування з нагоди 40-ліття смерті Гол. Отамана Симона Петлюри. Кожна громада віддала йому свій поклін, а в Парижі на цвинтарі Монмартр поклонилась йому тисячна тьма народу. Прибули представники різних громадських організацій, зорганізованими рядами явилась і молодь.

І справді! Постать Головного Отамана стала вже символом наших визвольних змагань. Популярність його наймення, збройна боротьба, яку він очолював, політичні заходи, що він провадив — це все пов'язало його навкі з нашим визвольним зривом. А його насильна смерть завершила найвищою жертвою цей його страдницький шлях.

Сорок літ, що проминуло від насильної смерті, не віддалило, а наблизило нам його. Бо ж коли він і його ближчі співробітники пішли в 1920 р. на вигнання, ще не всі усвідомляли собі вагу і завдання цієї місії. Щойно тепер, коли велика частина нашого народу вийшла поза межі своєї країни, ми бачимо й розуміємо шлях, що його вторував цей великий політичний емігрант.

Але доля готує нам ще одне завдання. Услід за нашими заходами й активізацією нашої справи вороги намагаються поборювати ім'я Симона Петлюри, оплюгавлювати його пам'ять. Раз-у-раз приходиться нам відстоювати правду, боротись проти наклепів. Це теж наближує нам його постать, вчить розуміти добу, в якій він жив і діяв.

і підтримане доброю інформацією у формі написів чи летючок.

Як бачимо, референтка нар. мистецтва в Гол. Управі не може справитись сама з тими всіми завданнями. Отже встановлення референток при Окружних Радах СУА є конче потрібне. Це й передбачене нашим пляном праці на найближчий час.

Марія Ржепечька

Референтка нар. мистецтва

Із Конгресу Міжнар. Жіночої Ради

Дня 24. травня ц. р., точно як було намічено програмою, закінчився XVIII Конгрес Міжнародної Жіночої Ради в Тегерані, столиці Ірану. Цей Конгрес був особливий із двох причин. Перше — в ньому взяло активну участь усе зорганізоване жіноцтво Ірану під керівництвом княгині Ашраф Палеві, яка є президенткою Національної Ради Жінок Ірану. Ця організація перебрала на себе левину частину технічних робіт Конгресу. Поверх 120 жінок, що володіли бездоганно французькою або англійською мовами, виконували щоденно інформативну чи перекладну працю, допомагаючи тим Конгресові досягнути велику справність у перебігу нарад. Друга поміч полягала в тому, що назустріч потребам Конгресу пішов уряд Ірану, відступаючи до диспозиції палату Міністерства Заграничних Справ Ірану з усіми посібниками (гучномовці, двомовні слухавки, поштовий уряд, банкова агенція та тим подібне) з доскональними репродукційними машинами, що засобляли делегатів кожного дня матеріалами і вислідами нарад у поодиноких комісіях.

Завдяки тому Конгрес проходив незвичайно ділово і точно. Намічена програма була вичерпана

до найменших подробиць. Ця упорядкованість і справність дії, при участі поверх 300 делегаток із 45 країн вільного світу та вдруге стільки представників преси, репрезентантів світових союзів, обсерваторів і гостей, дала можливість кожному знайти своє місце в праці конгресу, яка коженденно проходила трьома шляхами: в комісіях, в зборах Головної Управи МЖРади та в пленарних сесіях.

Якими ж питаннями займався XVIII Конгрес МЖРади?

Праця Міжнародної Жіночої Ради тісно пов'язана з працею спеціальних агенцій Об'єднаних Націй, в яких МЖРада через своїх представниць бере постійно активну участь. Тому не диво, що на Конгрес МЖРади прибув не тільки представник секретаріату Об'єднаних Націй, але також репрезентанти окремих комісій як ЮНЕСКО, ЮНІСФ, ФАО, ІЛО, НГО й інші. Вони брали участь у панелях та неоднократно забирали голос у дискусіях в справах міжнародних акцій, таких, як ліквідація неписьменності у всіх країнах вільного світу, боротьба з голодом, боротьба з молодечею злочинністю, наркотики й іншими соціальними недугами, що тяжким каменем лягли на сумління

людства ХХ ст. Вони неоднократно заявляли, що МЖРада це головний двигун праці О. Н. та що без співпраці МЖРади неможливо було б багато акцій світового значення перевести в життя.

Як я вже згадала, на Конгресі діяло 14 комісій, в яких розглядалися практично всі громадсько-суспільні справи, що входять в обсяг життя кожного цивілізованого народу. Міжнародні зв'язки і проблеми миру та проблеми рівноправності жінки у всіх ділянках правного і суспільно-громадського життя, дають образ величезного засягу праці тих комісій. В цьому короткому начерку неможливо мені основніше зупинитися над досягненнями хоч би важливіших комісій. Участь і праця в тих комісіях незвичайно цікава саме тим, що в них збігаються кінці проблем цілого світу — інколи дуже розбіжні або відмінні у тому самому питанні, та mimo того жіноцтво знаходить спосіб стягнути їх до спільного знаменника та надати їм світового значення, що принесе користь так країнам високо розвинутим, як і тим, що є у процесі розвитку. В тому велике значення організаційної праці Міжнародної Жіночої Ради.

Найбільша увага цього річного Конгресу була звернена на три світові проблеми. Перша з них — це праця і досягнення в ділянці ліквідації неписьменності серед жіноцтва в усіх країнах світу. Цьому питанню був присвячений дискусійний панель, в якому головним доповідачем був представник ЮНЕСКО поруч діючих референток МЖРади. В широко проведеній дискусії, найбільше запалу, віри в перемогу та завзяття виявили представниці Національних Жіночих Рад з країн ближчого і дальшого Сходу та новопосталих країн Африки. Їх великі досяги в тій ділянці в помірно короткому часі дають запоруку, що проблема неписьменності серед жіноцтва у тих країнах, де діють жіночі організації,

Із Конгресу Міжнар. Жін. Ради в Тегерані:

У першому ряді зліва п-ні Стефанія Пушкар, голова Союзу Українок Америки
Triennial Conference of International Council of Women in Teheran:

Front row first from left: Mrs. Stefania Pushkar, UNWLA President

буде вже в скорому майбутньому у великій мірі зліквідована.

Другою проблемою, що повністю полонила увагу Конгресу, було питання правного і фактичного статусу жінки у всіх ділянках наукового, економічного та політично-суспільного життя у тих країнах світу, що об'єдналися в МЖРаді. Комісія, що працювала в тій ділянці впродовж трьох років, виявила у своєму звіті велику активність у співпраці з різними комісіями Об'єднаних Націй та добилися ще тільки прийняття багатьох внесків МЖРади, але також і проведення їх у міжнародне життя через ратифікацію тих внесків окремими державами, що надало їм права міжнародних законів. Ту ділянку праці МЖРади треба буде основніше обговорити на сторінках жіночої преси та познайомити ширші круги нашого жіноцтва з напрямними сучасного жіночого руху.

Третьою не менш цікавою темою, що також була порушена на пленумі Конгресу у формі дискусійного панелю, яка викликала живу дискусію та велике зацікавлення серед делегаток — була тема: „Народне і прикладне мистецтво у модерному світі“. Це питання було широко поставлене двома доповідачками, при чому одна говорила про проблеми народної творчості, друга про значення і розвиток прикладного мистецтва в модерному житті. Модератором була М. Веб (Америка), що є головою Комісії Домашнього Промислу, яка є одною з агенцій Юнеско. Жива дискусія, що вив'язалася після доповідей, вказала на велике зацікавлення жіночих об'єднань народною творчістю не тільки тому, щоб допомогти зберегти її в часи індустріалізації, та закріпити за своїм народом найцінніші прояви його особливості, але також, щоб допомогти жінці в умійний спосіб використати всі скарби жіночої народної творчості для піднесення господарського рівня її та її родини.

У висліді нарад покликано до життя постійну Комісію Жіночої Творчості, яка при тіснішій співпраці з міжнародною комісією при ЮНЕСКО, під назвою Світо-

вої Комісії Домашнього Промислу у Женеві, має опрацювати програми та методи праці як також можливості матеріальної допомоги для кращої організації народної продукції в складових країнах МЖРади. В склад тої Комісії запрошено також, як фахівця, представницю Союзу Українок Америки Стефанію Пушкар.

XVIII Конгрес Міжнародної Жіночої Ради закінчений. Делегатки з 45 країн світу роз'їхались додому. Однак порушені проблеми і намічені шляхи на Конгресі довго ще будуть предметом нарад і дискусій в жіночих радах різних країн світу, а відгомін проробленої праці ще довго не сходитиме зі сторінок світової преси. Ми певні, що й українське жіноцтво з увагою поставиться до осягів праці Міжнародної Жіночої Ради.

НОВІ ВИДАННЯ

Ганна Черінь: **Ідьмо зі мною!** Репортажі. В-во Юліяна Середяка. Буенос Айрес, 1965. Обкладинка Бориса Крюкова. Ст. 238.

Цей збір коротких нарисів, репортажів, описів подорожей починається переживаннями „під бомбами Берліну“ (до речі — спогад нагороджений на 4. Літ. Конкурсі СФУЖО), а закінчується репортажем про відкриття пам'ятника Т. Шевченкові у Вашингтоні. Авторка проховзується по сотні ситуацій, людей і проблем із подивугідною легкістю. Найприємніше в цьому калейдоскопі — це її незрівняне почуття гумору, що вміє з кожної й найтрудлішої ситуації викресати іскру сміху.

Юрій Мошинський: **У світі мистецьких чарів.** Враження з подорожі. Шикаго, 1963. Накладом авторки. Оформлення обкладинки Оксани Мошинської. З мистецькими ескізами Оксани і Юрія Мошинських. Ст. 324.

У невеликому томі поданий опис подорожі по Англії й Франції. Поза звичними спостереженнями, що їх зустрічаємо в кож-

ному описі подорожі, він збагачений цінними вкладками. А саме — міркуваннями автора, професійного мистця, про різні мистецькі явища і стилі, що дозволило й читачеві вглибитися в те. А друге — численними ескізами будов на шляху подорожі брата й сестри Мошинських. Це теж дає читачеві змогу милуватись їх старовинними формами. Оце й є великими прикметами книжки, що вирізняє її з-поміж усієї нашої подорожньої літератури.

Богдан Кравців **Дзвенислава.** Вінок сонетів. 1962. Обгортка Я. Гніздовського. Ст. 20.

Невеличка книжечка віршів представляється нам у гарній обгортці. Це — особливий твір. Вінок сонетів, сплетений батьком „у дар весільний“ доні. У 15 віршах накреслене все її життя, що почалося „у городі левів“ і перейшло через „роки окитання хмури й сумовиті“ аж до трояндного міста Братньої Любови. А тут завершилось „прселенню“ барвінкової гілки в день її вінчання.

Л. Б.

ГУРТОК КНИГОЛЮБІВ У ШИКАГО

Дня 18. травня ц. р. Гурток Книголюбів у Шикаго відбув свої загальні збори. Вони пробігли задовільно й звіт із праці виказав оживлену діяльність. Окрім щомісячних сходин, присвячених доповідям і обговоренню книжок, Гурток улаштував кілька літературних вечорів. Це був — авторський вечір Михайлини Ольшанської-Стефанович (разом з Окр. Радою СУА), Зустріч із Ганною Черінь із нагоди вручення нагороди Літер. Конкурсу СФУЖО і Авторський Вечір Софії Парфанович разом із Секцією Дружин Лікарів. Упродовж року члени Гуртка замовили в авторів і розпродали ряд книжок („Повінь“ Д. Ярославської, „Родина Гольдів“ Я. Оструг, „Логос“ Риндика). Гурток вислав грошові допомоги кільком письменникам.

Управа Гуртка на загальне бажання залишилась та сама, а саме — Уляна Терлецька, голова, Ф. Дахнівська, секретарка, Н. Струц, скарбничка.

**П Р И С И Л А Й Т Е
П Е Р Е Д П Л А Т У !**

Антануків ранок

(Уривок із перекладу, відзначеного на 6. Літ. Конкурсі СФУЖО)

Антанук найбільше любить свою бабуню. Ні мамусі, ні татуся, нікого іншого він так не любить, як свою стару-стару — бабуню. І як не любити! Мамуся часто й нагукає на Антанука, а деколи, загнівавшись, і стусанчика дасть, а бабця ніколи його не скривдила. В неї Антанук знайшов тільки любов, вона найкраща і найретельніша його захисниця.

Татуся Антанук просто боїться. Чому, сам не знає. Може тому, що його найрідше бачить, може тому, що татуся всі другі теж бояться і слухають кожного його слова.

Як мамуся, розгнівавшись або й сам татусь хоче Антанука покарати, він завжди знайде захист у своєї старої бабуні. Як тільки Антанукові в скрутному становищі вдається заховатись за її спідницю, він уже спокійний, бо знає, що його там не дістане, ні мамуся, ні навіть тяжка рука татуся.

Антанук спить із бабунею в однім ліжку. Коли вона лягає і встає, Антанук рідко коли відчуває. А сьогодні він зараз же прокинувся, як тільки бабуня, розбудившись, сіла в ліжку і почала укривати Антанука зі всіх боків. Антанук протер очі, протягнувся і не відчуваючи біля себе бабуні, став мацати навколо.

— Засни, засни ще, маленький внучку. Бачиш, що зовсім темно, пшешки вбелакує бабуня і ще дуже закриває його.

Антанук, простягнувши рученята і схвативши схиленої над ним бабуні шию, обняв її й поцілував. Потім перевернувся на другий бік і удав, що вже спить.

А бабуня злізла з ліжка, витягнула з-під подушки хустину та зав'язала нею голову і підійшла до печі. Антанук чує, як бабуня добуває тріски, щоб запалити вогонь.

— Трісь, трісь, чує Антанук; це бабуня ломає тріски, щоб легше було запалити.

Антанукові страшно самому лежати в ліжку. Йому здається, що по середині хати стоїть щось, як

коняка і киває головою. Скрізь хтось хроче. Антанук закриває голову накривалом і починає потихеньки кликати бабуню.

— Спи, спи внучку! Я тут, я зараз роздую вогник, буде ясніше — заспокоює вона Антанука.

Почувши бабуні голос, Антанук зовсім заспокоївся. Він висунув з-під укривала голівку, перевернувся на другий бік, у той бік, звідкіля чути бабунін голос і розкрив очі. Хоч і страшно дивитись у темноту, але там він уже не бачить нікого, хто лякав би його. Вдивившись своїми світлими оченятами, Антанук ледве бачить, як бабуня стоїть коло печі і вигрібає тліючі вуглики в одну купку. Антанук бачить, як бабуня притиснула вуглики кінцем скалки, щоб коли подує на них, не розлетілись у боки, нагнулась і підсунувши зморщене обличчя до смих вугликів, дує й дує.

Антанукові гарно й весело дивитись, як бабуня роздуває вогонь. Її обличчя здається таким надзвичайним, наче випромінює щось і весь час міняється. Антанук то ясно бачить все її обличчя, тріски і бабунині пальці, що притримують їх, то знов темніє і він ледве бачить бабунині витягнені уста. Коли вона подує міцніше — вуглики ясніше засвітять і навколо бабуні Антанук бачить велике різнокольорове коло. Від того кола на всі боки скачє проміння, що весь час міняється, тремтить, рябіє, збільшується, то знов зменшується... Антанукові цікаво, чи бабуня бачить це коло? Дивно, чому вона не пробує його зловити?

Вогонь роздуто, тріски запалились і бабуня суне одну до лямпи, що висить серед хати, а другу в маленьку лямпу, що висить біля комна. Антанук відвертається, знов починає дрімати і нарешті засинає.

Як Антанук прокинувся, пів була вже напалена і всі горшки нагріті. Одні жінки крутились біля печі, інші сиділи на лавах біля лямпи і прями. Чоловіків у хаті

вже не було — вони, як тільки встали, пішли до клуні молотити.

Під печею півень кукурікає, невідомо вже який раз, на все горло. Він Антанука розбудив.

Антанукові ще не хочеться вставати; так тепло і приємно лежати в ліжку і дрімуючи, слухати, як тріщать скалки і скриплять коловороти. Але як гляне Антанук в одне вікно, що біля ліжка та в друге, що просто в кінці ліжка, страшно йому: вікна наче темні, а за вікнами видається щось страшне-страшне. Хоч Антанук і знає, що там може бути, але відчуває, що там за вікнами стоїть якась незвичайна потвора, загрожуючи йому небезпекою. І Антанук, ще добре не пробудившись, прстираючи очі п'ястучками, сідає і втікає з ліжка на землю.

Бабуня вже сидить на своєму звичному місці на ослоні біля печі і обшлинюючи пальці, прядє тоненько-тоненько найкращий льон.

Бабуні добре там сидіти — і від печі тепло і горшки бачить: не збіжить і не перевариться.

Злізши з ліжка, Антанук скік до бабуні. Прибігши, обняв її ручками за стан.

— Чого так рано встав, внучку? — питається бабуня, переставляючи прости та пестячи зморщеною рукою його голівку. Антанук нічого не відповідає, тільки тулить свою голівку до її колін.

Бабуня закрутила рогальці на коловороті, щоб вони не відпустились, встала, взяла Антанука за ручку і повела до ослінчика під полицею. Там було два відра зимної-зимної, тільки що набраної з криниці, води. Набравши її повен черпак, бабуня мие Антанукові спочатку руки, а потім обличчя. Антанук пирхає, йому неприємно, холодно, він не хотів би вмиватись і кому іншому він ніколи не дався б, але що зробиш, як його вмиває сама бабуня, яку він дуже любить...

Вмивши як баранчика, бабуня веде Антанука до комірчини і стягнувши рушник, витирає йому

поперед уста, обличчя, потім ручки. Рушник грубий, деркий, Антанукові болить личко, горять щічки, хочеться втікати або хоч плакати, але він тільки дивиться бабуні у вічі і скаржитися.

— Бабуню, скоріше! Мені холодно.

— Нічого, внучку, потерпи. Коло печі зігрієшся, — заспокоює бабуня і ще міцніше тре йому рушником обличчя.

— Бабуню, мені боляче! — скаржиться Антанук.

— Нічого, внучку, потерпи. Білший будеш, Боженька краще любитиме.

І внучок терпить. Не тому терпить, щоб його Боженька дужче любив, а тому, що цього хоче бабуня. Витерши ручки, бабуня повісила рушник і пішла до печі. Взяла з кутка мітелку, підмела припічок, приготувала там під самим чолом печі місця для Антанука. Сміття замела в піч, а мітелку поставила у куток.

Тільки бабуня вичистила місце, Антанук скік на ослін, з ослона на припічок і вже сидить на зробленому для нього місці. Витягнув ніжки і гріється перед полум'ям із печі. Добре, приємно і тепло.

Бабуня теж сіла на ослін, поправила рогальці і відтягнула ближче до себе коловорот. Перед тим як почати прясти, бабуня бере Антанука праву ручку й водить нею від чола на груди, на ліве, на праве плече і знов на груди — вчить його христитись.

— В ім'я Отця і Сина і Духа Святого, амінь — повторює Антанук. Перехрестившись стуляє долоні пальцями догори і підносять їх вище носа, так високо, щоб навіть Боженька побачив. Потім Антанук, разом із бабунею говорить молитву.

Нецікаві йому ті молитви, не хотів би Антанук їх кавати. Але що зробиш, як бабуня каже і навіть не дозволяє ніодного слова пропустити. Де тільки пам'ятає слова молитви, Антанук намагається випередити бабуню. Він хоче їй показати, що вже багато вивчив, багато знає, а також поспішити, щоб скоріше скінчити.

— Не поспішай, внучку, Боженька розгнівається. Треба поволі, кожне слово ясно вимовля-

ти, щоб Боженька все чув, картає бабуня свого внучка, скінчивши молитись. — Побачить Боженька, що ти говориш молитву і розглядаєшся на всі боки, розгнівається і не допустить, щоб ти виріс великий. Залишишся таким малтим, як тепер.

Антанук дуже хоче вирости великий, як татусь і боїться, щоб дійсно Боженька не розгнівався. Тільки йому дивно, як може Боженька з неба бачити, що він оглядається, коли на подвір'ї так темно, що і в вікна страшно глянути. Антанук зиркнув на вікна і заспокоївся.

— Не боюсь, не побачить, — відрізав він бабуні.

— Ой, що ти тепер кажеш? — наче перелякалася бабуня. — Боженька все бачить, внучку, і все чує. Так казати не слід.

— Витягне тобі язик через верх голови, налякала його Єлена, 20-літня дівчина, наймичка.

Антанук трохи налякався. Що буде, як Боженька на правду розгнівається і захоче йому витягнути язик через голову? Антанук помацав верх голови, потилицю, але не найшов там ніякої дірочки, через яку Боженька міг би йому витягнути язика.

— Боженьку треба любити, його треба боятись, — вчить його бабуня.

Що Боженьки треба боятись, Антанук розумів. Він уже давно-давно Боженьки боїться. Пам'ятає літо, коли Боженька, розгнівавшись, цілу ніч блискав і так страшно гукав на людей, що аж вікна дрижали. Антанук тоді дуже боявся, плакав і ховався під накривало та все тулився до бабуні. Пригадавши це все, Антанук переляквся і пообіцяв під час молитви не розглядатись.

— На тобі, маленький внучку, підкріпись, щоб скоріше мені виріс великий-великий! І бабуня пхає йому в руки добрий шматок пирога і в рябому горнятку солодкого молока. Все це вже давно бабуня приготувала, коли Антанук ще спав.

Антанука просити не треба. Обнявши горнятку, він п'є молоко і закусює білим смачним хлібом. Дістається молочка не тільки йому але й його сорочині, що

від пролитого молока на животі зовсім мокра. З'ївши й випивши Антанук солодко облизався. Він ще хотів би, але знає, що більше не дістане: бо стільки цієї ночі зайчик йому спік.

Антанук ще ніколи не бачив зайчика, але знає, що він маленьким діткам дуже прихильний. Щоранку він ладить для Антанука цілий шматок смачного білого хліба. Як тільки хтось звідкись повертається, кожен приносить Антанукові від зайчика подарунок. Антанук дуже хотів би побачити того доброго зайчика, але не знає, де він живе.

— Бабуню, а де тепер живе зайчик?

— У лісі, внучку, у лісі.

— Як він не замерзне? — дивується Антанук. Він знає, що тепер там мороз.

— Йому Боженька подарував теплий - теплий кожушок. Він, внучку, найбільшого морозу не боїться, — пояснює бабуня.

Знов Боженька, скрізь Боженька. Який мудрий Боженька! Навіть зайчика і то не забув. Видно той Боженька на правду добрий, що він і зайчика пошкодував, того зайчика, що малим дітям такий смачний хліб пече. Смачний, дуже смачний зайчика хліб!

Антанук позбирав у пелені крихти і поклав у рот. При тому втер рукавом мокру на животі сорочину, зібрав мокре місце і засунув під суху частину сорочки. Витягнув ноги через увесь припічок і гріється.

А бабуня стільки пряде, стільки пряде... а коловорот скрипить і скрипить...

— Бабуню, чому дим виходить через комин, а не через хату? — цікавиться Антанук.

— Тому, внучку, що в комині є діра. Вона й ковтає дим, — пояснює бабуня, не перестаючи прясти. Хоч у комині є маленька дірка, якої навіть не видно, а тут у хаті, як ворота, але поясненням бабуні Антанук не зовсім вдоволений. Повернувши голівку вгору, мало не влізши у комин, Антанук намагається побачити, яка це дірка, що дим ковтає. Йому вже здається, що там високо, на даху, проти комина, сидить хтось, як кіт і все ковтає і ковтає дим.

Невтоптаними стежками

Коли входимо у світ людини, шукаємо її кола зацікавлення. Поза звичайними, щоденними турботами завжди є тяга до прекрасного, до ідеалу. Може це тільки вдовolenня гарним орнаментом чи заслуханим музичним твором. Або втіха з добре виконаного діла чи громадського осягу. Та воно підтримує й кріпить на життєвій дорозі.

А що коли людині судився творчий шлях? Коли вона в своїх щоденних зусиллях або шуканнях зуміла збагатити свою ділянку зацікавлення? Тоді справжнім живим завершено її життя. Багатим сном лежить воно на її дорозі.

Такі думки приходять, коли вітаєш із 70-літтям відомого педагога і теоретика танкового мистецтва — Марію Пастернак із Торонто. Про цей ювілей мало хто знає. Але він сам за себе говорить — багатством особистості та осягами.

Марія Пастернак походить із Галичини. В її молодість вдерся гомін І. світової війни, що мав туг свій благодатний вплив. Моментально вчителькою зголосилась вона на працю в волемських школах, що їх тоді відкрили Українські Січові Стрільці. Два роки працювала в містечку Устелузі, навчаючи евакуованих туди поліщуків. Це дало молодій дівчині першу фахову заправу та й поширило її світогляд у зустрічі з українцями з різних земель. Потім стала навчати у „Рідній Школі“ у Львові, де колись сама сиділа у шкільній лавці. Одружившись із археологом д-ром Ярославом Пастернаком, пані Марія стала його поміщицею в музейній та тереново-археологічній праці. Та хоч зкинула навчання, проте тягнуло її до педагогічної роботи. Йі коли Т-во „Українська Захоронка“ задумало перебудувати свою працю з харитативної на виховну, то Марія Пастернак стала його педагогічною референткою. На запрошення Управи Т-ва відбула спеціальний курс

дошкільного виховання і стала редакторкою місячника „Українське Дошкільля“. Це був час великого росту української дошкільної справи, що зпочатку велась в Україні, в часі відбудови української державності, завдяки згодам Софії Русової. В Галичині вона набрала розмаху в 30-тих рр. як засіб національного збереження дітвори. Воно проявилось зразково веденими дитячими садками у Львові (в числі 12) й інших містах, чи сезонними по селах. Як педагогічна референтка Т-ва і редакторка журналу Марія Пастернак чимало причинилась до поглиблення справи виховання дітей дошкільного віку.

Вибух 2. світової війни перервав цю роботу. Та коли тільки настала змога продовжувати її в часі німецької окупації, Марія Пастернак знов включилась у цю працю. Вона стала референткою Дошкільного Відділу Укр. Центрального Комітету у Львові й зі своїми співробітницями поширила мережу постійних та сезонних садків не тільки на Галичину, але й на Підляшшя, Полісся, Волинь і Лемківщину. За статистикою було в 1943 р. 241 постійних і 1.696 сезонних садків. Бракувало фахових педагогічних сил, отже для них урухомились відповідні курси. Врешті показалась необхідна потреба підручника. Тоді то Марія Пастернак написала велику працю „Виховання і зайняття в дитячому садку“, що через воєнні події не побачила світу. Щойно в 1959 р. Об'єднання Українських Педагогів Канади виділо малу частину цієї праці п. з. „Зайняття в дитячому садку“. Тут подано тільки методику, якою повинна користуватись виховниця у своїй роботі.

Всього кільканадцять літ працювала Марія Пастернак в ділянці дошкільного виховання на рідних землях. Але цього було досить, щоб її творчий ум вніс сучасні педагогічні ідеї в це навчання і допоміг його перебудувати. Хоч її великий твір з теорії, ме-

П-ні Марія Пастернак
Mrs. Maria Pasternak of Toronto
celebrated her 70th birthday

тодики і практики дошкільного виховання не побачив світу, проте невеликий підручник методики являється тепер єдиним українським у вільному світі.

Але працюю про дошкільля не вичерпується творчий шлях Марії Пастернак. Ще в шкільному віці вона пізнала засади шведської руханки й пробувала рухом інтерпретувати мелодії пісень. А по І. світової війни хвиля модерного мистецького танку — полонила й її. Тоді у Львові відкривались курси різного напрямку й вона перейшла їх від ритмічної плястики аж до модерного танку за методом Мері Вігман. Це придбане знання використовувала, як учителька „Рідної Школи“, підготвуваючи дітей до різних імпрез. Мало хто знає, що молитва „Боже великий, єдиний“, виведена у руховій інтерпретації на Святі Молоді у Львові, була укладу Марії Пастернак у виконанні Оксани Суховерської. Також хоресграфічна картина „Поклін науці“, що її поставили з нагоди 35-ліття Школи ім. Т. Шевченка у Львові, — це твір Марії Пастернак.

Володіючи пером Марія Пастернак скоро почала ділитись своїми думками на теми модерно-

го танку у пресі. Журнали „Назустріч“, „Нова Хата“ вміщували її дописи, де вперше розгортались перед читачем виявлення течій, фахова оцінка виступів, характеристика поодиноких танцюристів. Це були „Душа і танок“, „На службі Терпсихори“, „Жак Дамьєроз і ритмічна руханка“, „Мистецтво Ізадори Дункан“ і багато інших. Згодом, у новому світі Марія Пастернак продовжувала це служіння танковому мистецтву. У часописах „Сучасна Україна“, „Новий Шлях“ та „Свобода“ появились її — „Танкова зага Америки“, „Туга за абстрактом“, „Людина і всесвіт“, „Танець у фільмі“, „Життя у творчій насназі“ та ще багато інших. Тут Марія Пастернак допомагала українському глядачеві з'ясувати собі суть цього нового мистецтва, зрозуміти його течії і вирізніти в ньому поодинокі творці.

Цю працю вдалось їй завершити єдиним у своєму роді твором. У 1962 р. заходами Союзу Українок Канади вийшла її книжка „Українська жінка у хореографії“. В поодиноких розділах „Фольклорний танець“, „Клясичний балет“ та „Модерний мистецький танець“ — Марія Пастернак охопила всі прояви нашого танку враз із найбільш видатними його творцями. Таким способом дістали ми фахове наświetлення цієї мистецької ділянки в історичному аспекті та й сучасних його формах.

Багалий творчий шлях! Мало кому судилось іти в нашому суспільстві невтоптаними стежками. Марії Пастернак пощастило кинути яркий жмут світла, а то й торувати дорогу у дві важливі ділянки — дошкільне виховання і танкове мистецтво. Це є цінний дорібок її 70-ліття.

Л. Буря

НЕ ОМИНАЙМО СЕБЕ!

(Продовження зі ст. 7)

рез сім'ю, щоб вони не пропадали, як ці машини за своїм зайняттям, щоб крім фахових осягів мали також і радість сім'ї, щоб прояснилися у громадському житті, щоб бути повними людьми? Не хочеться бути машиною навіть у почесній епосі папування машини! Ми створені на людей і по-

винні ними бути. А щоб цього досягти — мало „жіночої ніжності“, мало бути „іншою“! Тут треба душевної сили, бо перед Вами стоїть трудне завдання — боротися з впливом машини на душу людини. Бог створив людину на свою подобу. Це найпочесніша прикмета людини, а як вона з нею поступає, це від неї залежить, бо Бог ще дав один почесний дар людині — свободну волю. І нею ми повинні орудувати так, щоб якнайбільше видобути з нашого життя для себе й нашого суспільства.

Саме тому в мене постало питання, як Вам бути? Я думала, що Ти напишеш — продовжуючи свою думку: ви вчили нас так і так, а ми в нашій епосі зрозуміли, що нам треба йти таким і таким шляхом. А Ви нам допоможіть, коли дійсно турбуєтеся нами! Тоді я не сказала б, що Ви бідні, я б сказала — щасливі! Але боюсь, що Ви не скажете так. Ви скажете, як кожне молоде покоління старшому — залишіть нас у спокою, а ми будемо щасливі! Чи дійсно так?

Тета Дарка

Наші Градуантки

Ряд Градуаційних Зустрічей, що відбулись на терені нашої організації, виявив знов талановитих молодих дівчат і жінок, що закінчили вищу освіту. Окружні Ради СУА завдали собі труду, щоб їх вишукати і в нашій громаді привітати. Подаємо список тих, що закінчили студії в окрузі Філадельфії та вітаємо їх із тим успіхом.

ОКРУГА ФІЛАДЕЛФІЯ

Богданна Палевич, студії малярства з відзначенням у Пеннсилвенській Академії Мистецтв і зі ступенем В.А. в Пеннсилвенійському університеті. Була стипендисткою Академії Мистецтв. Є членом Американської Асоціації Малярів. Продовжує студії для осягнення магістерії.

Ольга Прохурська, студії психології з відзначенням зі ступенем В.А. в Темпл університеті. Була стипендисткою університету впродовж 4-ох років. Є членом Організації Американських Психологів. Продовжує студії для осягнення магістерії.

Дарія Кивелок, студії біології з відзначенням зі ступенем В.А. в Темпл університеті. Була стипендисткою міста Філадельфії впродовж 4-ох років. Є членом Американської Асоціації Біологів. Продовжує студії для осягнення магістерії.

Олена Косопут, студії англійської мови й літератури з відзначенням зі ступенем В.А. в Темпл університеті. Продовжує студії для осягнення магістерії.

Рома Скочиляс, студії антропології зі ступенем В.А. в Пеннсилвенійському університеті. Була стипендисткою

університету й міста Філадельфії. Продовжує студії для осягнення магістерії.

Марта Татомир, студії хемії зі ступенем В.С. у Дрексель Технологічному Інституті. Є членом Асоціації Американських Хеміків.

Мирослава Новаківська, студії психології зі ступенем В.А. в Темпл університеті. Продовжує студії для осягнення магістерії.

Надія Олексин, студії медичної технології зі спеціальністю медичного техніка у Френклин Технологічному Інституті.

Марія Лужецька, студії екзекутивної секретарки із науковим ступенем, у Пірс Джуніор Каледжі. Почала працювати.

Любомира Кузьма, студії медичної секретарки із науковим ступенем у Пірс Джуніор Каледжі. Почала працювати.

Окрім цих градуанток хочемо привітати також групу дівчат, що закінчили Менор Каледж СС. Василінок у Філадельфії. Як відомо, цей Каледж дає загальну гуманістичну освіту (2-річну), що може стати підставою до дальших студій, або вже й тепер відкриває дорогу до праці.

Дня 5. червня ц. р. відбулась градуація в будинку Менор Каледжу, в якій уділено кінцеві дипломи таким українкам:

Ірина Бабій, Ольга Джиджора, Ярослава Габла, Антоніна Гарасим, Ірина Мазела, Марія Папроцька, Марія Прокопчук, Ірина Пилипчак, Квітка Семанишин, Марія Стадницька, Марія Воргунська.

Не оминаймо себе!

Дорога Ніби-Мотре!*)

Дякую Тобі за листа. Властиво я не сподівалась його. Чому — побачиш, коли це прочитаєш. Але радію, що помилилась. Бо десь мусять бути зареєстровані всі ті прояви нашого життя. У всій світовій пресі дискутуються вони, отже в нашому жіночому журналі такі питання повинні бути порушені. Як на те реагує загал — це також характеристична його риса. Вона й саме проявляється в тому, що він по кутках нарікає, але в пресі мовчить. Все це переходить до історії. І так, як сьогодні ми шукаємо по різних

*) Гл. дописи в Н. Ж. ч. 1, 4, 1966

— Не лізь внучку, в комин і не дивись вгору, оченята засмітиш, волосся обсмалиш, — остерігає його бабуна.

— Бабуню, а навіщо та дівка ковтає дим? — знов цікавиться Антанук.

— Щоб не задимити хату, внучку. Вже так Боженька зроби.

Антанук знов дивується, який мудрий Боженька. Він все вміє. Він все знає. Антанук хотів би хоч один однісінький раз побачити Боженьку, що такий мудрий, але так, щоб Боженька не бачив, коли Антанук дивитиметься на нього. Антанук уже знає, що той Боженька, що висить на стіні, не є сам Боженька, тільки якийсь інший. Теж Боженька, але не той, що все бачить, все знає, котрого всі бояться... Той живе високо-високо в небі... Антанук зажмурих очі і уявляв собі, як він буде дивитись на Боженьку...

З литовської мови переклала
Тетяна Діброва

газетах чи журналах із минулого за тим чи іншим питанням і хочемо знати, як тоді реагували на них сучасники, так у майбутньому будуть про нас і Вас говорити, шукаючи за нашою реакцією. Всі знаємо, що „редакційна“ чи вступна стаття приладжена для „потреб нинішнього“, але відрух загалу саме шукаємо в „листах до редакції“ — бо він дає нам „картинку завтрішнього“.

Почну відразу від Твого висновку, щоб його вхопити „за чуба“. Ти закінчуєш свого листа ствердженням, що Ви є інші, як були Ваші матері чи бабуні.

А я не сказала б. Ви вирости в інших умовах, це правда. І коли прийняти правило, що умовини витворюють людину, то можна б із тим погодитись. Але на жаль чи на щастя людства — людину формують ще й інші обставини. Вона має в собі спадковість, вона тягнотіє до своїх предків, вона змагає до якогось ідеалу. Це все зріднює її з тим власним, часто висміюваним середовищем.

І справді, не дуже Ви далеко відбігли від нього! Почнімо від студій, отого „порога“, крізь яке входить у життя кожна молода дівчина. Ви також студіювали, як і Ваші матері, шукали за кращими університетами, вибирали найкращі „кредити“. Ви може мріяли змінити світ і його порядок! Але коли глянути між наших молодих жінок, як багато почало студіювати, а скільки з них добилось хоча б до магістерії... Переважно закінчується кар'єра на вчительській посаді або на заміжжі...

Пишеш, що прикрашуєте свою хату, що хочете побувати в різних країнах і побачити їх красу. Це притаманне жінкам усіх епох. Від коли жінка живе на світі, старається прикрасити своє житло. А подорожувати молодь любить! Коли в нас не було грошей на далекі подорожі, то ми пішки сходили рідний край. Коли нас не пускали заграницю, то ми переходили „зелену“, щоб дістати посмак пригодницького життя. Таке то бувало з нами!

А коли Ти борониш Ваших чо-

ловіків, що важко пробиваються в американському світі, то мимохіть повторяєш те, що колись говорив Твоя мати і бабуна. Їх чоловікам також дуже трудно було здобути цей прожиток у нашому збіднілому краю! А ще й попри те наші чоловіки мали громадські обов'язки чи якийсь своє замилування. А тепер кажуть, що в сучасній сім'ї авторитет батька впав. Роля його зведена до зароблення грошей, щоб сім'ї вигідно жилося. І в цьому є деякий зав'язок трагедії. Хоч напевне кожна молода жінка радо бере на себе різні сімейні обов'язки, щоб відтяжати чоловіка. Це зрозумілий і гарний відрух. Але це дуже сіре, безбарвне зайняття і за рік-два проходять роздуми і змучення, приемний обов'язок стає тягарем. На тлі цих „підшептів“ виривають суперечки, спокій нашої сім'ї захитаний. А це в свою чергу некорисно відбивається на праці чоловіка. Вже й не говорячи про психіку дітей, що тепер є переражливлені...

Отже не так воно просто, як Вам здається. Мені хотілось би, щоб старші пані, і середнього віку, і Ви молоді, і ще молодші подумали, як же ж Вам бути, щоб і сім'ю мати, як годиться, і себе проявити в житті і плекати товариські взаємини, і в суспільному житті брати участь, і студіювати і добиватись високого становища. Критикуємо себе обосторонньо, нарікаємо на себе, а ще ніразу не засіли до спільної розмови. Думаю, що одна і друга сторона цю зустріч дуже старанно оминає. Бо коли там раз чи двічі на якумсь з'їзді виголошено кілька думок і вони навіть не були як слід передискутовані, це не дискусія покоління, а тільки заперечування одних одними.

А з таких, нехай палких і завзятих розмов, якась іскра таки спалахне. Дещо зрозуміють і наші „матрони“, що не треба в молоді всього засуджувати, а дещо з того впаде і в Вашу розумну, але бунтівничу голівку. Чи не маєте Ви впливати на чоловіків че-
(Докінчення на ст. 10)

На виховні теми

Малята й літні вакації

На нашій виховній сторінці (Н. Ж., квітень 1966) п. Я. Грабовенська-Телепко подала низку корисних порад, як зайняти малята в місті у літній час. Хочемо обговорити один з цих проєктів докладніше, а саме зустріч дітей.

Найкращою формою для таких зустрічей є пів-оселя, що її першу вдатну спробу на чужині зробила мин. року Виховна Комісія СФУЖО в Торонті, під проводом пані Лесі Шанти і цього року повторяє її знову. Такі оселі повинні ми творити в усіх наших осередках, а поки їх не маємо, поради собі іншою, меншою і простішою формою пів-оселі, організованою зустріччю дітей кількох родин.

Місцем такої зустрічі, один, або більше разів у тижні, може бути міський парк, або приватний город, чи під час негоди, звичайна кімната. Дітей підбирати приблизного віку, в групі 4—6, а якщо є їх більше і різного віку, тоді творити дві групи, молодших і старших. Таку групу бере під

опіку одна з матерів, або призначена виховниця. Програму зустрічі матері собі обговорюють заздалегідь і підбають за потрібне приладдя, іграшки, книжечки, папір, спортові і городничі знаряддя. Перекуску кожна дитина бере з дому, есентуально можна замовити щось до пиття.

Проводить зустріч після наміченої програми одна з матерів, або виховниця. Якщо є більше груп дітей, то зайняття треба поділити, на групові і спільні. На спільних можуть бути такі точки, як напр., спільний спів, вправи, гри, прохід, купіль, перекустка тощо. Тоді до нагляду мусить бути дві, або більше осіб. Якщо ж дітей є лиш кілька, тоді матері можуть чергуватися, а інші мати відпочинок від дітей.

Такі зустрічі, чи сходи, хоч і вимагають труду батьків, то приносять велику користь, бо діти не лиш учаться щось нового й гарного, але й збагачують знання рідної мови, перебувають в українському оточенні. **I. Па**

Розмова з мамою

Шановна Пані Редакторко!

Я вповні погоджуюся з твердженням п. Я. Грабовенської-Телепко про потребу дисципліни для дітей, цебто що дитину треба виховувати в певних рамках, але я є великим ворогом надто гострої і безоглядної дисципліни. Думаю, що постійне звертання уваги дітям робить їхне існування нестерпним, що тресура робить дітей нервовими й перевразливими, що постійний нагляд убиває самостійність і ініціативу. Я бачила, як діти, що їх батьки держали в атмосфері безоглядного послуху й за що-небудь карали, коли були самі, ставали дуже незносні, дикі, вперті, рвалися до бійки й сварки, так як це робили з ними батьки. Теж я можу подати приклад, як не треба дитину силувати до зайнять, які хоч і корисні самі по собі, дитині не відпо-

відають і можуть її психічно зломити.

Чотирилітній хлопчик мав грати ролю в п'єсці на закінчення садочка. Він дуже сумлінно приготувався і радів, як мама йому шила стрій. Але одного дня він не хотів на пробі говорити, і вчителька покликала маму, щоб вплинула на дитину. Хлопчик уперто твердив, що він не буде грати. На самоті відповів на запит мами: „Я не буду грати, бо як я побачу ті всі люди на купі (він мав на думці багато публіки), то я буду плакати“.

..Мати прийняла це оправдання та просила дати ролю і стрій другій дитині, що радо йшла на сцену. Подібне трапилося з іншою дитиною, 5-літньою дівчинкою. Але коли справа дійшла до мами, вона насварила дитину, а на пробу змусила її піти, хоча дитина рвалася і плакала.

По двох роках цей хлопчик пішов добровільно на сцену і дуже любить виступати, а дівчинка зненавиділа виступи, боїться їх і дістає трему, навіть якщо виступає в гурті. Таких прикладів на пересадну дисципліну є багато і я навіть самого слова „дисципліна“ не люблю. В українській мові це слово пов'язане є з військовим режимом і сліпим послухом. Дітей виховуємо, а не дисциплінуємо. **Калина В.**

НОВІ ВИДАННЯ

Іванна Савицька: **Денник Ромця**, оповідання для дітей. Обкладинка П. Андрусєва, ілюстроване фотографіями. Філадельфія-Нью Йорк 1963, 35 ст.

Дев'ятьлітній Ромко описує свої пригоди та переживання, такі типові для дітей у тому віці. Читаємо про мрію хлопчика мати пса, та якого саме він вибрав, як доглядав вороня із злманною ніжкою, як знайшов черепаха в городі. Весняного дня Ромчика кортить у мандри поза школу, щоб приглянутися змінам у природі. Описує відвідини цирку та свої пригоди — як загубився в лісі й одного разу мало не втопився в океані, бо хотів доказати хлопцям, що він не боягуз.

Книжка призначена для дітей у шкільному віці, хоч молодшим оповідання будуть зрозумілі і цікаві, якщо мають старших братів чи сестер. Надається до самостійного читання 8-12 літнім — оповідання короткі, друк великий і виразний, переживання, притаманні дітям молодшого шкільного віку. Найбільша вартість книжки в тому, що в ній описані події із щоденного життя, яке в теперішній час проходить у крузі чужомовних товаришів. Часто діти не вміють описати по-українськи своїх переживань, а з цієї книжки навчаться нових висловів, може й дістануть охоту дещо записати.

Варта читати поодинокі оповідання нашим дітям тоді, коли робимо те, що в них описане. Порівняймо переживання наші та Ромця після відвідин цирку, але про подорож над океан прочитаймо краще... заки поїдемо над океан. **Рута Галібей**

З нових позинів

БЮРО СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ

Вже на кількох Окружних З'їздах обговорювалась у нас потреба створення Бюро Суспільної Опіки. В кожному нашому осередку відчувається потреба такої установи, що давала б поради, а то й допомогла б у трудних життєвих ситуаціях. Бо ж число потребуємих і старших людей зростає. А доривочна допомога наших організацій уже не може зарадити тому.

Комісія Суспільної Опіки СФУЖО з осідком у Торонто, Канада, вказала тут шлях, даючи ініціативу до створення такого Бюро. До цього змагала теж Екзекутива СУА у своїй праці. І тому з охотою включилась у нараду громадських організацій, що відбулась під патронатом УККА у квітні ц. р. У висліді постановлено створити у Філадельфії Бюро Суспільної Служби вже від 2. травня 1966 р.

Визнаючи піонерську працю Союзу Українок Америки в тій ділянці запрошено на керівництво того Бюро почесну голову п-ні Олену Лотоцьку. Засяг праці Бюро доволі широкий. Тут подають поради пенсіонерам у справі лікарської опіки й допомоги, допомагають перекладами під час інтервенцій в американських установах, посередничать у справі виведення міської допомоги чи в потребі адвокатських порад. Щоб Бюро могло успішно діяти, треба згуртувати при ньому Добровільну Суспільну Службу, яка могла б відвідати хворих вдома і в шпиталях та побувати в урядах, що розкинені по цілому місті.

Бюро Суспільної Служби створено у Філадельфії, як перший того роду осередок. Почався вже третій місяць його діяння. Більшість його відвідувачів клопочеться справами пенсії і медичної служби. Але вже було кілька випадків важких захворювань, що вимагали окремих заходів у шпиталі і сусп. забезпеченні. П-ні Олена Лотоцька, керівницка Бюро, виповнює тут давню бажання Союзу Українок Америки — опіки й допомоги українській громаді.

СЕРІЯ „БОРЦІВ ЗА СВОБОДУ“

У березні ц. р. Український Конгресовий Комітет Америки наново розпочав заходи в справі серії поштових марок „Борці за Свободу“. За

віднову серії конгресмен Т. Дульські зі стейту Нью Йорк вніс відповідне домагання в Палаті Репрезентантів. Цей його крок потребує ще окремої підтримки з боку наших Окружних Рад і Відділів СУА. Своїми листами до Гол. Постмайстра Дост. Л. О'Браєна та сенаторів і конгресменів своїх стейтів вони повинні домагатись, щоб першим у тій серії став наш невмірущий Т. Шевченко.

Першим обізався в тій справі 42 Відділ „Дочки України“ у Філадельфії. Колись це був найбільший Відділ у Філадельфії, що давав приклад своєю активністю. Тепер він уже менше влаштовує імпрез. Та охота до дії в нього жива і членки радо відгукуються на ініціативу Централі. На своїх зборах у травні постановив вислати листи до Гол. Постмайстра, сенатора Г. Ската й конгресмена Д. Флада, що й на тому зібранні виконано. Від Гол. Постмайстра вже наспіла відповідь, що справу поштових марок „Борці за Свободу“ поштовий уряд візьме до уваги.

Сподіємось, що й інші Відділи підуть цими слідами. Потребу таких листів ми порушили в обіжниках із квітня й травня. Але ще й тепер можна їх написати, бо справа поштових марок „Борці за Свободу“ завжди актуальна.

МУЗЕЙНА ВИСТАВКА СУА

Нещодавно ми подали до відома про цінний подарунок п-ні Ірини Запаранюк у виді старовинної жіночої сорочки із с. Хрещатика на Буковині. Цей здобуток був вислідом Виставки Жіночої Творчости і за нього Комітет Музейної Виставки зложив жертовдавцеві щиро подяку.

Аж ось музейна збірка СУА збагатилась новими експонатами. Із спадщини проф. Олександра Васильовича Корнілова, що відійшов у вічність 26. вересня 1965 р. у Філадельфії, припали нам дві вишивані чоловічі сорочки. Це не є первісна народня творчість, а виконана в артілях домашнього промислу. Але ці вироби репрезентують виробництво предметів широкого вжитку з приміненням народнього мистецтва. Окрім того являються пам'яткою по відомому педагогові і фахівцеві.

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

П-ні Ярина Телепко
Mrs. Yaryna Telepko, B.S., of Philadelphia, Pa., conducted a Course for Preschool Teachers in Ukrainian

КЕРІВНИЦЯ КУРСУ

Подаючи вісті про Курс Учительок Дошкілля годиться згадати про людину, що поклала в ньому неабиякі заслуги. Це є керівниця Курсу п-ні Ярина Телепко.

П-ні Ярина, чи „Ярка“, як її звать у Філадельфії, походить із Станиславова і є дочкою п-ні Осипи Грабовенської, секретарки Екзекутиви СУА. З України виїхала малою дитиною. До школи стала ходити вже у Філадельфії й закінчивши середню освіту в 1959 р., записалась на факультет домашнього господарства при Дрексель Інституті. Там вона студювала, як головний предмет — психологію і розвиток дитини, а як побічний — домашнє господарство. Студії закінчила в 1963 р. Її степень бакалавра (B.S.) управнює її до праці в дитячих садках та до навчання домашнього господарства (Home Economics) в середніх школах.

Це фахове знання молода жінка (п-ні Ярина у 1962 р. вийшла заміж за інж. Юрія Телепка) використала не тільки для себе, але й для української спільноти. У 1963 р. вона пербрала молодшу групу в дитячій Світличці 43 Відділу СУА і провадила її півтора року. Рівночасно вчила також у новозаснованій школі українознавства СУМА у Філадельфії. І хоч у міжчасі Господь поблагословив її

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ ДІТРОЙТ, МИШ.

Ділимося сумною вісткою з нашим членством, що дня 26. травня 1966 р. попрощалася з цим світом одна з основниць Союзу Українок Америки в нашій місцевості, членка 23 Відділу США, довголітня касієрка Окружної Ради США бл. п. **Розалія Стисловська**.

Покійна народилася 21. січня 1887 р. у с. Зеленів, пов. Рогащин. Вона була дружиною бл. п. Андрія Стисловського, дяковчителя і диригента, якому багато допомагала в його складній праці чи то в театральних виставах і концертах, чи то в інших підприємствах, що вимагало багато зусиль і енергії. Все це в давніших часах допомагало утримувати парафію. Ненадовго пережила свого чоловіка, що помер 7 місяців тому.

Господь Бог поблагословив подружжя п'яти дочками, що їх гарно виховали й дали їм вищу освіту. Один їх зять д-р Амврозій Кібзєй, чоловік дочки Анни, був відомий в Америці, як лікар і громадянин. Дальші дві дочки також вийшли заміж за лікарів.

У похоронному заведенні з жалем попрощали Покійну п-ні М. Ясєвська, голова 23 Відділу США українською мовою, а п-ні Марія Честух англійською мовою. Членки Відділу віддали Покійній останню прислугу, явившись численно з жалобних відзнаках біля домовини. Похоронна відправа відбулась 31. травня з церкви св. Івана Хрестителя. Її відслужили с. парох монс. Богневич і о. Глин.

донечкою Роксоляною, то це не перешкодило їй у дальшій праці для українського дошкілля. Коли Виховна Комісія США задумала провести Курс Учительок Дошкілля, п-ні Ярка Телепко ради взялася за те. Найперше зладила програму такого курсу, а потім перебрала провід Курсу, що завдав їй багато праці.

П-ні Ярка Телепко є членом Виховної Комісії США і співробітницею нашої сторінки „На виховні теми“.

У церкві, що була вщерть виповнена людьми, о. Яремак підкреслив у дозгій зворушливій промові всі цінні прикмети Покійної, що була чесною громадянкою і примірною матір'ю. О. монс. Богневич поспрошав Покійну англ. мовою, згадуючи її відданість і релігійність.

За давнім українським звичаєм родина Покійної влаштувала поминки, що їх приготувала п-ні Павліна Боднар, голова Комітету

Бл. п. Розалія Стисловська
Late Rosalia Styslovsky, member of UNWLA Branch 23 in Detroit, Michigan

Підприємства 23 Відділу США. Поминками проводив п. Гава, добрий приятель родини. Він дуже гарно висловився про Покійну, як зразкову матір та громадську діячку. Потім промовляла відома Союзниця п-ні Катерина Хсм'як, згадуючи Покійну, як трудолюбиву працівницю, що присвятила багато труду для США. Свої обов'язки вона виконувала точно і з посвятою. Пильно зберігала всі друковані матеріали про США й коли було що потрібне, то в неї все це можна було знайти. Слідуючою говорила п-ні Ірина Козаченко, що разом із Покійною працювала від самих початків США у Дітройті. Як приятелька родини вона висловлювалась дуже гарно про Покійну, що віддано працювала для США доки їй здоров'я

дозволяло. Ще говорили п-ні М. Честух і Анастасія Королишин, підкреслюючи цінні прикмети Покійної.

При кінці найстарша дочка Марія, якої чоловік д-р Тир дуже дбайливо опікувався Покійною, подякувала всім, що відпровадили їй матір на спочинок та віддали їй останню прислугу. Дочки Покійної зложили 10 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Бл. п. Розалія Стисловська покинула у великому смутку дочок — Марія, Анну, Ольгу, Єлисавету й Оксану, шість внуків і дев'ять правнуків. Всі вони з жалем прощали свою матір, мабуню і прабабуню.

Спи, дорога Союзницю, нехай легкою буде Тобі земля Вашингтона!

Анастасія Королишин
членка 23 Відділу США

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Ділимося сумною вісткою з членством США, що дня 20 травня 1966 р. упокоїлася в Бозі наша членка бл. п. **Марія** з дому **Цибак**, заміжня **Чурило**. Покійна уродилася 12 лютого 1893 р. в селі Виремін, Ліського повіту. До Америки приїхала в 1909 р. і тут у Філадельфії в 1918 р. відбулося її вінчання у Катедрі Непорочного Зачаття Преч. Діви Марії.

Останніх 11 літ Покійна була вдовсю. Полишила у смутку 4 синів і 2 дочки з родинами та 13 внуків.

У Відділі була довголітньою членкою, ніколи не відмовляла пожертв на народні цілі. На парастасі і похороні попрощали Покійну численно зібрані наші членки, родина, приятелі і знайомі. За спокій її душі 48 Відділ США замовив Службу Божу.

Похорон відбувся з похоронного заведення Івана Гасина до церкви Христа Царя у Найставні, а відтак на українсько-католицький цвинтар у Факс Чейсі.

Вічна їй пам'ять!

О. Господаревська, прес. реф.

Рідні Покійних і 23 і 48 Відділам США шире співчуття висловлює

Екзекутива США

БІБЛІОГРАФІЯ СФУЖО

Народне мистецтво має серед нас багато любителів і прихильників. Маємо також більшу кількість народних мисткинь, що працюють у поодиноких ділянках, як вишивальниці, писанчарки й керамікарки. При наших жіночих організаціях заснуються музейні збірки народного мистецтва. Всі вони слідкують за виданнями з тієї ділянки, чи то давніми, чи тими, що тепер появились.

Тому Комісія Народного Мистецтва СФУЖО намітила у своєму пляні праці перегляд тих усіх видань. Це було конечне, щоб дістати повну картину того, що вже видано, а що треба підготувати чи перевидати. Така бібліографія була корисна для праці самої Комісії в Саскатуні. Але вона виявилась потрібною також для тих звізців нар. мистецтва, що в різних країнах нашого поселення дораджують і впорядковують його прояви.

Тому Відділ Бібліографії в Едмонтоні приступив до праці. Як першу ділянку вибрав собі українську вишивку й її видання. Це є огляди, підручники й альбоми вишивок. Список їх, що включає видання, зладила п-ні Ольга Федак з Едмонтону. Всі вичислені там видання знаходяться тепер у продажі і їх можна в більшості придбати.

Ця бібліографія включає не тільки стислі дані про видання. Але в випадку якоїнебудь помилки або промаху ця обставина є в списку занотована. Це потрібно нашим знавцям народного мистецтва, що тепер дбають про його чистоту, а також усім, що хочуть його вивчати.

Перший список розсилаємо нашим складовим організаціям, знавцям народного мистецтва і народнім мисткиням, що є в нас за-

На новому ґрунті

Дня 7. червня відкрито в роцісто Ювілейну Конвенцію Генеральної Федерації Жіночих Клубів у Шикаго. Дві тисячі шістсот делегаток з усіх сторін Америки й вільного світу зібрались тут, щоб вшанувати 75-літній шлях однієї з найдавніших жіночих центральних організацій.

„Єдність у різномодності“ (Unity in Diversity) було гаслом, що його поставила собі Ген. Федерація при своєму заснованні. Воно притягнуло численні жіночі клуби, що тоді вже існували. У спільних рядах кожен жіночий гурт міг розвивати свої здібності. А в спільному зусиллі вони провели 75 літ „на службі росту і свободи“.

Історія Ген. Федерації включає багато подивугідних починів. Треба пригадати заслуги Жіночого Клубу в Шикаго в ухваленні закону про окремий суд для молодечих злочинців що його створено в 1899 р. першим у ЗДА. А потім заходи самої Централі коло впорядкування праці жінок і дітей, що довели в 1906 р. до створення Бюра Дітей при Секретаріаті Праці, а в 1920 р. до такого ж Жіночого Бюра.

Сімдесят п'ять літ цього творчого шляху країна відчула. Тому не диво, що в річницю американський поштовий уряд видає значок, присвячений Ген. Федерації Жіночих Клубів. Це вирізнення скріпить і піднесе ще більше Федерацію в очах власного суспіль-

реєстровані. Коли б хтось ще бажав його для зазнайомлення з тією ділянкою, радо вишлемо йому. Народне мистецтво широко ввійшло в наш побут і тут його хочемо закрити.

ства та численних заграничних зв'язків.

Вони теж розгалужені й численні. Стоп'ятдесят п'ять жіночих клубів у 44-ох країнах світу працюють за засадами й традицією Ген. Федерації. Перший із них постав у Бомбаю, Індія, другий у Коломбо, Цейлон, а третій в Перті, Австралія. Поволі ці клуби оповили світ своїм „поясом“.

На цей міжнародний ґрунт увійшла в 1966 р. Світова Федерація Українських Жіночих Організацій. Представниця СФУЖО п-ні Олена Лотоцька вперше зложила звіт з діяльності нашої Федерації. Вже давніше представниці Союзу Українок Америки звітували там про свою організацію, а в співпраці зі стейтовими федераціями діють Окружні Ради і Відділи США. Та вперше делегація СФУЖО могла розказати прийавним про своїх 14 складових організацій та затьягну боротьбу, в якій знаходиться наш народ.

Бо Ген. Федерація Жін. Клубів є однією з небагатьох жіночих організацій, що не боїться „політики“. Її референтура міжнародних справ постійно інформує членство про інтереси різних частин світу, журнал Федерації обговорює суто політичні теми, як агресію Китаю, труднощі ОН і т. д. Отже й українське жіноцтво зможе тут знайти трибуну для яскравих випадків переслідування.

А наші складові організації можуть сконтактуватись із клубами Ген. Федерації у своїх країнах поселення. Спільність інтересів та деякі завдання Ген. Федерації можуть стати підставою для співдії. Та знайти нам приятелів у різних країнах, що їх усюди потребуємо.

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

Із Конвенції Ген. Федерації Жін. Клубів у Шикаго:

Учасниці Міжнародного Дня. Перша зліва п-ні Марія Душник, референтка зв'язків Гол. Управи International delegates at the 75th Diamond Jubilee Convention of the General Federation of Women's Clubs in Chicago. Seated, are: first from the left, Mrs. Mary Dushnyk, UNWLA delegate, and in the center, in long white dress, Mrs. Douglas Johnston, outgoing Chairman of the GFWC's International Clubs, and standing directly in back of her is Mrs. Hildred Zell, incoming Chairman of the International Clubs.

МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ

З-поміж 155 чужинецьких жіночих клубів, що належать до Ген. Федерації, 34 прислали своїх представниць на Ювілейну Конвенцію в Шикаго. Більшість їх старалась з'явитись у своєму народньому вбранні. Тому Міжнародний Обід дня 8-го червня ц. р. був переглядом різних строїв.

Одна за одною виходили представниці Клубів, щоб зложити звіт за свої країни. Ось делегатка Федерації Балтійського Жіноцтва в чудовому народньому строю, там знов струнка грекinya у гладкій сукні, а потім представниця Філіппін у широкій спідниці. Всі вони звітують точно й річево, бо їм дані тільки 3 хвилини. А в них стільки можна сказати!

А ось виходить на поміст представниця СФУЖО п-ні Олена Лотоцька. В її строгій чорній сукні зайшла зміна — вона прикрашена вишивкою в коралевій красці. А біля неї представниця США п-ні Марія Душник у стилевому народньому вбранні з Полтавщини. Чудовий контраст і гармонія кольорів! Українок уже пізнають по тому. По їх вишивці та формі народнього строю.

До української делегації на цій Конвенції належали ще — п-ні Анастасія Вокер, містогорова Гол. Управи, п-ні Анна Васильовська, референтка зв'язків Окр. Ради і п-ні Со-

фія Крупка, голова 22 Відділу США в Шикаго. Запрошено також п-ні Ірину Малицьку з Торонто, членку-прихильницю СФУЖО. Маючи уповноваження радіопроеграми Шарвана, вона ввійшла до відділу преси.

ДО VII. ЛІТЕРАТУРНОГО КОНКУРСУ СФУЖО

VII. Літературний Конкурс СФУЖО Фондації Марусі Бек, добіг до кінця.

До другого речення 17 учасниць прислали свої праці під такими псевдонімами: 1. Березень, 2. Межа, 3. Міра, 4. Дарія Весела, 5. Опудало, 6. Мати, 7. 1967, 8. Голубінка, 9. Мей, 10. Степова, 11. Рибниця, 12. Сокіл, 13. Наталя Курелець, 14. Мучителька від фортепіяна, 15. (без псевда), 16. Копито, 17. Чистослава Колобок, 18. Калина.

Мистецьке Жюрі в складі: Ірина Книш, Євдокія Стахова і д-р Микита Мандрика вже читають праці. Сподіваємось, що вже в черговому числі зможемо проголосити вислід Конкурсу.

КОМІТЕТ ЛІТЕРАТУРНОЇ НАГОРОДИ

Чи Ваша приятелька вже має „Наше Життя“? Якщо ні, то подаруйте їй його з нагоди свят чи іменин!

РАДА ДОШКІЛЛЯ

Рада Дошкілля, централія установ українського дошкільного виховання, заснована на Сесії Дошкілля в Торонті, 15.—16. травня 1965 р., яка відбулася з ініціативи Комісії Української Виховної Системи в Діаспорі і Виховної Референтури СФУЖО, — проголосила свій склад:

Голова — К. Паліїв, Торонто; заст. голови — мгр. І. Пеленська, Філадельфія; секретарка — М. Мельник, Торонто.

Представниці країн: Австралія — п-ні О. Фітьо, Маклід; Англія — п-ні У. Андрушенко, Лестер; Канада — п-ні М. Завадівська, Торонто; Німеччина — п-ні О. Яримович, Мюнхен; ЗДА — п-ні мгр. І. Пеленська, Філадельфія.

Президія Ради Дошкілля діє в Торонті, а з двох Комісій Ради Дошкілля — Програмова працює у Філадельфії, а Посібняків у Торонті.

З НАГОДИ ГРАДУАЦІЇ подаруйте ДОЦЦІ або СИНОВІ „Дух Полум'я“

Лесі Українки
англійською мовою
у перекладі Персіфала Канди
з передмовою К. Маннінга
Ціна \$3.50

- Ukrainian Woman -

OUR GRADUATES

Many young Ukrainian women earned academic degrees at the end of this school year. The accomplishments of these young women are a source of pride and joy not only to their parents, but to the entire Ukrainian community, for each young graduate both strengthens and enriches the community of which he is a part with his knowledge and special skills.

The trend to advanced education for women is currently on the upswing, as shown by an interesting survey of American graduates in the June 13 issue of "Newsweek" magazine. Only ten years ago an intensive study of Vassar undergraduates showed that the majority of them were interested primarily in marriage. In 1966, the study concluded, the career drive in girls exceeded the mating drive. The main reason for this is that marriage no longer means total security and more and more women want to have careers of their own.

Beginning with this issue we will print lists of our women graduates. We urge our readers to send in the names of young women who have recently graduated from colleges, or who have received other advanced degrees.

Among those listed in this issue are some from Manor Jr. College in Philadelphia. This year-forty-three young women, ten of them of Ukrainian descent, earned degrees from this institution. Some of them have embarked on their new careers, while others plan to continue their studies. We wish them much happiness and luck in their new endeavors!

A leader sees things through the eyes of his followers. A leader puts himself in their shoes, and helps them make their dreams come true.

From the IWC Congress in Teheran

The Congress of the International Women's Council is always a major international event, for it attracts not only delegates from various countries of the world, but also representatives of the UN and its agencies, UNESCO, UNICEF, and FAO.

The great changes produced in our modern society often leave many discrepancies — change and progress in some aspects of life and serious lags in others. It is within this gap that the National Councils function—studying and examining possible solutions to the problems produced by swift change and unequal growth in a modern world.

"Ancient Values in Modern Settings," this year's slogan characterized the work of the Congress, which was centered on three aspects of social growth: Literacy, a social experience; Women in Modern Life and Work; and Handicrafts, a Factor in Community Development.

The question of literacy, as examined at the Congress, proved of special interest to the developing countries. A seminar studied the methods which had been successfully employed in India and Iran to raise the rate of literacy in these countries.

"Women in Modern Life and Work" was a study produced by several Standing Committees. It treated such points as: the role of women in the development of communities, the training of women for professional work, and the advancement of women in national life.

A discussion of handicrafts as a factor in community development concluded that in developing countries they may very well become an important branch of the national economy if it is well administered and supported, while in the industrialized countries handicrafts are treated as

a hobby which affords women happiness and satisfaction.

The IWC Congress was held in the Foreign Office Building in Teheran. A group of young Iranian women with an excellent command of foreign languages served as guides and aides to all delegates.

The list of delegates comprised some 300 women. The largest delegations came from France, Great Britain, South Africa, Switzerland, and the United States. In addition to the delegates there were many representatives of such organizations as the International Council of Business and Professional Women, the International Federation of University Women, and other groups.

Great cordiality characterized the Congress. In addition to the regular sessions, commissions, and seminars, the delegates were entertained at a number of functions. A reception in the Royal Palace by Her Majesty Empress Farah was a fairy tale experience. The Club of American Women in Teheran arranged a garden party, and the American Embassy invited the delegates to a dinner. Many Iranian families also greeted the delegates in their homes.

The American delegation was headed by Mrs. Mildred Robbins. The Canadian delegation was also numerous and included four women of Ukrainian descent — Mesdames Tokarek, Miskew, Hawrish, and Koziar.

It was a wonderful experience for everybody. For myself, personally, it opened new vistas, and I shall continue to maintain the contacts made at the Congress. I shall be happy to cooperate with the Handicrafts Committee of the Handicrafts World Council.

Stefania Pushkar.

Jubilee Convention of General Federation of Women's Clubs

Commemorative U. S. Stamp Honoring Federation to be Issued

The 75th Diamond Jubilee Convention of the 11-million-member General Federation of Women's Clubs, which took place in Chicago, Ill., during the week of June 6, was attended by 2600 registered delegates from all over the world, and included several Ukrainian women. The Convention was officially opened on June 7 by Mrs. Margaret Hasebroock, President of the GFWC, although the Junior Clubs had met from June 4 to 6.

Representing the World Federation of Ukrainian Women's Organizations, which was admitted recently to International Club membership in the GFWC, was Mrs. Helen Lototsky, WFUWO Vice-President, and UNWLA Honorary President. Mary Dushnyck represented the UNWLA, of which she is Public Relations Chairman (the UNWLA is an associate member of the GFWC). A third Ukrainian delegate was Mrs. Sophia Krupka of Chicago, who is on the UNWLA Auditing Committee and is President of Branch 22, which is a member of the 9th District of the Illinois Federation of Women's Clubs. Her alternate was Mrs. Anna Wasylowsky, also of Chicago.

Another UNWLA officer present at the Convention was one of its Vice-Presidents, Mrs. Anastasia Volker, who was a delegate of the Michigan Women's Review Club. The WFUWO also had an observer at the Convention in the person of Miss Irene Malycka, a businesswoman from Toronto, Canada, who served as a press reporter for Sharvan's Radio Program of Buffalo, N.Y.

Mention should also be made of Mrs. Luba Szandra, President of UNWLA's Chicago Regional Council, who cooperated so splendidly with the Ukrainian delegation. Mrs. Szandra first met Mrs. Lototsky at the airport and then Mrs. Dushnyck, after which

a reception was held at her lovely home which was attended by the Chicago Regional Council officers.

At the opening day's session of the Convention a message was read from President Johnson, candidates for office were presented by their state presidents and resolutions were discussed. In the afternoon the presentation of presidents and representatives of GFWC's associate organizations took place. Among those presented was UNWLA's Mrs. Dushnyck whom Mrs. Hasebroock introduced. In her remarks Mrs. Hasebroock said of the UNWLA that "it is one of the organizations with whom my association is much cherished."

One of the highlights of the Convention was the unveiling of the GDWC commemorative stamp designed by Mr. John Walker, Director of the National Gallery of Art in Washington, D. C., who stated that only 15 commemoratives are issued annually. But the GFWC's efforts over the past 3 years have resulted in the U. S. Government issuing a 5c stamp to commemorate the Federation's 75th anniversary. The pink and blue stamp to be issued on September 12 in New York City (the Sorosis Club of NYC was instrumental in the formation of the Federation) has a design showing two women — one dressed in a Gay Nineties gown and hat and carrying a parasol and the other woman in a sleeveless short-length dress. On the top of the stamp the words "General Federation of Women's Clubs" appear and in the center "75 Years of Service for Freedom and Growth."

Mrs. Hasebroock in her afternoon address stated, "Let's get more women off their soft comfortable sofas and involved in the hard solutions of national problems." A moving tribute was

paid to the 20 charter clubs that formed the Federation. In an address by Willis A. Stuart, President of the Northern Natural Gas Co. of Nebraska, he stated women should get American business involved in some of their problems and that its tax exempt foundation are sponsored by companies for education, fine arts, study, etc.

Another interesting event was the Executive Committee reporting and questioning one another on the duties and responsibilities of each office. Some of the problems and suggestions discussed were how to get members and hold them, the problem of over-organizing (belonging to too many organizations), programs getting in a rut, having a sense of direction in programs, "old-time sit and listen is out," encouraging creativity but presenting only well considered innovations, extending sororities into clubs, and need of communication within clubs. The responsibility of the GFWC to the membership consists in wise choosing of projects and offering broad programs from which to choose projects, but responsibility does not rest solely with executive officers but with each member.

Tuesday evening the state group conference dinners were held and Mrs. Dushnyck, invited by the Nebraska delegation, attended the Mississippi Valley Group's dinner.

On Wednesday morning stimulating addresses were delivered by two U. S. legislators — Senator James Eastland of Mississippi, who was concerned with Government spending and who criticized our military strategists "for asking a man to fight a war he can't win." Sen. Roman Hruska of Nebraska said that our failure in Korea has us in Vietnam now and that the Administration is "pussy-footing around in Vietnam by not taking strong military action." Sen. Hruska stated that he was asked to work on the GFWC stamp project and that he was aided by Senators Carl Curtis, Maurina Neuberger and Margaret Chase Smith.

On Wednesday morning Mrs. Dushnyck was interviewed, together with a delegate from the Republic of China and an American woman who had lived in Vietnam, by reporters from several papers.

On Wednesday afternoon the International Luncheon was held, with 22 countries reporting on their activities, although there are 51 countries with membership in the GFWC. Among those giving reports was Mrs. Lototsky who outlined the history of the formation and the aims of the WFUWO, which unites 14 Ukrainian women's organizations in 10 countries. The luncheon was attended by more than one thousand delegates. Mrs. Dushnyck, who was attired in a Ukrainian costume, and Mrs. Volker were presented to the guests.

On Wednesday afternoon a reception and program were given by the Chicago Club of the Lithuanian Women's Clubs in honor of Mrs. Hasebroock and members of the Board of Directors in the spacious and modern Lithuanian Youth Center. Mrs. Dushnyck attended this fine reception and there met Mrs. Ulana Celewych of Chicago.

The Convention adopted several resolutions, including one opposing the admission of Red China to the United Nations, agreement with the principles of foreign policy as outlined by Pres. Eisenhower in 1953, limitation of campaign expenditures, permission for prayers in public schools, against strikes on public transportation, etc.

One of the recent major projects sponsored by the GFWC in cooperation with the Sears Roebuck Foundation is its Community Improvement Program to meet various local needs in community development, including libraries, hospitals, beautification and literacy programs, and even modernizing a form of government. The winner of the \$10,000 first prize, given by the Foundation, was the Heeko Club of Pawhuska, Oklahoma, which formed a city hospital auxiliary, founded a historical society and

Mrs. Margaret Hasebroock, (retiring) President of the General Federation of Women's Clubs, upon her introducing Mrs. Mary Dushnyck as the UNWLA representative at the GFWC's 75th Diamond Jubilee Convention in Chicago, remarked about the UNWLA that "it is one of the organizations with whom my association is much cherished."

museum, set up a program for senior citizens, organized a fair, etc. Other prizes were given for various projects in the U. S. as well as in Central and South America, Mexico and the Philippines.

Although she was unable to be present, Mrs. Lyndon Johnson was given a special award for her community beautification program. The Hon. Stewart Udall, Secretary of the Interior, received the citation for the President's wife.

On Thursday night the Diamond Jubilee Banquet took place, and will be long remembered by the more than two thousand present. Especially moving was the processional, with many GFWC members in their eighties and nineties marching, and one cannot forget a tiny lady of 90 years from Tennessee who was on crutches. Later when we spoke with Mrs. Frank St. John, she told us she has been a GFWC member for 72 years! Toasts by the Honorary Presidents of the GFWC were inspiring and rousing. Mrs.

John Whitehurst wondered why more was not being done about Communism and its constant threat, while Miss Chloe Gifford recalled her experiences which led to the International Clubs being admitted into the GFWC. A narrative and musical historical presentation reviewed the history of the GFWC in an entertaining yet nostalgic manner. The banquet was closed by Mrs. Hasebroock, who announced the results of the afternoon's election. The new President of the GFWC is Mrs. Edgar D. Pearce of Miami, Florida.

On Friday the Federation Awards were presented to State Presidents for "Service for Freedom and Growth." In the evening former Vice President Richard M. Nixon addressed the Convention, and the installation of officers took place. The 75th Diamond Jubilee Convention concluded with the singing of "The Lord's Prayer" by Mrs. Hasebroock.

In summary, the 75th GFWC Diamond Jubilee Convention gave the delegates an opportu-

At Baltic Women's Council 19th Anniversary Celebration
 Front row, left to right: Mrs. Helga Ozolins, Immediate Past President of Baltic Women's Council; Mrs. Mary Dushnyck, UNWLA Public Relations Chairman; Mrs. Mall Jurma, new President of Baltic Women's Council. In Estonian costume, Mrs. Velly Kerjan, Vice-president of Estonian Women's Clubs, and Mrs. Galia Zilionis, a Past President of the Baltic Women's Council and President of its Lithuanian Delegation

BALTIC WOMEN'S COUNCIL 19th ANNIVERSARY COMMEMORATION

The Baltic Women's Council celebrated the 19th anniversary of its formation with a commemorative program held at Estonian House in New York City on April 24, 1966. The Council, which was organized in Germany in 1947, unites Estonian, Latvian and Lithuanian-born women as well as those born in the free world, who are carrying on the struggle for the freedom of their countries, preserving their national cultures and acting as spokesman for the women of their enslaved countries. The Baltic Women's Council has branches in many of the major cities of the U. S. and in several European countries.

Representing the UNWLA at

ity to see what has been accomplished and to hear challenging plans for the future. Though much fine work is being done in various areas of endeavor, more stress seemed to be placed on the international aspect for the crucial days to come. But the GFWC will strive to meet all challenges, as it has for the past seventy-five years with such great success and dedication in its pursuit of "Service for Freedom and Growth." **M. D.**

the 19th anniversary program was Mrs. Mary Dushnyck, its Public Relations Chairman, who extended greetings from the UNWLA and on behalf of its President, Mrs. Stephanica Pushkar, and who expressed a hope for the realization of our common aims.

The opening address at the celebration was by the Council's retiring President, Mrs. Helga Ozolins. Prof. Peter Lejins, President of the American Latvian Assn., was the principal guest speaker who addressed the group on "The Role of the Baltic Emigrants in the Future of Their Peoples." Talks were also given by Mrs. Olga Gulbis, Chairman of the Latvian Women's Assn., and by Mrs. Juta Kurman, Chairman of the Estonian Women's Club of New York.

The ceremony of transferring the presidency of the Baltic Women's Council took place, with the outgoing President, Mrs. Ozolins (Latvian), turning the office over to the incoming President, Mrs. Mall Jurma (Estonian), with Mrs. Galia Zilionis (Lithuanian), a past President, participating. The new President, Mrs. Jurma, who is with the Voice of America, Estonian Section, delivered the closing address.

A concert was presented by

Ilga Muntere, soprano, accompanied by Alice Dzirkale-Cenne, pianist, and by Margot Miller, harpist.

Among the distinguished guests at the commemorative program were leaders of Baltic organizations in the U. S. and from American and other ethnic groups. A reception was held at the conclusion of the celebration, with delicious Baltic foods served to the tune of lilting piano music.

M. Dushnyck
 Public Relations Chairman

A NEW BULLETIN

In April, 1966 our Regional Council in Detroit, Mich. published a Bulletin, covering all UNWLA events in the area. In addition to Regional Council news, it also contains articles on Branch activities. The Bulletin will be published quarterly.

Our report on UNWLA 58 is excerpted from the April issue.

Chapter 58 is growing and at the present has 24 paying members.

In a survey taken at the recent meeting we found that our members are active in other Ukrainian groups and local community associations besides Soyuz Ukrainok. The result of this survey is as follows:

6 members — Ukrainian graduates of Windsor and Detroit.
 7 members — Ukrainian National Association.
 10 members — PTA Association and Mother's Clubs.
 3 members — are active in church societies.
 1 member — teaches catechism weekly.
 2 members — active in Democratic Party organizations.
 5 members — are on the lists of various university and college alumni and sorority groups.
 1 member — belongs to Michigan Kidney Foundation.
 1 member — belongs to the NYLWA.
 2 members — are active in the Girl Scouts.

In this open and growing society of today it is evident that our members are keeping pace with the moving time of our generation and at the same time preserve their national heritage.

На стороні здоров'я

Роман Міхняк

Як збільшується вага тіла

Хто побирає денно 2500 калорій і їх зловні витрачає, то не прибуває на вазі. Але кожне збільшення калорій буде збільшувати вагу його тіла. Наприклад, коли хтось їстиме понад норму один пампушок денно (200 кал.), то за рік вага його тіла збільшиться на 8 фунтів. Або коли хтось п'є кілька разів денно каву з цукром і сметанкою, той побирає 300—400 калорій більше (одна чашка такої кави має 85 калорій). Багато калорій мають також алкогольні напої, наприклад 1 склянка пива має 100 кал., одна чарка горілки 200 калорій.

Тому кожен, хто їсть чи п'є більше, ніж організм потребує, повинен при псмочі відповідних вправ, руханки, праці не допустити до заміни цієї їжі в товщ.

Причиною надмірної ваги може бути також нервовість. Люди стурбовані й зажурені часто шукають потіхи чи заспокоєння в їжі. Багато людей їсть із нудьги, не вміючи знайти собі іншого роду приємності. А це є великим недоліком нашого здоров'я, бо неконтрольоване харчування і надмірна вага ослаблюють серце, відбирають енергію, викликають утому. При нормальній вазі все це виконували б легко і з приємністю.

В ЗДА є 75 мільйонів затовщених людей і тому тут найбільше люди вмирають на серце. Причиною того є добробут, велика кількість харчів і привичка — від наймолодших літ добре їсти.

Тому лікарі раз-у-раз говорять про зменшення ваги і від цього звичайно починають лікувати старших пацієнтів. Навіть у найстарших роках радять позбутися надмірної ваги при помочі дієти, убогої в товщ. Тоді наступає відмолодження, наплив нових сил,

охота до життя, активність і здоров'я.

Але при цьому слід пам'ятати, що худнути треба повільно. Хто має велику надмірну вагу і терпить на різні недомагання, повинен худнути за вказівками свого лікаря.

Д-р Лестер Маррісон подає у своїй книжці "The Low Fat Way to Health and Longer Life", N. J., 1958, яка є денна дієта пересічного американця:

Снідання — половина грейпфрута, 2 яйця, 2 кусники масла, 2 кусники хліба, кава з вершками й цукром — це є 27 гр. товщу, 570 калорій.

Полуденок: 2 кусники шинки, 2 кусники хліба з маслом, салата з майонезом, кава з вершками й цукром, солодке — 49 гр. товщу, 790 калорій.

Обід — диня чи інша садовина, м'ясо, картопля й інша городина, 2 кусники масла або олива, кава з вершками й цукром, морозиво, солодке — 79 гр. товщу, 1,490 калорій.

Це все разом дає 155 гр. товщу і 2,800 калорій денно. При такій дієті є надмір холестеролу в крові, а це спричинює хворобу серця.

Рівночасно цей лікар подає, як повинна виглядати дієта, убога в товщ:

Снідання — овочевий сок, кашка суха чи варена, пісне молоко, хліб із повного зерна, кава з цукром без вершків. Це дає 325 калорій.

Полуденок — юшка з городини, м'ясо або сир, городина, салата, садовина, хліб із повного зерна, пісне молоко. Це дає 650 калорій.

Обід — садовина, м'ясо, картопля, городина, салата й приправа, морозиво, хліб із повного зер-

на, пісне молоко. Це дає 825 калорій.

В такій денній дієті є — 25 гр. товщу і 1,800 калорій.

Доказано, що люди в старших роках, які відживляються без товщу, не мають у своїх артеріях холестеролу. Це ствердили лікарі, досліджуючи в'язнів у німецьких концтаборах. Отже виходить, що старші люди могли б позбутися артерійсклероза, коли б їх дієта була убога в товщ.

НАШ ТРАВНИК УЛІТКУ

Трави — це живі рослини й як усе живе — потребують поживи. Лісі місця й місця на травнику, опановані мохом, — це знак, що земля під ними вже виснажена. Компост, розсипаний на траві весною і восени, заосмотрить землю в нові речовини. Мінеральні добрива діють добре в землі, засійній у порохнячку, але вони лиш доповнюють потрібні до росту трав речовини. Самі мінеральні добрива не все заступлять порохнячку (humus). Дальше — щоб пожива дісталась до коріння трав, потрібно води, щоб її розпустила й допростила, куди треба. Оце підливання також треба стосувати розважно. Коли пускаємо воду через розприскувач, без огляду на час і потребу, можемо більш зашкодити, ніж допомогти. Земля, хоч сильно скроплена, нагло висихає, трава набирає жовтявого кольору, шляхетні трави гинуть, а замість них виростають бур'яни. Такий засушений травник куди важче довести до ладу. З твердої поверхні вода лиш із трудом всякає в землю і в більшій частині випаровує. Краще скроплювати менше, а частіше, і то все під вечір.

Великим шкідником травників є бур'яни. „Лиха трава не гине“, каже наша пословиця. Легше не допустити до росту бур'янів, ніж їх вигубити. Там, де ростуть бур'яни, не може бути гарного травника. Вже при заложенні травника треба вважати, щоб усі корінні відростки бур'янів (напр. перію — Quack Grass) докладно усунути. Від ранньої весни до пізньої осені треба слідкувати за тим, вирішуючи бур'яни, що з'явились, попри саму землю. Відповідні ножики на держак продають у городничих крамницях. Це є найпевніший спосіб знищення такого напасливого бур'я-

Користаймо з досвіду

Зеновія Терлецька

Чим хата багата...

Так кажемо звичайно, запрошуючи гостей до стола. Це свідчить про нашу стародавню гостинність, що велить поділитись із гостем усім найкращим. А це вже нашим завданням — подбати, щоб хата, себто гостина, була багата...

Стравоспис:

Юшка з кваску
Печеня (стейк у підливі)
Голубці без м'яса
Тортик бабуні
Сухе печиво (медяники)
Морозиво
Кава, чай

Юшка з кваску

Потрібно:

1 ф м'яса з кісткою
закришка
в'язка кваску
1 ложка масла
1 склянка сметани
4—5 яєць

Почистити городину і приставити варити з м'ясом. Квасок помити, посікти й засмажити з маслом. Коли вже юшка зварена, додати квасок і нехай раз закипить. Перецідити. Пізніше підправити сметаною, в якій розколоче-

ну, як кульбаба (*Dandelion*). Існують також хемічні складники до вищення бур'янів у травниках. Уживати їх треба дуже обережно. Вони стримують ріст бур'янів, але можуть також пошкодити траві. Треба дуже точно придержуватись способу ужиття, поданого на опакуванні.

Коли скошуємо травник вчасно, тоді не треба згромаджувати скошеної трави. Вона ж коротенька, спадає на землю і творить природний погній-порохнячку, яка ще й до того затримує вогкість. Скошену високу траву треба згромаджувати.

Коли так будемо дбати про травник, то він буде справжньою окрасою нашої садиби.

Роман Коцик

но дрібку муки. Нехай знов раз закипить. Подається з вареним рижом або з чвертками твердо зварених яєць. Можуть бути також начинювані яйця.

Печеня (стейк) у підливі

Потрібно:

волова полядвниця (около 4 ф)
1 ложка муки
сок цитриновий
трохи товщу
1 горнятка вершків (солодкої сметанки)
2 кістки магі

М'ясо покроїти на частини, як на битки. Потовкти, посолити, покрити цитриновим соком, обсипати мукою і нехай постоїть із годину. Пізніше кинути на гарячий товщ і посмажити на обидві сторони. Тоді зложити до ринки, дати трохи товщу й води, прикрити покришкою і поставити на плиту, нехай тушкується. Пильнувати, щоб підлива не википіла й додавати трохи води. Коли м'ясо вже м'яке, заллати його підливою з вершків (сметанки), що підправлена кістками магі або грибовим смаком. Із підливою ще повинно покипіти. Подавати з голубцями або картоплею.

Голубці без м'яса

Потрібно:

велика головка капусти
кілька шапочок грибків
2 горнятка рижу
2 великі цибулі
2 ложки товщу
2 ложки січених або мелених грибків
пів горнятка вершків (сметанки)
сіль, перець
трохи зеленої петрушки і кропу

Листя з капусти попарити кип'ятком, повідтинати хрищики, як звичайно при голубцях. Риж сполокати, спарити, додати горнятко води й поставити, нехай закипить. Замішати, накрити і відставити, щоб риж напучнявив і змі'як. По-

сікти і всмажити цибулю, вимішати з рижом, додати січеної зеленни (петрушки і кропу), додати солі і перець до смаку. Зварити й посікти кілька грибків і вимішати. Вляти вершки (сметанку) і все добре вимішати. Накладати на листки і завивати. Укладати тісно в ринці, якої дно виложене капустиним листям. Заллати горнятком окропу або помідорового соку. Варити в печі під покришкою на легкому вогні около півтори години.

Примітка: Такі голубці заступають городину при печені, а в пісний день можна подавати їх як головну страву.

Тортик бабуні

Потрібно на коржики першого роду:

1 цеголка масла (8 унцій)
4 верхні ложки цукру-мучки
2 горнятка борошна (муки)
3 жовтки
2 цілі яйця
цитринова шкірка

На коржики другого роду:

2 ложки масла
2 ложки мелених орхів
2 жовтки
1 ложка сметани
пів ложки цукру-мучки
2 ложки борошна (муки)
цитринова шкірка

На перекладку:

1 слоїк овочевих драгликів (галяретки з червоних порічок)
10 бісквітів (бішквітів)
1 ложка масла
1 ложка цукру-мучки

Тортик складається з чотирьох коржиків, а з них два і два є однакові, але печеться кожен зосібна.

Перший рід коржиків. Масло розтерти на піну, а потім додати цукор-мучку і знов терти. Тоді додати жовтки, запах і борошно (муку) та замісити. Тісто поділити на половину і спекти на восковому папері на 350 ст., аж буде рум'яне (около 15 хвилин).

Другий рід коржиків. Масло втерти добре з цукром. Додати борошно, орхи, яйця, сметану, запах і замісити тісто. Поділити на половину і спекти два коржики на восковому папері у печі на 350 ст.

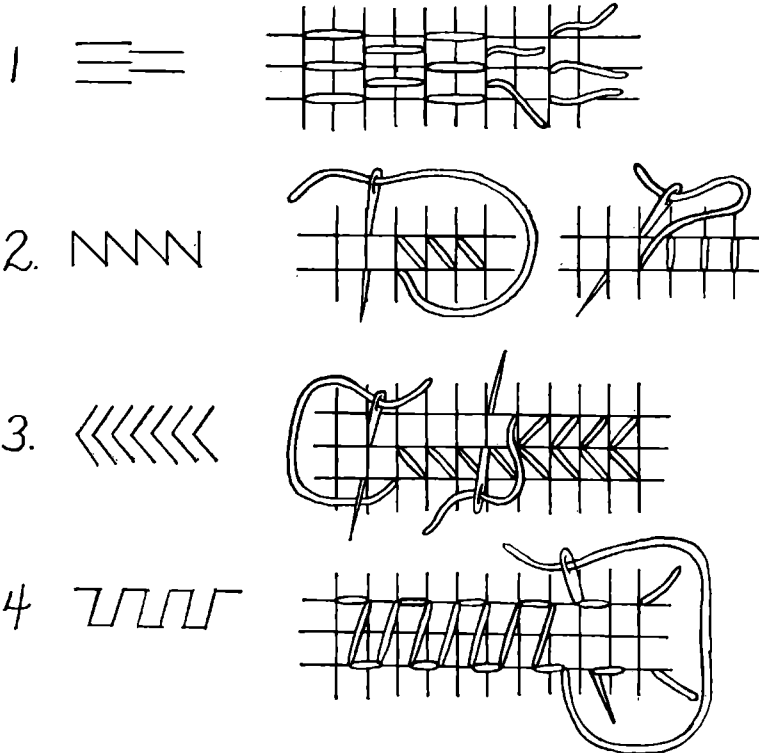
(Докінчення на ст. 22)

Українське ВИШИВКА

РУШНИКОВІ ШВИ

Великою різноманітністю відзначаються українські рушникові шви. Прості у виконанні вони — завдяки вмілому приміненні — дають у ви-

Комісії Ліги Українських Католицьких Жінок у Торонто, що його виконала п-ні Люба Люцька, почесна голова Фін. Комісії СФУЖО. За її цін-

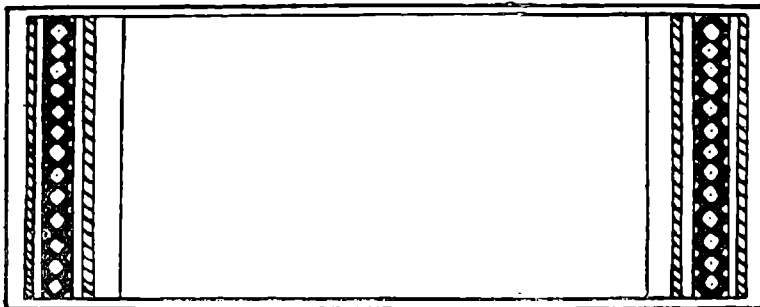
сліді дуже добрий ефект. Хоч ці шви дрібні й нескладні, проте включені у великі композиції квітів чи орнаментів, виконують своє призначення, напр. обводячи чи виповняючи площину.

Користуємось взірником Музейної

ними вказівками будемо ці пояснення подавати.

Обвідки

Ряд ширших або вузких смужок служить на те, щоб обводити площину рушника чи іншого вишиваного

Доріжка, вишивана хрестиковим узором
Runner adorned with crossstitch design

предмету. Подаємо кілька зразків, що можуть бути вживані окремо, або й уміло сполучені одні з одними.

1. Шов — перетикання дво- і трирядове. Проста смужка, легко може бути однаково виконана на обидві сторони.

2. Шов — зикзакуватий, складається з легко похилого стовпчика і скісного стібку. Однаковий на лице й навиворіть.

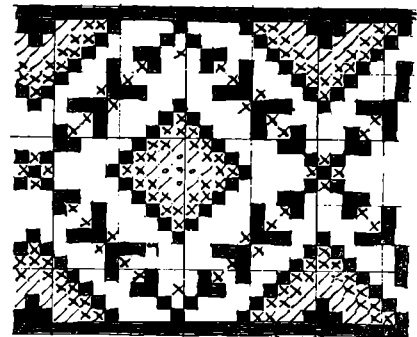
3. Шов — „лташки“, що складається з двох скісних стібків, уложених рядом. З лица шов інакше виглядає як навиворіть.

4. Шов — „кривулька“, що складається з двох поземих і двох скісних доземих стібків. З лица шов інакше виглядає, як навиворіть.

ВИШИВАЙМО

Літньою порою не маємо багато дозвілля. Та дехто бере собі вишивку на вакації, щоб при ній у милому товаристві провести час. Та це не може бути велика річ. Якась доріжка, серветка чи хусточка не займає багато місця!

Подаємо проєкт невеликої доріжки. Вона прикрашена на краях попе-

Взір до доріжки
Design for runner

речним узором. Коли вибрати відповідний вимір — це може стати рушничком на ікону.

Взір для доріжки. Виконаний хрестиками у таких красках: ■■ чорна, хх хх червона (ч. 321), /// жовта (ч. 742), оо оо зелена (ч. 905).

Як водиться?

Про весільні звичаї

В австралійській газеті були вміщені поради, а властиво опис весільних церемоній. Із того приводу наші пані дискутували. Виявилось, що мами, в яких підрастають діти, не знають як було вдома, як тепер в українському світі, а як у чужинців. Одна говорить: „Уже й маму питала, а вона як почне згадувати, то все сплутає“. Думаю, що була б велика допомога нашим батькам (та й молодим), коли б можна зібрати відомості про те, як „було вдома“, як тепер весілля від-

бувається, хто що повинен робити, які обов'язки кому належать, хто за що платить.

Коли в австралійській пресі, де життя проходило більш-менш нормально й не було різких перепадів, дискутують над тим, то тим більше годиться в нас вяснити цю справу. Наприклад, така основна різниця: У західному світі молоду веде батько до престола, а в нас молодий зустрічав молоду на приступках церкви, приймав молоду від батька і вів її до аналоя. У чому та різниця?

Наші пані цікавляться всіми подробицями церемоній. Безумовно можуть бути відхилення і тому добре подати кілька можливостей. Адже і в Україні напевне були різниці в тій чи іншій околиці. Допоможіть нам це пізнати!
Читачка з Австралії

Українські весільні звичаї справді варті того, щоб їх пізнати й зберігати. В тій цілі даємо статтю, що пояснює їх значення й походження. Подрібний опис весільної дії, дієвих осіб весілля та символів, пов'язаних із весіллям не можна було вмістити в одній статті. Та те подамо в журналі або дорогою гутірок в нашій жіночій організації.

Господарський порадник

ЩЕ ОДИН НЕПЕЧЕНИЙ ТОРТ

Шукаю за приписом непеченого торта, що не був би надто калорійним. У тих тортах звичайно дуже багато масляної начинки або всяких бакалій. А я коштувала раз торт із бісквітів (бішкоптів), що був легкий і дуже смачний. Дуже прошу подати такий припис.

Молода господиня

БІСКВІТНИЙ ТОРТ НЕПЕЧЕНИЙ

Потрібно:

- 4 пачки бісквітів (бішкоптів)
- 1 пачка лущеного й меленого мигдалю
- 5 жовтків
- 5 ложок цукру
- 1 горнятко молока
- 3 палочки масла (12 унцій)
- 1 лісочка ванілі
- порічкові драглики (галарета)
- сок із цитрини

Найперш слід зробити крем. Жовтки втерти з цукром, додати ванілю

і запарити кип'ячим молоком. Коли прохолоне, розтерти масло, додавати по одній ложці крему і втирати, аж масло втягне весь крем. На кінці додати мелений мигдаль. Можна відложити ложку мигдалю на те, щоб обсіпати ним готовий торт. Драглики вийняти зі слоїка й розмішати з соком із однієї цитрини.

Із бісквітів (бішкоптів) уложити спідню верству на скляній тортовій підставці. Бісквіти легко злучені з собою, отже їх можна укладати в ряди. Спочатку вийде з того квадрат, але це нехай нас не застановляє. Спідню верству треба укладати уважно, бо вона має найбільші щілини. Їх треба виповнити дрібними кусничками бісквіту. З кожної пачки повинна в нас вийти одна верства з тим, що ще залишиться кілька на п'яту, себто верхню верству.

Тепер торт треба перекидати. Поділити начинку на 3 частини, а драглики на 2 частини. Коли спідня верства готова, тоді покрити її начинкою. Зверху приходить знов верства бісквітів, яку треба помастити драгликами з порічок (галареткою). Слідує третя верства бісквітів, а поверх неї знов верства начинки. Зверху покрити четвертою верствою бісквітів, а її ще раз драгликами (галареткою). Врешті верхня, п'ята, верства бісквітів.

Готовий торт (у квадратній формі) поставити на ніч до холодильника, щоб стужавів. На другий день обкромити кути, щоб торт дістав круглу форму. Тоді помастити зверху і з боків останньою частиною начинки і посипати меленим мигдалем.

Слава К.

ОВОЧЕВІ ПЛЯМИ

Як часто такі плями постають на скатертях чи серветках! Дуже добре помагає стародавній засіб — напняти заплямлене місце над посудиною й поливати його окропом. Коли б і тоді ще zostались плями, тоді при білому матеріалі можна застосувати білило (хльорк). Плями на кольоровому матеріалі треба чистити сухі при помочі ватки, зануреної у легке білило.

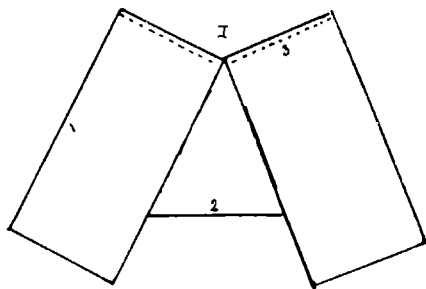
Кожна організована громадянка знає, що своєчасно внесена передплата на журнал є здоровою фінансовою підставою для розвитку видавництва.

THE UKRAINIAN FOLK COSTUME

A boy's pants ("sharavary")

The pants are an important part of the folk costume. They must be well-cut in order to assure the dancer of maximum comfort, especially in the execution of the leaps and intricate steps which characterize Ukrainian folk dancing.

The pants in the Ukrainian folk costume have a unique design. They differ from ordinary pants in that one pants leg is not separated from the other, a design which gives the modern trousers the appearance of having been made of two distinct

halves. The "sharavary" have two separate pants legs, but these are connected in the crotch by a triangular piece of material called a gusset ("matnia"), which gives them the appearance of having been cut from a single piece of material.

The drawing shows an old, authentic pattern for "sharavary." There are other, newer patterns, which follow fairly closely the basic pattern. Various patterns for cutting and making the "sharavary" are discussed in Katherine Antonovych's helpful booklet "The Ukrainian costume."

The Ukrainian folk costume, in order to achieve complete authenticity, demands "sharavary" cut on the pattern discussed above. Unfortunately, too many of us insist on cutting them according to modern patterns, with no gusset to join the two pants legs. "Sharavary" cut in this manner hamper the dancer's movements and give him an awkward appearance.

"Sharavary" are usually made of thin woolen material or of heavy, matted silk. The dark, rich shades (blue, green, red) look best. "Sharavary" made of shiny silk or in pale shades (blue, pink) are neither authentic nor attractive.

This should be kept in mind if we want to make truly authentic costumes for our children.

10th ANNIVERSARY

On the occasion of the 10th Anniversary of the death of the first president of the World Federation of Ukrainian Women's Organizations, Olena Kisilewska, the Executive Board of WFUWO sponsored a memorial program on April 23rd, 1966, at the Ukrainian Institute of America in New York. The program was planned and carried out by a committee composed of the Cultural Chairman of WFUWO, Dr. L. Karpinska, and 2 member organizations of WFUWO — the Ukrainian National's Women's League — N. Y. Regional Council and the New York Branch of the Ukrainian Gold Cross.

A memorable moment occurred when Mary Beck, Councilwoman of Detroit, presented a portrait of Olena Kisilewska painted by M. Dmytrenko to the WFUWO. Mrs. Olena Zalizniak, President of the WFUWO accepted the portrait in the name of the organization. The program of the afternoon included addresses by Miss Beck and Mrs. Zalizniak, a reading from one of Kisilewska's works by the renowned actress Olympia Dobrovol'ska and a piano recital by Professor Daria Karanovych.

The Executive Board of WFUWO hopes that all member organizations will observe this 10th Anniversary of the death of the first president of the World Federation of Ukrainian Women's Organization.

Two good talkers not worth one good listener.

Chinese Proverb

OUR RECIPE

Here is one recipe, published by 66 UNWLA Branch in New Haven, Conn.

Fruit Bar

The following recipe will fill one 9" square pan, doubled will fill a 15"x9" oblong pan.

Day Before

Blend together —

9 ounces sifted flour (weighed)

6 ounces sugar (weighed)

6 ounces sweet butter

4 egg yolks

1 tsp. vanilla or 1 pkg. Etker vanilla

1 tbs. baking powder or ½ pkg. Etker baking powder

After the above ingredients are well blended, turn out onto well floured board and knead well. When mixture is no longer sticky, cut into two portions, one slightly larger than the other. Place in refrigerator or freezer till next day. (This may be kept up till one week, or till ready to be used).

Next Day

Take the larger portion of dough and grate by hand into the baking pan, which has been greased with butter and sprinkled with bread crumbs, until the whole bottom of the pan is covered. Will look like shredded noodles. Bake this layer in preheated oven set at 350 degrees F., for 15 minutes or lightly browned. Remove.

While bottom layer is baking beat, until stiff, 4 egg whites and prepare a filling of your favorite preserves as follows.

Mix together 2-3 cups (depending on size of recipe) preserve with ½ cup bread crumbs.

When first layer has completed baking, remove and spread the preserve mixture on top, then the egg whites which have been beaten and then the second portion of dough which will be grated in the same manner as the first, covering the entire top.

Return to the oven and continue baking another 35-40 minutes or until golden brown in color.

Remove from oven, cool thoroughly and cut into squares.

Mrs. J. Jachnycky

НАШИМ МАЛЯТАМ

Олена Цегельська

Як Петрусь літав літаком

Сталось це від тоді, коли Петрусь дістав на уродини шкіряний каск і ковбойський пояс із револьвером. От тоді й почав розповідати дітям дивні дива про те, як він начебто насправді був летуном.

Часом вечорами приходив і хресний батько Петруся, дядько Андрій. Він сідав собі між дітьми, курив люльку і слухав розповіді Петруся. Це його цікавило, бо він сам працює в летунстві, десь там за містом.

І ось Петрусь, грізно нап'явши каск, при револьвері, гордо походить по кімнаті і розповідає:

— То знаєте — звертається до дітей — пішов я до такого гаражу і велів витягнути для себе найкращий літак.

— Не до гаражу, а до гангару, — потихо підповідає дядько.

— Гм, гм, — так, до гангару, — поправляє себе Петрусь.

— Ну, і сів я в той літак, пустив його в рух і лечу, лечу поза хмари, понад гори, понад моря. Літак крилами махає...

— Тут дядько знов: — Літак не птах, крилами не махає!

— Але ж дядю! Я збудував собі такий, що крилами махає. І от лечу я день, лечу ніч. Що мені? Я — летун! Аж прилетів я до такого міста, до Африки.

— Це не місто, це така велика земля, — поправляє брат Богдан.

Петрусь сердиться: — А ти мені тут не встрявай, бо не буду розповідати! І закопчив губи.

А діти просять: — Розповідай, розповідай, Петрусь!

То він знов: — А в цій Африці звірів, звірів! І коні, і корови, і верблюди! А я лечу і згори придивляюсь, якби то звіря застріляти. Аж глип! Великий лев пасеться на траві.

— Пст! — так дядько потихо. — Лев не пасеться, він їсть м'ясо.

А Петрусь: — Отож дивлюся, лев їсть м'ясо. Я літаком закрутив і сів біля лева. Добув револьвера і кричу: — Стій! Я стрілятиму!

Тут діти зацікавились:

— І що? І що було далі?

А Петрусь: — Лев поставився гордо до мене. Не бачиш, каже, що я снідаю? Як смієш мені перешкоджати? Не знаєш, що я король?

— І що, питають знов діти. — Ти стріляв?

— Та де б я стріляв у короля! А хто ж буде над тваринами панувати? — А по хвилині: — Він лиш поснідав і „гиц“ через високу гору, тільки я його й бачив.

По малій передишці Петрусь даліше оповідає:

— Ну, і я пішов у ліс. А там людей, людей! Кажу я до них: Що ви тут робите? А вони — не бачиш, що ми дикі люди? То я до них — а чого ж ви такі дикі? Негарно бути дикими! А вони — то що ж маємо робити, щоб не бути дикими? А я — якто що? Ходіть до школи, до церкви, то не будете дикі!

— І що, і що? — питають діти. — І вони послухали тебе?

— Певне, що послухали. Пішли до школи, до церкви і — вже не були дикі. Стали добрими.

Тут Богдан спитав: — А звідкіля там у лісі взялася школа, церква?

— О, це вже була моя справа. Я лиш так „шах-мах“ і поставив їм школу. А потім „клік-кляж“ і збудував церкву. Що мені? Я можу все зробити, що лиш потрібно.

Діти дивуються і просять:

— Петрусь, розкажуй ще. Хоч ми не дуже й віримо...

І так буває розповідям немає кінця.

— — — Минув якийсь час. Із Петруся виріс Петро. У школі

пильно вчився та все мріяв, якби то стати летуном. Дядько Андрій часто брав його з собою на летунський майдан, щоб він краще міг пригланутися літакам.

Одного разу ціла рідня весело гугорила в вітальні. Чекали дядька Андрія, що мав прибути. А він уже на вході помахав білою ковертою.

— Послухайте цікаву новину! Моя летунська компанія подарувала мені два дарові квитки на подорож, куди захочу. То ж знайте, на один квиток поїду я сам до рідного краю.

Діти зацікавились: — А хто поїде другий?

— А на другий, — а хто ж би, як не за дозволом татка й мами наш майбутній летун?

— Петро, Петро! — крикнули діти і заплескали в долоні.

Від великої несподіванки хлопчик цілком розгубився. А по хвилині поцілував дядька, дякуючи:

— Дядечку мої золоті! Поїдемо літаком, літаком, гурра!

Л А Д К И

Ладусеньки-ладі!
Голуб'ята раді,
зернятка клювали,
доні воркували.

Доні воркували,
крильцями махали.
Пурх! — і полетіли,
на голівку сіли.

Г. Чорнобицька

ГРЯДОЧКА СЕСТРИЧКИ

У сестрички теж є грядочка
Невелика, наче кладочка,
А на грядці — огірочки
І кавун в рябих сорочках,
Сім головок маку,
Трохи пастернаку,
Був на грядці і горох,
Та ми його з'їли вдвох.

Михайло Стельмах

Пан Коцький

Народня казка

В одного чоловіка був кіт старий, що вже нездужав і мишей ловити. От господар його взяв та й вивіз у ліс, думає: „Нашо він мені здався, тільки дурно буду годувати — нехай краще в лісі ходить“. Покинув його в лісі, а сам поїхав.

Коли це приходять до кста лисичка та й питає його:

— Що ти таке? А він каже:

— Я — пан Коцький. А Лисичка каже:

— Будь ти мені за чоловіка, а я тобі за жінку буду.

Він і згодився. Веде його лисичка до своєї хати, так уже йому годить: уловить де курочку, то сама не їсть, а йому принесе.

От якось зайчик побачив лисичку та й каже їй:

— Лисичко-сестричко, прийду я до тебе на досвітки. А вона йому:

— Не приходь! Є в мене тепер пан Коцький, то він тебе розірве.

Заєць розказав за пана Коцького вовкові, ведмедеві, дикому кабанові. Зійшлись вони до купи, стали думати, як би побачити пана Коцького, та й кажуть:

— А зготуймо обід! І взялися міркувати, кому по що йти. Вовк каже:

— Я піду по м'ясо, щоб було що в борщ.

Дикий кабан каже: — А я піду по буряки й картоплю.

Ведмідь: — А я принесу меду на закуску.

Заєць: — А я калусти!

От роздобули всього, почали обід варити. Як зварили, стали радитись: кому йти кликати на обід пана Коцького.

Ведмідь каже: — Я не підбіжу, як доведеться тікати.

Кабан: — А я теж неповороткий.

Вовк: — Я старий уже і трохи недобачаю.

Тільки зайчикові й приходиться. Прибіг заєць до лисиччиної кори; коли це лисичка вибігає, дивиться, що зайчик стоїть на двох лапках біля хати, та й питає його: — А чого ти прийшов?

Він і каже: — Просили вовк, ведмідь, дикий кабан і я прощу,

щоб ти прийшла з своїм паном Коцьким до нас на обід!

А вона йому: — Я з ним прийду, але ви поховайтесь, бо він вас розірве. Прибігає зайчик назад та й хвалиться: — Ховайтесь, казала лисичка, бо він як прийде, то розірве вас.

Вони й почали ховатися; ведмідь лізе на дерево, вовк сідає за кущем, кабан заривається у хмиз, а зайчик лізе в кущ.

Коли це веде лисичка свого пана Коцького. Доводить до стола, а він побачив, що на столі м'яса багато, та й каже:

— Ма-у!.. Ма-у!.. Ма-у!..

А ті думають: „От вражого батька син, ще йому мало! Це він і нас поїсть!“

Ізліз пан Коцький на стіл та й почав їсти, аж за ушима ляшить. А як наївсь, то так і простягся на столі. А кабан лежав близько стола у хмизі, та якось його комар і вкусив за хвіст, а він так хвостом і крутнув; кіт же думав, що то миша, та туди, та кабана за хвіст. Кабан як схопиться, та навтіки! Пан Коцький злякався кабана, скочив на дерево та й подерся туди, де ведмідь сидів. Ведмідь як побачив, що то кіт лізе до нього, почав вище лізти по дереву, та до такого доліз, що й дерево не здержало — так він до-

долу впав — гуп! та просто на вовка, — мало не роздавив сердешного. Як схоплюється вони, як дременуть, то тільки видко; а заєць і собі за ними — забіг не знати куди...

А потім посходились та й кажуть:

— От який малий, а тільки — тільки нас усіх не поїв!

ЩО ВПОЛЮВАВ ГРИЦЬ?

Лічилка

Цілий тиждень на світанні
Гриць ходив на полювання
І у лісі межі трав

Ось що Гриць уполював:

В понеділок — десять білок,

У вівторок — двадцять білок,

У середу — тридцять білок,

У четвер — аж сорок білок,

У п'ятницю — п'ятдесят,

У суботу — шістдесят,

А в неділю Гриць прокинувся

Прокинувшись — посміхнувся,

Руки широко розвів

І... про сон свій розповів!

Леонід Полтава

СОНЕЧКО

У сестрички
Золоті косички,
Золоте волосся,
Як в полях колосся.
І мою сестричку
Сонечком зовуть,
Бо вона і сонце
Разом устають.

От, роздобули всього, почали обід варити...

Вітаємо!

Округа Шикаго не надіслала нам списку новоприєднаних членок, отже зможемо привітати їх щойно у черговому числі. Зате вмістимо всіх тих, що спізнались до списків попередніх Округ. Щиро вітаємо їх у нашій організованій сім'ї! Вони помітно збільшать осяг усіх округ та скріплять нашу надію на щорічне збільшення членства.

ОКРУГА НЮ ЙОРК, Н. Й. 4 ВІДДІЛ СУА, НЮ ЙОРК, Н. Й.

Анна Бродин
Марія Стек

21 ВІДДІЛ СУА, БРУКЛИН, Н. Й.

Параскева Козак
Емілія Ройовська
Катерина Янковська

89 ВІДДІЛ СУА, КЕРГОНСОН, Н. Й.

Анастасія Грибович
Ольга Климович
Таня Кузьмин
П. Лехновська
Марія Остап'юк
Анастасія Фединяк

ОКРУГА РОЧЕСТЕР, Н. Й.

9 ВІДДІЛ СУА, БІНГЕМТОН, Н. Й.

Дарія Билів
Марія Василів
Ольга Войтів
Анна Демчук
Анна Добрянська
Анна Дячун
Марія Здеб
Меланія Кокорудз
Наталія Корчинська
Люба Кречко
Стефанія Петручок
Мирослава Притула
Марія Тарас
Анна Яремчук

ОКРУГА ДІТРОЙТ, МИШ.

26 ВІДДІЛ, ДІТРОЙТ, МИШ.

Катерина Гвозд
Ядвига Кобин
Теодозія Паламарчук

37 ВІДДІЛ СУА, ПІДВІДДІЛ В ЕНН АРБОР, МИШ.:

Д-р Ася Гумецька
Христина Гамота
Стефанія Малаховська
Оксана Огар
Стефанія Рогач
Леся Фіцай
Зеновія Шевчук
Любомира Чапельська

76 ВІДДІЛ СУА, ВОРРЕН, МИШ.

Марія Бойдуй
Люба Гречна
Марія Грицай
Христина Кравець
Франя Кучак
Зеновія Шуст

ОКРУГА КЛІВЛЕНД, ОГАЙО

33 ВІДДІЛ СУА, КЛІВЛЕНД, ОГ.

Стефанія Василюк
Ольга Денисенко
Іванна Задорецька
Ольга Ільчишин
Ірина Квіт
Анна Курлет
Марія Юрків

ОКРУГА НЮАРК, Н. ДЖ.

61 ВІДДІЛ СУА, ВИПАНИ, Н. ДЖ.

Іванна Івашко
Лідія Марусин
Юлія Семанишин

70 ВІДДІЛ СУА, ПАССЕЙК, Н. ДЖ.

Галина Бобиляк
Ірина Дереш
Лідія Козак
Ірина Кливак
Мирослава Лугова
Марія Струк
Марія Третяк
Ольга Фарміга
Оксана Шандор
Марія Яцикевич

ЕКЗЕКУТИВА СУА

ЗВІТНІ ЛИСТКИ

У міжчасі наспіли дальші звітні листки від Відділів СУА. Надіслали їх Відділи: 36, 49, 56, 63 (частинно), 70, 79, 82, 88. Та все ще не всі Відділи вивонили й надіслали їх. А ми дали доволі багато часу на те. Тепер уже будемо робити підсумки праці поодиноких Округ на підставі тих матеріалів, що надійшли. Незабаром Округні Ради СУА одержать їх.

Новинки з Централі

Дня 2. червня ц. р. п-ні Стефанія Пушкар, голова СУА, повернулася із Конгресу Міжнародної Жіночої Ради в Тегерані. На Конгресі перебувала у складі американської делегації і з того рамики входила до двох Комісій — Комісії Міграції і Мистецького Промислу. У висліді йменовано її постійним членом Комісії Знавців Домашнього Промислу, що має свій осідок у Женеві.

Повернувшись до Філадельфії, п-ні Пушкар зустрілась дня 5-го червня з Екзекутивою СУА і Управою СФУЖО на товариській гутірці, де в невимушеній формі поділилась багатством своїх вражень із присутніми. На найближчий час заплановані зустрічі з громадянством у Філадельфії й Нью Йорку.

Дня 8. червня ц. р. відбувся на Конвенції Ген. Федерації Жін. Клубів у Шикаго — Міжнародний День. Там п-ні Олена Лотоцька, містоголова СФУЖО, мала нагоду звітувати про діяльність цієї нашої світової Централі. Від Союзу Українок Америки були присутні на тій конференції — п-ні Анастасія Вокер, містоголова і п-ні Марія Душник, референтка зв'язків. Окрім того Окр. Рада в Шикаго мала нагоду влаштувати Зустріч із Відділами, а пп. Анна Васильовська, і Софія Купка, референтка зв'язків, увійшли у склад преставниць місцевої Федерації.

Дня 11. червня ц. р. відбулось у Філадельфії врочище закриття Курсу Вчителюк Дошкілля. Курс, що працював під управою п-ні Ярини Телепко, закінчило 8 абсолювенток. Централю СУА заступала на цьому святі п-ні Стефанія Пушкар, голова, а Шкільну Раду УККА п-ні Ірина Пеленська, референтка дошкілля. Курс був влаштований заходами Вих. Комісії СУА й Окр. Ради СУА у Філадельфії. Викладачами були — окрім управительки п-ні Телепко (методика садків) — п. Ігор Винницький (психологія дитини) і проф. Володимир Мацьків (українознавство). Курс Вчителюк Дошкілля тривав 4 місяці.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Літературний Вечір Окр. Ради СУА

Під час ХІІ. Конвенції СУА відбулась Виставка Жіночої Творчості, а в ній показано також книжки жіночого пера, що появились за останні три роки. В часі Конвенції не можна було присвятити їм належної уваги. Отже це завдання взяла на себе Окр. Рада СУА, підготовляючи для того окремі Літературний Вечір.

„Знаймо жіночу творчість!“ — звучало його гасло. Дня 27. березня ц. р. у залі Літ.-Мист. Клубу зібралась численна публіка. Це членки жіночих організацій та любителі друкованого слова. Але серед них зауважуємо й письменниць, що їх твори будуть обговорені. Збоку під стіною улаженна виставка книжок — около 50 назв угрупованих за змістом: белетристика, наука й публіцистика та дитячі книжки. На окремому столу книжки, призначені для продажі.

Вечір відкрила п-ні Оксана Рак, голова Окр. Ради СУА. Вона пояснила ціль Вечора і привітала присутніх письменниць. Потім передала провід Вечора в руки п-ні Ольги Соневицької, містоголови Окр. Ради

Слідувало обговорення книжок. Це виконали чотири пані, що з них кожна торкнулась однієї ділянки. П-ні

Ірина Іванчшин говорила про дитячу літературу, п-ні Олександра Різник про англомовні книжки з українською тематикою, п-ні Наталя Чапленко про наукові й публіцистичні видання, а п-ні Лідія Бурачинська про белетристику. З тими виступами було сполучене мистецьке читання та життєписи письменниць.

І так при огляді дитячої літератури, що обіймала книжки Лесі Храпливої, Ніни Мудрик-Мриц, Ірини Наріжної, Іванни Савицької, Івги Шугай і Софії Будко п-ні О. Соневицька (ведуча) представила приввну тут Лесю Храпливу, дала характеристику її творчості і запросила до відчитання якогось оповідання. Молода письменниця відчитала казку зі збірника „Писанка українським дітям“.

В огляді англомовних книжок, що охопив твори Марти Чиж, Любови Поврозник, Ольги Войценко, Віри Річ, Н. Василенко-Половської, Марії Галун-Блак п-ні Олександра Різник дала потрібну характеристику їх із точки погляду англомовного читача. Як несподіванку вона включила сюди також англомовні казки з українською тематикою та ілюстраціями Слави Сурмач.

Огляд жіночого пера в науці й публіцистиці обіймав 19 назв. П-ні Н.

Чапленко угрупувала ці книжки за змістом і обговорила наперед виховні (д-р Соломія Цьорох „Погляд на виховну діяльність монастирів СС. Василянок“, А. Горохович „Батьки і діти“, М. Дейко „Волошки“), потім мистецькі (М. Пастернак „Українська жінка в хореографії“, П. Марченко „Гагілки в інтерпретації О. Заclinської“, К. Антонович „Український одяг“, А. Тацюн „Весільні звичаї на Сокальщині“), дальше монографії („Виховниця поколінь К. Малицька“, О. Копач „Наталена Королева“, Л. Луців „Ольга Кобилянська“, І. Книш „Патріотизм Анни Йонкер“, О. Дучимінська „Віктор Доманицький“), спогади й літописи (К. Антонович „З моїх споминів“, О. Войценко „Літопис українського життя в Канаді“), збірник статей (Г. Мандрика: „Вибране“). Окрему групу творили ювілейні видання жіночих організацій, як Конвенційна Книжка СУА (ред. Л. Бурачинська), 40-ліття СУА в Дітройті (ред. Д. Бойчук), 35-ліття 21 Відділу СУА в Брукліні, 10-ліття 64 Відділу СУА в Нью Йорку.

Белетристика начислювала рівнож 19 назв. При перегляді збірок оповідань (Л. Коваленко „Дві краси“, М. Струтинської „Помилка д-ра Варецького“, І. Чорнобривець „З потоку життя“) ведуча представила письменницю Л. Коваленко і подавши перегляд її творчості, запросила її відчитати одне оповідання. Прослухавши „Ззільнення“ публіка подякувала їй рясними оплесками.

В ділянці повістей вчислено „Скаргу майбутньому“ Докії Гуменної, „Повінь“ Дарії Ярославської, „Нареченого“ Оксани Керч, „Степові обрії“ Л. Коваленко, „Такий він був“ Софії Парфанович, „Олю“ і „Родину Гольдів“ Ярослави Острук. Ведуча представила письменницю Докію Гуменну і Дарію Ярославську, подавши їх життєписні дані і на її прохання вони відчитали уривки зі згаданих творів. Щедрими оплесками нагороджено цей виступ.

Слідували репортажі. Це були Софії Парфанович „На схрещених дорогах“ і „Чарівна Діброва“ та Ганни Черинь „Ідьте зо мною“.

Збіркі віршів вимагали мистецького читання. Тому при огляді Христї Алчевської „Клематис“ і Ганни Черинь „Чорнозем“ п-ні Катря Колян-

Замість квітів

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могили бл. п. Єлисавети Ольшанської, матері нашої членки п-ні Ірини Стецишин і бл. п. д-ра Петра Хрептовського, чоловіка нашої довголітньої референтки сусп. опіки п-ні Марії Хрептовської, складаємо 25 дол. на Український Католицької Університет у Римі.

Управа 22 Відділу СУА
у Шикаго

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Ксені Книш, матері наших членок Полі Книш і Галини Гошовської, складаємо 25 дол. на Виховний Фонд ім. Ганни Ракочої

Управа 64 Відділу СУА
в Нью Йорку

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу в річницю смерті бл. п. Юстини Грицяк, зразкової дружини, матері і щирої працівниці на народній ниві, складаємо 10 дол. на фонд „Мати й Дитина“ і дорогій родині висловлюємо наше співчуття.

Об'єднання Жінок
Ліги Визволення України

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Марії Перфецької складаємо 13 дол. на Фонд Дому для Старших Ірина і Дмитро Левчуки

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на далеку могилу у Львові, у 25-ту річницю смерті моєї найдорожчої матері, бл. п. Катрі Лотоцької, довголітньої голови Кружка Союзу Українок, Львів-Знесіння Нове, складаю 10 дол. на пресовий фонд Нашого Життя

Надія Бенцаль, Мюнхен

ківська відчитала з чуттям кілька віршів. При збірці Тетяни Шевчук „На престіл майбутніх днів“ і Емми Андіївської „Первні“ п-ні Наталія Хоманчук теж чітко виголосила кілька поезій. Та найбільша несподіванка зустріла всіх при обговоренні збірки Діми „Третій беріг“. Ведуча представила поетесу й запросила до відчитання власних творів. У її виконанні звучав їх особливий ритм.

Програму Вечора закрила п-ні О. Рак подякою всім виконавцям. Запросила присутніх оглянути виставку та користуватись кавою й солодким у буфеті, що приладили Союзянки. Присутні ще довго розважались розмовою, а й товпились коло стола продажі книжок. Вечір напевне причинився до зацікавлення ними.

О. П.

Окружний З'їзд

На підставі протоколу з Окр. З'їзду можна доповнити звіт, вміщене в ч. 5, 1966 р.

Звіти Відділів були відчитані за схемою, що її опрацювала й розіслала Окружна Рада. Звітували пп. Надія Когут (1 Відд.), Марія Демидчук (3 Відд.), Анна Кізіма (4 Відд.), Розалія Федьків (8 Відд.), Анна Опарик (35 Відд.), Леся Різник (53 Відд.), Аполонія Книш (64 Відд.), Лідія Величковська (71 Відд.), Май Демей (72 Відд.), Мирослава Чубатий (73 Відд.), Марія Барагура (82 Відд.) та Марта Ярош (83 Відд.).

Звіт голови. Округа має 16 Відділів. Число членок в Окрузі 606. Відбулося 14 засідань Окр. Ради.

Організаційна праця. На терені Округи засновано новий Відділ — 89 у Керкгонсоні. Вислано представниць на річні збори Відділів там, де вони були запрошені. Відбулась передконвенційна Конференція Округи в готелі Статлер.

До Конвенційного Комітету ввійшло багато членок Управи Окр. Ради, отже праця пробігала рівнобіжно. Про її засяг уже була згадка в нашому журналі.

Культ.-освітня праця. Дня 6. лютого 1965 р. відбулись Вишивані Вечерниці при співпраці всіх Відділів. Дня 4. квітня — 80-ліття жіночого руху з участю Культ.-Освітньої Комісії СУА і Відділу Укр. Зол. Хреста. Дня 19. червня Градуаційна Зустріч спільно зі Студ. Громадою. Дня 5.

лютого 1966 Вишивані Вечерниці з участю і співпрацею Відділів Округи.

Окр. Рада допомагала в улаштуванні 50-ліття УСС та вислала представницю на „Годину Спогадів“, цикль доповідей про жінок в УВО.

Виховна праця. Дня 10. квітня 1965 відбулась Конференція Вих. Референток з участю референток 1, 64, 72, 82 і 83 Відділів. Зорганізовано 24. жовтня 1965 р. Виховний Семінар із доповіддю п-ні Х. Турченко про „Виховне значення іграшок“, полученний із виставкою іграшок.

Пресова референтура дбала про дописи в пресі, що охоплювало також підготову до Конвенції.

Дискусія виявила різні проблеми Округи. З них на перше місце вибились справа власної домівки СУА, що є пекучою потребою. Також із здивуванням довідались присутні, що на 600 Союзянок тільки половина передплачує Наше Життя. Це є недоглядом, що його треба направити.

Зладжено на підставі протоколу Окружного З'їзду

Нарада культ.-освітніх референток Округи

Дня 26. травня ц. р. Окружна Рада СУА скликала таку нараду, на яку явились референтки 8-ох Відділів Округи. Збори відкрила п-ні Оксана Рак, голова Окр. Ради, та передала провід п-ні Марії Демидчук, культ.-освітній референтці Окружної Ради. Вона привітала членок Гол. Управи, а саме — п-ні Наталію Чапленко, культ.-освітню референтку, п-ні І. Рожанковську, референтку плянування і п-ні М. Ржепечку, референтку нар. мистецтва. На запрошення предсідниці п-ні Чапленко з'ясувала найбільші завдання культ.-освітньої референтури. Це є — Конференція Культ.-Освітніх Референток з участю диригенток хорів. Далше встановлення архіву й бібліотеки при Окр. Раді. Потім слідкування за доповідями по Відділах та зберігання їх в архіві, перегляд мистецьких сил в Окрузі і вшанування їх авторським вечором чи виставкою. Окремо слід відбутися нараду з англомовними Відділами та в разі потреби зорганізувати для них курс української мови. Найдовше спинилась референтка над Гуртком Книголюбів. У жовтні ц. р. повинні ми розпочати кампанію за встановленням Гуртків Книголюбів у всіх наших осередках.

Слідувала оживлена дискусія, що закінчилась створенням Гуртка Книголюбів, до якого зголосили свою участь пп. Н. Чапленко, О. Гентиш, М. Ржепечка, Н. Хоманчук, О. Савчак, Н. Січинська, О. Рак, О. Щур і М. Демидчук. Спосіб праці Гурток намітити на найближчому зібранні, що відбудеться дня 23. червня.

Бажаним було б, щоб і при Відділах наші культ.-освітні референтки заплянували створення таких Гуртків. Фактом є, що через працю поза домом і вдома не все знаходимо час на читання книжки. Беручи участь у Гуртку Книголюбів ми таки скоріше цей час знайдемо.

М. Д.

НЮАРК, Н. ДЖ.

Свято Жінки-Героїні

Рік-річно Союз Українок Америки вшановує святочними академіями жінок, що причинились до прославлення українського імені в будь-якій діяльності: культурній, громадській чи політичній. Та з особливою пошаною клонимо голови перед великою жертвою життя української жінки, покладеної на нашому визвольному шляху. Цьогорічне Свято Жінки-Героїні дня 27. березня було присвячене жінкам, що погинули мученичою смертю по большевицьких тюрмах у 1941 р.

Свято започатковано американським гимном, що його відіграла на фортепіані п-ні Євгенія Велс. Потім Святочне слово виголосила п-ні Марія Химинець, культ.-освітня референтка Окружної Ради. Вона навіттила постаті визначних жінок-героїнь, як Ольги Басараб, Олени Теліги й багато інших, що на жертвнику Батьківщини зложили все, що мали найдорожче — своє життя — і спинилась на постаті Людмили Старицької-Черняхівської. Устами очевидця передала нам процес і засуд цієї героїської жінки. Вкінці закликала всіх жінок, щоб вони впоювали в своїх дітей любов до нашої славної минуштини, до наших героїчних предків.

Далше п-ні Вероніка Цегельська, наша відома співачка з Філадельфії, відспівала три пісні: „Ой, вербо, вербо“ — Людкевича, арію Одарки з опери „Купало“, „Накрила нічка“ — муз. обр. Грудина. Музичний супровід спочивав у руках п-ні Зої Маркович.

Окружна Рада СУА в Ньюарку:

Сидять зліва: Олена Кононенко, Катерина Кузьма, Олександра Когут, Ольга Салук, б. голова, Ольга Граб, Ольга Хруцька, Ольга Муссаковська. Стоять зліва: Дарія Горняткевич, Софія Андрушків, Пелагія Кучкуда, Ірина Кливак, Марія Химинець, Катерина Бук, Олена Куси, Анна Настюк, Ірина Оринич.

UNWLA Regional Council in Newark, N. J.

Членка молодечого 86 Відділу СУА п-ні Ольга Гнатейко зворушливо віддеклямувала Симоненка: „Гранітні обеліски“, „Жорна“, „Де ж зараз ви, кати мого народу?“.

Опісля відома піяністка п-ні Дарія Каранович-Гординська віртуозно виконала Л. Ревуцького „Канон“ і В. Костенка „Поема“.

Рецитацію поеми М. Боеслава „Повстанка Галка“ виконала п-ні Тамара Кардашинець. Останньою точкою був виступ квартету Союзнок 86 Відділу в складі: пп. Ірина Яворська, Анна Сагалів, Дарія Шпон, Дарія Зелік. Вони відспівали дві пісні: „Українська баркароля“ — Пачовський-Людкевич, і „Привіт Батьківщині“ — Левицький-Китастий.

Піснею „Не пора“, яку відспівали всі присутні, закінчено свято.

**Пресова референтка
Окр. Ради**

КЛІВЛЕНД, ОГАЙО **Із діяльності Округи**

Великодній час цього року був дуже рухливий у нашій великій жіночій громаді. Аж три імпрези більшого масштабу відбулися в малому відступі часу. Всі вони вимагали великого вкладу жертвенної праці й приготування.

Першою була **Виставка Жіночої Творчости**, влаштована 33 Відділом у приміщенні Парма Сейвінг Ко., в саму Шуткову Неділю. Були там у першу чергу ручні роботи, як вишив-

ки і кераміка, а також малярські твори пп. Н. Раковської, Е. Завільської, цікаві дві картини молодої малярки п-ні Р. Бобків і почини зовсім молоденьких студенток класи п-ні Н. Раковської. Дуже гарні писанки п-ні Т. Осадци, характеристичні тим, що не можна їх розбити, бо начинювані воском. П-ні Л. Яцишин теж показала неменш гарні писанки прецизної роботи і доброго смаку. Пані радо жертвували на виставку свої цінні роботи. Душею всього була п-ні Ірина Кашубинська, що не тільки ще раз захопила пань своїм умінням декорувати, але дала нагоду закупити Великодне печиво якраз у добрий час.

Другою імпрезою були **Вишивані Вечерниці**, що відбулися у середмісті у Мангер готелі, тиждень по Великодні, у Провідну суботу. Ціла імпреза була в руках п-ні Е. Воляник, б. голови 33 Відділу і забавового комітету, що стояв до її диспозиції. З поміччю прийшли пластунки з куреня „Шостокрилі“ і ланка старших СУМ-івок. Було шість нагород. Три за балеві сукні дістали пані: Л. Вирста, Л. Кондратенко і А. Задойна. За візитові — панни Д. Тарчанин, М. Квіт і Д. Павник. Окреме признание дістало двох панів, саме п. З. Квіт і д-р М. Дейчаківський, що разом із п. І. Дмитревичем виконував функцію конферансієра. Знаменитий буфет у заряді незаступної п-ні О. Бак із тортами в українському стилі з-під руки знову п-ні І. Кашубинської, до-

повнювали цю товариську подію, яка справді могла бути оригінальною й цікавою.

Третя імпреза була вже внутрішнього характеру. Окружна Рада очолила, а 33 Відділ вложив левину частину праці у нашу **Великодню Зустріч**. Відбулася вона 1. травня, як і перешлі, у приміщенні Парма Сейвінг Ко. П-ні О. Городиська, наша голова Окружної Ради, відкрила це свято молитвою, короткою промовою і побажаннями, і привітала гостей. Програму підготувала п-ні Я. Барнич. Складалася вона з індивідуальної декламації панни У. Камінської і збірної панночок Л. Ільчишин, А. Фаріон і Г. Яцишин, як теж дуже гарної рецитації самої п-ні Я. Барнич. За смачними стравами, що їх приладили п-ні М. Кордубова, І. Яремко і О. Бакова, гості провели приємно час і з жалем опускали залю.

Перед нами підготовка до Міжнародної Виставки, що відбудеться від 17.—19. вересня 1966 і яку влаштуватимуть усі Відділи міста Клівленду.

Марія Грушкевич
пресова референтка
Окр. Ради і 33 Відд.

ЧЕСТЕР, ПА. **Свято Матері**

Вже понад 39 літ у місяці травні наш Відділ відсвятковує День Матері. Щороку на День Матері вибираємо

по черзі одну з найстарших матерів нашого Відділу, що репрезентує всіх матерів нашої громади. Обдаровуємо її квітами і звертаємось до неї в наших промовах і деклямаціях. Тож і цього року ми врочисто обходили це свято, тільки в іншій формі. У цьому році з нагоди Свята Матері, заходами нашого Відділу, при співучасті місцевої укр. прав. церкви Преч. Діви Марії і всіх організацій, згуртованих при ній, святочним бенкетом і відповідною програмою ми відзначили найстаршу заслужену прабабуню нашого Відділу.

Дня 8. травня ми зішлись о 4 год. по полудні до церкви на Молебень у наміренні наших матерів. По відправі всі присутні перейшли з церкви до Укр. Нар. Дому, де о 5. год. відзначено це велике свято. Був чудовий травневий день. Гостина і програма були дбайливо підготовані, що вплинуло на приємний товариський настрій серед приваних. У гарно декорованій залі, при святочно накритих столах засіли ми всі до спільного обіду.

Свято відкрив п. Куріца, голова Ради місцевої укр. прав. парохії. Привітав приваних і попросив о. Мищика провести молитву. Під час обіду товстмайстер, учитель недільної школи п. І. Попик представив гостей, а відтак провів програму. По обіді слідувала мистецька частина, що її започаткувала голова Відділу СУА п-ні М. Івахів. Вона привітала гостей в імені членок і попросила однохвилинною мовчанкою віддати пошану всім тим мамам Відділу, що вже відійшли на вічний спочинок. З черги заповіла і представила найстаршу прабабуню п-ні Бартіш, яка так успішно зуміла вив'язатися із своїх нелегких завдань матері і громадянки. Вона вміла передати своїм дітям, внукам і правнукам любов до рідного обряду, до українських звичаїв і обичаїв, до рідної мови і рідної традиції. Як добра Союзянка приготувала нове покоління, щоб зайняло і продовжувало працю, започатковану нею, про що свідчить, що одна дочка п-ні Благітка є містоголовою Відділу, а друга дочка п-ні Барагура із своєю дочкою п-ні Крон (внучка п-ні Бартіш) є також добрими активними членками. Своєю цінною кухонною службою, через влаштування різних підприємств фінансового характеру п-ні Бартіш причинилася дуже

багато до здобуття фондів на будову двох великих українських інституцій у Честері — укр. прав. церкви й Укр. Нар. Дому, при яких і до нині розвивається українське національне життя. За ці всі заслуги ми висказували їй признання і бажання прожити ще багато щасливих літ.

Присутні віддали їй пошану оплесками й повстанням із місць. Відділ обдарував її гарним дарунком, образом Божої Матері українського виробу. Від укр. прав. церкви вітав п-ні Бартіш о. Мищик, згадуючи про довголітню її працю для церкви й громади. Потім промовила сама п-ні Бартіш, дякуючи Богові, що праця її не буде даремна, бо хоч вона сама вже не зміг працювати, то продовжують її діти і внуки.

Дуже вдалим були виступи дітей української і недільної шкіл. Діти української школи під проводом інж. С. Шевченка виконали сценічну картину на пошану матері „Краса“, з чого вив'язалися дуже гарно, дістаючи багато оплесків. Рівнож діти недільної школи дуже добре виголошували збірні деклямації англ. мовою. Дуже гарно продуманий реферат про важку працю української матері укр. мовою виголосила культурно-освітня референтка п-ні Т. Захарків, а в англійській мові — голова округи й місцевого Відділу У. П. Ліги Молоді панна М. Вейлін. Зворушливою до сліз була деклямація нашої членки п-ні М. Болонки „Мати на Україні“, яку написав з нагоди цього дня її чоловік п. В. Болонка. Вкінці голова Відділу подякувала всім організаторам, виконавцям та гостям за участь у святі й молитвою та відспіванням „Год блес Америка“ закрито це свято. З доходу призначено 10 дол. на Фонд Зв'язків і Репрезентації.

Реф. преси

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Річні збори 4 Відділу СУА, Жіночого Демократичного Клубу

Дата: 20. лютого 1966 р.

Збори відкрила голова п-ні А. Кізіма молитвою. Однохвилинною мовчанкою вшановано тих, що відійшли.

Президія: п-ні Емілія Корнат, почесна голова, п-ні Софія Серафим, секретарка.

Протокол із минулорічних заг. зборів відчитала п-ні С. Серафим.

Звіти Управи зложили — п-ні Анна

Кізіма, голова, п-ні Юлія Федорович, містоголова, п-ні Софія Серафим, рек. секретарка, п-ні Розалія Мацук, кор. секретарка, п-ні Кароліна Баршевська, касієрка, п-ні Таня Сиротюк, фін. секретарка, п-ні Павлина Бродін, сусп. опіка.

Діяльність Відділу:

а) **Організаційна:** Відділ відбув 10 ширших сходин і два засідання Управи. Начислює 32 членки. Відділ є членом УККА й Об'єднаного Комітету м. Нью Йорку та тісно співпрацює з Окр. Радою СУА. На Конвенцію СУА вислано 2 делегатки. До Конвенційної Книжки зібрано привітів і оголошень на 200 дол.

б) **Культ.-освітня** й імпрезова: Влаштовано вечір св. Миколая, Свячене, два чайні вечори. Відділ співпрацював у влаштуванні Вишиваних Вечерниць та вислав своїх представниць на імпрези інших Відділів СУА.

в) **Суспільна Опіка.** Впродовж року відвідувано хворих по шпиталях і вдома. Вислано 15 дол. на Фонд „Мати й Дитина“ та передплату для бабусі.

г) **Пресова.** Вміщено посмертну згадку про бл. п. Анну Колтон у Н. Ж. Журнал „Наше Життя“ передплатує 20 членок.

г) **Господарська.** На кожній імпрезі Відділу влаштовано прийняття.

Контр. Комісія у складі пп. Іванна Бенцаль, Егнес Ярема й Анна Гивель перевірила книги Відділу. Іменем її п-ні І. Бенцаль ствердила, що все знайдено в найкращому порядку і поставила внесок на уділення абсолютної, що збори одноголосно ухвалили.

Нова Управа: п-ні Анна Кізіма, голова, п-ні Іванна Бенцаль, містоголова, п-ні Софія Серафим, рек. секретарка, пп. Юлія Федорович і Розалія Мацук, кор. секретарки, п-ні Кароліна Баршевська, касієрка. Референтками стали — п-ні Таня Сиротюк організаційною, пп. Павлина Бродін і Єва Дорош сусп. опіки, п-ні Іванна Бенцаль пресовою, п-ні Анна Сидор господарською. П-ні Емілія Корнат є почесною головою, а п-ні Марія Ленчук почесною членкою Відділу.

Контр. Комісія: пп. Юлія Федорович, Егнес Ярема, Анна Гивель.

Збори закінчено гостинною.

Софія Серафим, рек. секр.

БРОНКС, Н. Й.

Подружній ювілей

На річних зборах 8 Відділ ушанував свою довголітню членку й касієрку п-ні Єву Корпало з нагоди 50-ліття її подружжя. Всі членки, що прибули на річні збори Відділу, були запрошені до гарно накрытого стола. Потім нововибрана голова п-ні Розалія Федьків побажала ювілятці й її чоловікові прожити ще довгі літа у доброму здоров'ї разом із родиною для довгої ще праці у Відділі СУА. По черзі всі членки склали привіти. З тієї нагоди провели збірку на нову церкву в Бронксі, що дала 20 дол. Ювілятка подякувала за привіти й пожертви та побажала успіху Відділові в 1966 році.

Єва Корпало, прес. реф.

ТРЕНТОН, Н. ДЖ.

З діяльності 11 Відділу СУА

Відділ СУА в Трентоні приготував на день 24. квітня Концерт-академію в честь **Жінки Героїні**. Мимо логаної погоди зала була виповнена людьми, що дало нам жінкам почуття задоволення і заохоту до дальшої праці.

Академію відкрила голова Відділу п-ні О. Микитин, привітала присутніх і попросила вшанувати героїнь однохвилинною мовчанкою. П-ні Н. Самокштин виголосила доповідь-монтаж, переплітаний віршами, що їх виконали пп. О. Дзаман і В. Струк. П-ні В. Ван-Котелевель, сопран, відспівала Л. Українки „Надію“, муз. В. Тритяка, а п. Ю. Турчин виконав на скрипці В. Безкоровайного „Козаченьку, куди йдеш“ і І. Левицького „Ноктюрн“ при супроводі п. М. Гафтокзич — піано, пп. О. Скрипчук і О. Надрага — скрипки і В. Тритяк — віоля.

П-ні Л. Сердюк відчитала спогад „Бердичівська Ніч“. Хор СУА під диригентурою п. В. Тритяка виконав: „За Тебе, Україно“ С. Людкевича, „Поклін“ Л. Мурович, муз. В. Тритяка і „Ми йдемо вперед“, муз. Ю. Кириченка.

Відспіванням гімну закінчено академію. Присутні висловили признання жінкам за їх працю; програма зробила на всіх гарне враження. Всі точки без винятку були тепло сприйняті і рясно оплескувані.

На день 30. квітня Відділ приготував „Весняну забаву“. Кажуть, що цієї весни було мало дощів, а ми

мали щастя, бо нам знов „погода“ не дописала. Але мимо того громадянство старше і молодше зібралось та забавилося.

Залю прибрали молоді членки Відділу, пп. Н. Гафткович, Л. Сенник, В. Струк і В. Ван, прегарними весняними квітами, що їх самі виготовили, на чолі з молодією енергійною головою Відділу п-ні О. Микитин. Мимо непогоди надворі, в усіх на залі був весняний настрій. Королевою квітів вибрано п-ні Р. Лотоцьку.

Смачний буфет у заряді пань І. Панасюк, Л. Мриглоцької, Б. Осадци і Г. Онищук, був — як усе на забавах СУА — скоро розпроданий. Під звуки доброї оркестри старші й молодші приємно провели кілька годин і забули про щоденні турботи хоч на короткий час.

О. Тритяк, прес. реф.

МАЯМІ, ФЛОРІДА

В поклоні Жінкам-Героїням

Вдалою імпрезою було свято Героїнь, улаштоване Союзом Українок дня 24. квітня ц. р. в залі Українсько-Американського Клубу. Сцена була гарно прибрана квітами, серед яких виднів портрет великої героїні Ольги Басараб, прикрашений вишиваним рушником. Свято відкрила голова Відділу СУА п-ні А. Рій, яка попросила присутніх однохвилинною мовчанкою вшанувати пам'ять усіх українко-героїнь, що життя своє зложили в боротьбі за волю України. Жіночий хор „Веселка“ під керівництвом п-ні О. Павлової відспівав американський гімн та гімн СУА. Вступне слово виголосила п-ні Є. Остап'юк. Брати Мікей відіграли на фортепіані кілька пісень. Із черги хор „Веселка“ проспівав „Божа Мати“, „Стоїть гора високая“. На закінчення першої частини п-ні А. Рижевська виголосила добре опрацьований реферат, що глибоко зворушив присутніх.

На початку другої частини п-ні Р. Пусило з чуттям продеклямувала вірш Л. Українки п. заг. „Зимова ніч на чужині“. І знов хор „Веселка“ відспівав народні пісні „Стоїть явір над водою“, „Де згода в родині“. Діти п-ва Русинів, Івась і Маруся, деклямували і грали на скрипці народні пісні. На закінчення цього небуденного свята хор „Веселка“ відспівав „Боже, вислухай благання“ і „Ще не вмерла Україна“. Задоволена

публика щедро нагородила всіх виконавців цього свята рясними оплесками. Під час перерви була проведена добровільна збірка на будову Українського Католицького Університету в Римі в сумі 70 дол.

Євгенія Остап'юк

НЮАРК, Н. ДЖ.

Виставка картин проф. Дамяна Горняткевича

В неділю, 6. березня ц. р., відбулася заходом 28 Відділу СУА виставка малярських праць проф. Дамяна Горняткевича.

Виставка, що охоплювала праці мистця в роках 1920 до 1965, показала краєвиди, квіти, портрети та проекти поліхромій.

Вечір відкрила голова Відділу п-ні Софія Андрушків та передала слово імпрезовій референтці п-ні Ользі Хруцькій. Плястично змалювала п-ні Хруцька постать небуденно обдарованого мистця. Вона порівняла його з Апостолами, що передавали людям перлини добра й краси. Так і професор — любитель природи, тому його твори все погідні, повні соняшної теплоти.

Опісля промовляв проф. А. Малюца, вказуючи на безпосередній контакт із мистцем, що живе і творить серед нас. Проф. Горняткевич — це науковець, мистецтвознавець і мистець, а стиль його творів реалістичний та імпресіоністичний. А головне, людина люблена й поважана цілою громадою і може тому його твори такі близькі й дорогі для нас.

Численно зібрана публика рясними оплесками вітала проф. Горняткевича, що в коротких словах накреслив свій мистецький шлях. З вдячністю розказував він про своїх учителів, а саме проф. Камоцького з Краківської Академії, який знову ж був учнем проф. Станіславського, що походив з України і все захоплювався українськими краєвидами. То знову ж у Дрездені провадив мистця проф. Бірінгер, що був портретистом саксонського короля. З пієтизмом згадував проф. Горняткевич Великого Мигрополита Андрея Шептицького, що в хвилинах вагання піддержував його словами: „Ви не потребуєте вже ніякої Академії“. Та при кінці свого „рахунку совісті“ проф. Горняткевич признався, що музою його життя все була, є й буде — його достойна Дру-

жина, що стимулювала мистця до все кращих мистецьких досягнень.

Після прийняття ще довго насолоджувались глядачі чудовими образами, а я ніяк не могла відійти від цієї пильної доріжки — серед українського жита з маками і волошками.

Таїса Богданська
пресова референтка

ШИКАГО, ІЛЛ.

Річні збори 29 Відділу СУА

Дата: 26. січня 1966 р.

Збори відкрила п-ні Віра Маркевич, голова, і ствердила їх право-сильність.

Президія Зборів: п-ні Ореста Пилецька, голова, п-ні Ірина Мигаль, секретарка.

Звіти Управи зложили: пп. Віра Маркевич, голова, Марта Білинська, містогорова, Ірина Кузик, рек. секретарка, Наталка Масник, кор. секретарка, Емілія Вишницька, скарбник, та референтки: пп. Михайлина Лисейко організаційна, Марія Наваринська культ.-освітня, Олександра Савин виховна, Леся Палій супс опіка, Дарія Маркусь пресова (з причини виїзду з Шикаго звіт прочитала п-ні Віра Маркевич).

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начисляє 39 членок, у тому 7 нових. Вибули 2 на власне бажання. У звіттовому році відбулося 8 сходів Управи та 8 ширших сходів. Відділ брав активну участь у всіх імпрезах Окружної Ради, як рівнож був численно заступлений на куті 22 Відділу, Хрестинах 84 Відділу та костюмовій забаві 74 Відділу. Управа Відділу взяла участь у Конференції Пресових Референток та передконвенційній конференції Округи, влаштованих Окр. Радою. На 14. Конвенції СУА Відділ репрезентували п-ні Віра Маркевич, голова, та п-ні Марія Наваринська, культ.-освітня референтка. Відзначено 5-ліття існування Відділу.

б) Культ.-освітня: Для урізноманітнення програми ширших сходів упродовж цілого року переведено гутірки та дискусії на наступні теми: „Примінення української вишивки“ (пп. Дарія Малюк, Оксана Лобачевська, Марія Волинець), „Народня ноша в різних частинах України“ (п-ні Марія Наваринська), „Враження з поїздки по Європі“ (д-р Наталія Григорчук), „Краса і розуміння поетич-

ного слова“ (проф. Богдан Рубчак), та „Жіноча преса“ (п-ні Рома Турянська). Нова Управа започаткувала свою діяльність товаришким вечором „Рожева Веч'рка“ для членок Відділу та їх родин. У гарно прибраній залі та при смачній перекусці в дружній атмосфері проведено час.

Після літніх вакацій переведено два рази випродаж уживаного одягу „Раммедж сейл“, що кожного року є одним із джерел нашого доходу.

В грудні 1965 р. Відділ відзначив 5-ліття свого існування. Окрім Союзнок із родинами, запрошено представників жіночих і громадських організацій. Програму свята приготував програмовий комітет (пп. Марія Наваринська, Люба Коломиєць і Люба Мицик) з Управою Відділу. Бенкет відкрила п-ні Віра Маркевич, голова, привітала гостей та передала ведення програми п-ні Марії Наваринській. Після молитви та обіду прослухано нарис (звіт) про діяльність Відділу з перспективи 5-ти років. Передано Відділові численні привіти під Окр. Ради, Відділів і Організацій.

Приємністю вечора була розвагова частина, що її перевела п-ні Люба Коломиєць і в яку входили: скеч п-ні Ориси Гарасовської „Ясний Місяць“, виконаний членками (пп. Люба Мицик, Леся Палій і Марія Наваринська), „Есей про походження жінки“ п. Юрія Коломийця, відчитаний автором, сольослів п-ні Віри Сурівки та виступ квартету Відділу (пп. Наталка Масник, Ірина Мигаль, Олександра Савин і Ярослава Салдан), зорганізований спеціально з нагоди 5-ліття. Щира подяка належить п-ні Марії Плешкевич, що вклала багато труду, щоб у короткому часі приготувати квартет до виступу.

Милу несподіванку зробив 22 Відділ СУА, найбільший в Окрузі, обдарувавши нас лялечкою в гуцульському строї виконання п-ні Марії Хрептовської, яка мала символізувати наші взаємини „матері й доні“.

в) Виховна: При Відділі існує Дитяча Світличка, що її до грудня 1965 року провадила п-ні Віра Ільницька. Від грудня працю садівнички перебрала п-ні Ольга Ковальська. Пересічне число дітей: 25 до 33.

У звіттовому часі відбулися такі дошкільні імпрези, підготовані Виховною Радою і садівничкою: Свято Матері, закінчення шкільного року, по-

лучене зі святом Батька, костюмова забава і свято св. О. Миколая.

Влаштовано дві сесії „Виховного Семінара“, започаткованого ще попередньою Управою. Для переведення його створено спеціальний Комітет, в якого склад входили такі пані: Дарія Маркусь, голова, Ореста Пилецька, Марія Волинець і Дана Дикий, члени. Крім доповідей на виховні теми влаштовано виставку дитячої літератури у співпраці з Товариством Українських Бібліотекарів у Шикаго, як рівнож ручних робіт з українською тематикою та виставку проектів українознавчих виховних іграшок.

Слідуючою імпрезою була „Дитяча Вишивана Забава“, що її підготувала Управа з членками Відділу. Програма була багата й різноманітна. Окрім забав та гор виставлено п'єсу „Червона Шапочка“, що її підготувала з дітьми п-ні Марія Яримович, та показ народньої ноші, який перевела і пояснила п-ні Марія Наваринська. Велика кількість дитячих вишиваних одягів свідчила, що забава втішалася великим успіхом. Дописи про вище згадані імпрези були подані до преси.

г) Суспільна опіка: Референтка відвідувала хворих у шпиталі, як також членок Відділу з нагоди народин дитинки. На прохання Окружної Ради переведено збірку на хворого в шпиталі.

г) Пресова: Написано 9 дописів про працю Відділу. „Наше Життя“ передплачує 24 членки. Придбані 4 нові передплати. На радіопересиланні 22 Відділу наші діти дали програму з нагоди Свята Матері. Пресова референтка виготовила інформативний бюлетень, розподіл джурів у садочку, та зладила історію Відділу до Конвенційної Книги СУА. На Конференції Пресових Референток дала доповідь на тему „Підбирання проблематичних тем і правильне їх навісвітлення“.

д) Фінансова: Відділ мав 3,808.71 дол. приходів, а 3,360.45 дол. розходів. Закуплено уділ Дому СУА у сумі 100 дол.

Контр. Комісія: Іменем її звітувала п-ні Олександра Савин, через відсутність голови п-ні Богдани Попель. Стверджено, що книги ведено в порядку і поставлено внесок уділити абсолюторію уступаючій Управі. Внесок прийнято одноголосно.

Управа і членки 34 Відділу СУА в Коговзі:

Сидять від ліва: пп. Софія Зальопана, Ольга Недільська, Олена Бачинська, Ксеня Кухар, Кароліна Бездух, голова, Ярослава Ракоча, Уляна Омецінська, Марія Ракоча, Марія Галькевич ст. Стоять від ліва: Ніна Левицька, Марія Куфель, Анна Гогоша, Ольга Павлів, Софія Поповська, Марія Галькевич мол., Марія Мацюк, Віра Гарбач, Віра Галібей, Анастасія Вербицька, Стеффанія Кушнір, Христіна Шандиба, Юлія Партика, Лукерія Каута, Варвара Ковальчук, Віра Вакулєнко.

Board and members of 34 UNWLA Branch in Cohoes, N. Y.

Нова Управа: пп. Віра Маркевич, голова, Ірина Мигаль, містогорова, Олександра Савин, секретарка, Емілія Вишницька, касієрка. Референтками стали: пп. Люба Мицик організаційною, Люба Коломиєць культ.-освітньою, Оріся Андрушко виховною, Тирса Дутко і Віра Трошук членами Виховної Ради, Михайліна Лисейко сусп. опіки, Марта Білинська пресовою, Богданна Попель господарською, Марія Білинська й Ірина Кузик, зв'язковими до Іллінойської Федерації Жіночих Клубів.

Контр. Комісія: пп. Марія Наваринська голова, Марія Боднарук і Леся Палій члени.

Пані Віра Маркевич, перевибрана голова, подякувала за довір'я та поставила під дискусію справу членок, що протягом останніх років не платять членських вкладок і не виявляють жадного зацікавлення працею Відділу. Рішено вислати листи з пригадкою, надіючись на позитивний вислід.

Привні застановлялись також над приналежністю Відділу до 6. Дистрикту Іллінойської Федерації Жінок. Через мале число активних членів та перетяження працею у Відділі, співпраця з 6. Дистриктом дещо менша в останніх роках. Рішено ще раз це обговорити.

На закінчення п-ні Віра Маркевич, голова, просила всіх членок включитись у працю Відділу.

Марія Білинська
пресова референтка

Чи ви вже вирівняли передплату за „Наше Життя“?

КОГОВЗ, Н. Й.

Річні збори 34 Відділу СУА

Дата: 23. січня 1966 р.

Збори відкрила голова п-ні Кароліна Бездух молитвою.

Президія зборів: п-ні Ольга Павлів, голова, п-ні Зеновія Білас, секретар.

Протокол із попередніх зборів відчитала п-ні Уляна Омецінська.

Звіти Управи зложили: п-ні К. Бездух, голова, п-ні У. Омецінська, секретарка, п-ні Ярослава Ракоча, касієрка й п-ні Христіна Шандиба, суспільна опіка.

Діяльність Відділу:

а) **Організаційна:** Відділ начислює 40 членок. Відбуто 8 ширших сходин, 2 святочні й 4 засідання Управи. Відділ співпрацює з місцевою укр. кат. парохією. Відділом УККА і Укр. Горожанським Клубом. Вислано делегатку на Конвенцію СУА.

б) **Культ.-освітня:** На місячних сходинах відчитувались обіжники, надіслані з Централі та відбувались гуртки на актуальні теми. На святочних сходинах виголошено відповідні до хвилини реферати. Належало б відмітити спогоди пароха о. Ніколая Вояковського про героїню Ольгу Басараб, що була його родичкою, чи теж дуже цінну доповідь на тему „Становище жінки в родинному житті“. Свято Матері відсвятковано відповідним рефератом і спільним прийняттям членок з їхніми чоловіками. Відзначено 25-літній подружній ювілей п-ні Зеновії Білас. Спільний Свят-Вечір уже ввійшов у традицію нашого Відділу. Всі членки безкоштовно приносять печиво та охоче

приготовляють традиційні страви. Кожного року теж змінюється Різдмаді при Ренслір Політ. Інституті в Трой, Н. Й. Кожного року влаштовують в їхній бібліотеці виставку укр. нар. мистецтва та літератури. Приготовляють кутю і колач на „Інтернешонел Кризмес Динер“. Відділ допомагає місцевій парохії при влаштуванні пікніку й церковного базару. Теж співпрацює з Укр. Горож. Клубом при влаштуванні пікніків чи інших імпрез.

в) **Сусп. опіка:** Референтки відвідували хворих і висилали картки з побажаннями скорого видужання. Відділ улаштував продаж печива.

г) **Фінансова:** Відділ мав 1,181.49 дол. приходу, а 862.44 дол. розходу.

Контр. Комісія: п-ні Надія Кас'янчук, як голова, ствердила, що книги були ведені в порядку і поставила внесок на уділення абсолюторії, що збори одногосно прийняли.

Нова Управа: п-ні Кароліна Бездух, голова, п-ні Ксеня Кухар, містогорова, п-ні Ярослава Ракоча, касієрка, пп. Уляна Омецінська і Олена Бачинська, секретарки. Референтками стали: п-ні Зеновія Білас культурно-освітньою, пп. Х. Шиндиба і Дарія Кендзерська сусп. опіки, пп. Ольга Павлів і Ніна Левицька господарськими.

Контр. Комісія: пп. Надія Кас'янчук і Анна Гогоша.

Збори відкрила перевибрана голова п-ні Кароліна Бездух, дякуючи за довір'я і закликаючи всіх до дальшої спільної праці. Молитвою збори закрито.

Зеновія Білас, секр. зборів

ШИКАГО, ІЛЛ.

Річні збори 36 Відділу СУА

Дата: 27. лютого 1966 р.

Збори відкрила голова п-ні Катерина Перович молитвою.

Зборами проводила п-ні Катерина Перович, а протокол списувала п-ні Марія Родак.

Протокол із попередніх річних зборів відчитала рек. секретарка п-ні Марія Родак і протокол цей прийнято без змін.

Звіти Управи зложили: п-ні Катерина Перович, голова, п-ні Анна Брудна, містоголова, п-ні Гелен Мелінішин, фін. секретарка, п-ні Марія Родак, рек. секретарка і п-ні Анна Гіжовська, касієрка.

Звіт із 14. Конвенції СУА, що відбулась у Нью Йорку в днях 26.—29. листопада 1965 р., зложила делегатка п-ні Володимира Гут.

Від Контр. Комісії зложила звіт п-ні Марія Юськів. Ствердила, що книги Відділу ведено в порядку і поставила внесок на уділення абсолютної, що збори одногосно ухваляли.

Нова Управа: п-ні Володимира Гут, голова, п-ні Анна Брудна, містоголова, п-ні Гелен Мелінішин, фін. секретарка, п-ні Марія Родак, рек. секретарка, п-ні Анна Гіжовська, касієрка, п-ні Наталія Харів, пресова референтка.

Контр. Комісія: пп. Марія Юськів і М. Овчарчин.

Збори ухвалили виплатити Окружній Раді СУА в Шикаго квоту 25 дол. на покриття коштів делегатки на світозій жіночий Конгрес, що відбується в Тегерані.

Збори закрила новообрана голова п-ні Володимира Гут молитвою за здоров'я хворих членок і подякувала за довір'я. По зборах була весела товариська гутірка при чайку і смачній перекусці.

Наталія Харів
пресова референтка

ЕН АРБОР, МИШ.

З діяльності 37 Підвідділу СУА

В січні 1966 р. організовано Відділ СУА в Ен Арбор, Мишиген і прилучено його як підвідділ до 37 Відділу в Дітройті. Членство його невеличке — 11 жінок, з Управою в складі: д-р Ася Гумецька, голова, п-ні Люба Чапельська, секретарка, п-ні

Підвідділ 37 Відділу СУА в Ен Арбор, Миш., улаштував дитяче свято Т. Шевченка

Section of the UNWLA Branch 37 in Ann Arbor, Mich., arranged a concert for children in honor of T. Shevchenko

Стефа Рогач, скарбничка і п-ні Оксана Огар, орг. референтка.

Тому, що майже всі членки мають дітей у дошкільному або молодшому шкільному віці, праця Відділу зосередилася на їхньому головному спільному зацікавленні — вихованні дітей в українському дусі. Зорганізовано виховний гурток шкільної молоді в числі 12 дітей, який веде під час зимового семестру студентка п-на Уляна Климишин. Сходина відбувалася що два тижні.

Дня 27. березня ц. р. влаштовано Шевченківське Свято у виконанні цієї групи дітей. У програму свята ввійшла сценка з дитячих літ поета „До залізних стовпів“ Володимира Мацькова, деклямації і спів у супроводі бандури у виконанні запрошеної з Дітройту 11-літньої Марусі Назаренко. Імпреду закінчено „Заповітом“.

Розпочавши цією першою спробою свою діяльність, Ен Арборський Відділ планує продовжувати її, працюючи в першу чергу над молоддю, а в міру змоги розгалужуючи свої зусилля і в інші діянки.

Люба Чапельська
секретарка

ЛЕНСІНГ, МИШ.

З діяльності 38 Відділу СУА

Не можемо багато про себе написати. Нас є всього 8 членок, бо дехто виїхав, а дехто відійшов на вічний спочинок. Нових нам трудно приєднати, бо ми вже старші віком, а молодші хочуть працювати у своєму гурті. І так сходиться далі нас вісім і кажемо собі, що цього року ще попрацюємо на народній ниві, а потім, як Бог дасть.

Недавно тому на наших зборах ми зібрали „писанку“ від членок та прихильниць. Зібрали ми 36 дол., додали з каси 14 дол. і разом вислали 50 дол. На Фонд „Мати й Дитина“ призначили 15 дол., на Українських Інвалідів 15 дол., на пресовий фонд Н. Життя 10 дол., на кошти делегатки до Тегерану 10 дол.

Працюємо в давньому складі. Наша Управа — Анна Наконечна, голова, Євдокія Горішна, містоголова, Анастасія Забродська, рек. секретарка, Леся Блейк, заступниця, Марія Мальована, касієрка. У Контр. Комісії є Анастасія Гудз і Катерина Левандовська.

А. Наконечна, голова

Чи всі членки Вашого Відділу передплатили Наше Життя?

НАШЕ ЖИТТЯ — ЛИПЕНЬ-СЕРПЕНЬ, 1966

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Річні збори 42 Відділу СУА

Дата: 13. березня 1966 р.

Збори відкрила голова п-ні М. Пашук молитвою.

Президія: п-ні М. Євсевська, голова, п-ні Л. Бурачинська, секретарка.

Звіт Управи зладила п-ні Анна Сивуляк, секретарка. П-ні М. Пашук, голова, подякувала членкам за гарну співпрацю.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ відбув 10 ширших сходин і 2 засідання Управи. На ширших сходинах вшановується день народження членок та подружні ювілеї. Відділ тісно співпрацює з Окр. Радою СУА. Також відзначив членок, що не пропускають ширших сходин.

б) Культ.-освітня й імпрезова: Відділ улаштував Свят-Вечір, двічі бінго, поминки за померлих членок, Свято Матері-Союзянки та брав живу участь в імпрезах Окружної Ради. На імпрези інших Відділів вислав представниць. На сходинах були відчитані доповіді, надіслані з Централі.

в) Сусп. опіка: Членки Відділу спакували й вислали пачку вживаного одягу до Бразилії. Хворих членок відвідували вдома і в шпиталі та дбали про Службу Божу за їх здоров'я.

Промова п-ні М. Євсевської, місто-голови Окр. Ради СУА, виявила призначення для праці Відділу. Хоч Відділ уже не такий активний, як був давніше, але членки люблять і шанують одна одну, а це причинюється до доброї атмосфери в Відділі і в свою чергу притягає й інших до гурту.

Контр. Комісія: Іменем її промовила п-ні Катерина Пак і ствердила, що книги Відділу знаходяться в найкращому порядку та поставила внесок на уділення абсолюторії, що збори одноголосно ухвалили.

Нова Управа: п-ні Марія Пашук, голова, п-ні Катерина Чемерис, місто-голова, п-ні Анна Сивуляк, рек. секретарка. п-ні Анна Качмарчик, кор. секретарка, п-ні Пелагія Малиновська, касієрка. Референтками стали — п-ні Лідія Бурачинська культ.-освітньою, п-ні Текля Парашак сусп. опіки, п-ні Марія Бендзяк, делегатка до Окр. Ради.

Контр. Комісія: пл. Катерина Пак, Марія Бендзяк і Ангела Дава.

Закрила збори перевибрана голова,

дякуючи за довір'я. Членки ще довго гуторили при смачній перекусці.

Присутня

З діяльності 43 Відділу СУА

Літ. Вечір Миколи Понеділка. Це не вперше М. Понеділок був гостем нашого Відділу. Та цим разом спільно з місцевим Літ.-Мист. Клубом жіноцтво готувалось на прийняття улюбленого гумориста. Поява нової книжки „Смішні сльозини“ у великій мірі причинились до того, що хотілось якнайскорше побачити автора та таки від нього особисто почути його нариси й оповідання. Він же ж великий мистець слова, а його прегарна українська мова — це справжня насолода для душі. То ж не диво, що Миколу Понеділка щиро вітають і він ніколи „не знудиться“.

Вечір відкрила п-ні Наталія Андрусів, голова Відділу, що теж провела імпрезою. Микола Понеділок відчитав два літературні нариси — „Дуб“ і „Пісня“, — що чергувались із виступом пластового квартету „Ті чотири“ (Галя Сагата, Люба Капій, Віра Чайковська, Ніля Чума), при фортепіяні п-ні Ірина Чума. Наш дуже милий і люблений квартет відспівав чотири пісні і, як звичайно, гостям було замало, тож слідували наддатки.

У другій частині автор говорив із пам'яті „Зустріч у книгарні“, „Чи йнакше можна“, „Мово, мати наша рідна“. Слово про автора виголосила мгр. Ірина Пеленська, що в дуже цікавий спосіб підійшла до творчости Миколи Понеділка, шукаючи відповіді: „Хто такий — Микола Понеділок?“ Її слово причинилось до кращого пізнання його творчости, яку ми всі любимо та не дуже добре її знаємо. Цей незвичайно вдалий вечір закінчив подякою авторові голова Літ.-Мист. Клубу д-р Володимир Рудницький.

Гостей, що в день 26. березня ц. р. вщерть виповнили залю „Тризуба“, приймали чаєм і солодким членки 43 Відділу СУА. На цю імпрезу громад-но прийшла молодь, щоб разом із старшими побачити й послухати, як перлинами котяться смішні сльозинки.

Базар на потреби суспільної опіки. Другий із черги передсвяточний Базар, що його влаштував 43 Відділ СУА в дні 26. і 27. березня, був призначений на потреби суспільної опіки. До цього Базару членство підго-

товлялось кілька місяців, бо ж хочеться, щоб товар був „свій“. Це значить — приготований руками членок та ще й українського вигляду, як вишивка чи кераміка, а про писанки то й не говориться. Окрім того Базар відомий із гарних весняних капелюшків, що їх пильно випрацьовують членки 43 Відділу, покінчивши курс на своєму терені. Цього року Базар припав на час, коли п-ні Марія Лисяк вела трико-тарський курс і кожна пані виплела щось гарного на дарунок. То ж Базар був багатий у різномодний товар і справді кожний міг для себе щось гарного знайти. Дохід із Базару поповнив касу суспільної опіки на всі її потреби. Тут мимоволі пригадується народня пословиця „Громада по нитці, а бідному сорочка“.

Осипа Грабовенська
пресова референтка

Товариська зустріч 48 Відділу СУА

Ця зустріч, що відбулася 1. травня ц. р., була влаштована в залі Української Громади на Найставні й зібрала досить поважне число членок, гостей та нашої дорогої молоді. Столи гарно прикрашені українською керамікою, писанками, квітами, на сцені образ Пречистої Диви Марії в стилевих рамах, прибраний прегарно вишитим рушником. Для молоді були окремі столи. Молоді було надсподівано багато, бо крім наших дітей, завітали до нас у гості пластунки і пластуни. Всі вони були в народньому вбранні. Все це робило дуже миле враження на присутніх.

О год. 2-гій, як було зазначено в програмках, п-ні голова М. Баб'як привітала присутніх і згадала, що в нашому Відділі відбувається вже 4-та з черги така зустріч і вона показується потрібною, бо люди мають нагоду зустрітись, поговорити й пона-йомитись. Дальшим веденням програми зайнявся п. Льонгин Марків, за якого ініціативою і старанням прийшли до нас пластунки із своїм виступом. У першій точці була доповідь про Великодні звичаї у рідному краю, яку дуже добре відчитала учениця Оля Максим'юк, дочка нашої імпрезової референтки.

Потім була деклямація про Великдень. Дальшою точкою були гагілки, що їх вивели пластунки. Особливо подобався вміло відіграний танок любовної пари на леваді під час гагілок.

На цьому закінчилася перша частина програми, присвячена Великоднім святam.

Друга частина програми, присвячена матерям, почалася доповіддю на цю тему. Реферат своїм змістом був оригінальний, заторкував постаті наших матерів в українській літературі на протязі історії. Постаті матерів зворушували до сліз.

Кілька деклямацій: „Свято Матусі“, „Коло неньки“, „Хто найліпше любить нас“, „Є у мене голосочок“ деклямували, то переплітали співом, діти Союзянок. А старші відспівали: „Червоні маки“ і „Зелений гай“. На закінчення, всі разом деклямували молитву і відспівали пісню до Богоматері „О, Мати Божа, Ти райський цвіте“. Виступало 23 дітей, з якими працювала п-ні Леонтина Петрович.

За цей час, коли наші господарські референтки гостили присутніх кавою і солодким печивом, п-ні Олена Петрів і п. Льонгин Марків успішно перекладали вигравки. Були в нас і гості з Централі США, Окружної Ради та представниці кількох Відділів.

Цього дня, тільки в пізніших годинах, відбувалися хрестини нового 90 Відділу США, тож наші членки, по закінченні Зустрічі, поспішали ще на другу імпрезу, вітати новозаснований Відділ, щоб кликнути йому: „Щастя, Боже!“.

Олена Господаревська
пресова референтка

БОФАЛО, Н. Й.

Прощання членки США

Наш 49 Відділ заплянував загальні збори на день 20. березня ц. р., бо годі було скоріше дістати „вільну неділю“ та залю.

Склалося так, що того дня ми попрощали довголітню членку п-ні Стефанію Чайковську, що разом із чоловіком о. Йосифом уже 29. березня мали виїхати на постійне до соняшної Каліфорнії до сина.

Голова п-ні Емілія Стасюк відкрила збори, привітала присутніх та провела молитву. Відтак звернулася до п-ні С. Чайковської та щиро й сердечно висловила свій і наш жаль із приводу її від'їзду. Підкреслила, що це одна з кращих членок: працювала, тиха й жертвенна. Не зважаючи на свій старший вік, помагала радо: чи то в кухні, чи на залі, порадою, грошем чи своїм добрим

печивом. Завжди присутня на сходинах чи імпрезах була приміром гідним наслідування. Відчитала також лист від п-ні Стефанії Гаврилюк, що з причини недуги не могла явитись, в якому то вище названа складає прилюдну подяку п-ні Чайковській від себе і своєї рідні за неодноразову поміч та пораду. На спомин цієї хвилини п-ні голова вручила їй скромний дарунок та китицю червоних троянд, як символ нашої любови. Це була дуже зворушлива хвилина й неодна з нас прослезилась. Дякуючи за все п-ні Чайковська відповіла, що як членка сповняла лиш свій обов'язок, та що розлука з нами для неї також прикра, але ще більше прикра для них хвилина, коли по вакаціях діти й внучата поїдуть домів, хата опустіє, то такий сум, що описати годі.

Тому рішили виїхати до дітей та поволі звикати (котрий то раз?) до нового місця, людей і підсоння.

Бажаємо Всч. Отцеві та Достойній Пані Добродійці ще довгі літа прожити та радіти успіхами дітей і внучат.

В імені Відділу: **Анна Макух**

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Свячене 64 Відділу США

Дня 17 квітня ц. р., о год. 1-шій по полудні, зібралися членки Відділу США у своїй домівці, в Українському Народньому Домі, щоб традиційним звичаєм, при спільній трапезі, поділитися свяченим, побажати собі всього добра-щастя і на крилах споминів перенестися хоч на годину-дві у ті часи, коли ми так радісно зустрічали Свято Великодня на Рідній Землі, між нашими рідними.

В святковий настрій впровадив нас усіх чепурно застелений стіл, аромат перекусок, страв і печива. Все це прекрасно приготувала наша імпрезова референтка, п-ні Стефа Салдан, при активній допомозі відомих господинь, пп. Люби Раковської і Марусі Карлевич. Цей гарно приготований стіл із смачними перекусками пригадав нам наших незабутніх матерів у Рідному Краю. Які з них були чудозі господині! Скільки праці, вміння й почуття естетики вкладали вони, щоб зробити стіл справді святочним — для родини і запрошених гостей.

Перше місце при столі зайняла на-

ша пані голова Поля Книш, за нею півколом позасідали інші членки Відділу. Пані голова проказала молитву, а всі присутні відспівали „Христос Воскрес“. Потім п-ні голова склала нам усім бажання і представила виконавців програми: нашу членку п-ні Ольгу Соневицьку, і нашого „одинака“ Івася Керницького-Ікера, що часто бере участь у наших програмах, любить поділитися з нами „таємницями“ своєї творчості. Щоб уприємити нам наше Свячене, він прочитав дві гуморески „Великдень у рідному таборі“ і „Пані-Пирожниці“ — ремінесценції з нашої минулорічної Конвенції.

Після зворушливого спогаду п-ні Ольги Соневицької „Їдемо додому на Свята“ неодній із нас покотилася сльоза з ока на згадку про ті давні Великодні. Потім всім нам „розв'язалися язпки“, кожна пригадала собі якийсь спомин чи жарт, а наш „одинак“ — Ікер прочитав нам ще свій спомин, як то він ходив до школи в Українській Державі. На дружній розмові, в приємній атмосфері, швидко минав час. На закінчення цього милого пополудня п-ні голова подякувала всім тим, що причинились до цієї гарної імпрези ділом чи дарунком, як також своєю присутністю.

Такі імпрези, як наше Свячене, видатно причиняються до пожвавлення праці у Відділах, тому побажаним було б, щоб членки не шкодували часу і брали в них якнайактивнішу участь.

Оксана І. Щур
культ.-осв. референтка

ЛОРЕЙН, ОГАЙО

Із діяльності 69 Відділу США

З ініціативи нашої меткої культ.-освітньої референтки п-ні М. Пашин за стараннями цілої Управи влаштовано мистецьку виставку картин малярки п-ні Ніни Раковської.

Малярка не пожаліла свого труду у зібранні картин і перевозі їх із Клівленду до Лорейну та вже день перед виставкою була в нас, щоб власноручно допомогти в розміщенні їх. Разом із нею прибув і її чоловік, що чимало нам допоміг. На цю імпрезу ми зарезерували три кімнати в Укр. Нар. Домі. В найбільшій розміщено картини, у меншій приготовано столики й крісла для гостей, а в кухні наша незаступна господар-

Управа і членки 76 Відділу СУА ім. Наталії Кобринської у Воррені:

Сидять від ліва: пп. Л. Крива, Н. Гевко, Ст. Лісікевич, б. голова, Л. Колодчин, М. Бараник, голова, Ю. Капітанець, М. Кальба. Стоять від ліва: пп. І. Прийма, М. Костюк, І. Трач, Я. Скипакевич, М. Турянська, Л. Богай, К. Сливка, В. Миколенко, З. Швайкун.

Board and members of 76 UNWLA Branch in Warren, Mich.

ська референтка п-ні Ю. Шевчук приготувляла смачну перекуску.

Виставку відкрила голова Відділу п-ні Зубаль і привітала численно зібрану публіку (бо ж 72 особи на нашу малу громаду — це більш ніж ми могли сподіватись). Коротко пояснила присутнім значення і ціль мистецьких виставок для нас, а зокрема для нашої dorостаючої молоді, що дуже часто недоцінює свого мистецтва тому, що не знає його. Потім заступаючи своєю дружину-малярку (що виздоровлюючи після епідемії „флю“ ще добре не відзискала голосу) промовив п. Раковський. Він коротко з'ясував розвиток образотворчого мистецтва від перших початків аж до тепер, включно з модерним мистецтвом. Не обійшлося тут без гумористики, коли доповідач розказував, як то люди пояснюють собі на свій лад модерні картини.

Приємною несподіванкою для нас був подарунок, що його вручила нам малярка, даруючи одну із своїх картин. Управа відбула зараз же коротку нараду й постановила зладити й розпродати квитки на вивагку подарованої картини. З запертим віддихом ждали всі присутні висліду цього вивагку: чие число витягне маленька Маруся Федик з імпровізованого сховку. Вибранцем долі був чоловік нашої членки п-ні Олі Микити, п. Дмитро.

По офіційній частині запрошено нас усіх на перекуску і так при гурці й огляданні картин швидко про-

минув гарний вечір. Щоб утривалити деякі моменти з цієї приємної й гарної імпрези, запрошено наших професійних фотографів пп. В. Федорова і В. Горського зробити кілька світлин.

Коли настав час закриття виставки і почалося збирання й пакування картин, ми — побачивши порожні, сірі стіни — мали враження, що нас збуджено з приємного гарного сну й ми вернулись до сірої буденщини.

Лідія Яців

ВОРРЕН, МИШ.

Із діяльності 76 Відділу СУА

Заходом 76 Відділу відбулася Дитяча Вишивана Забава. Як щороку, так і цього забаву започатковано виступом групи дітей (сорок) у народніх строях, що відтанцювали народні танки, а менші діти вивели маленьку сценку. Цілість робила гарне враження. Можна було запримітити на забаві вишиті дитячі суконочки й сорочки. Танці підготувала наша голова п-ні М. Бараник.

Наш Відділ провадиг Світличку під проводом пп. Мирослави Бараник і Олі Ощудляк у церковнім будинку під опікою парохії св. свщм. Йосафата, якої парохом є наш дорогий Всч. о. Барнич. В тім самім будинку відбуваються щомісяця наші сходи-ни. При нашому Відділі є створена англомова Секція під опікою п-ні Ліді Колодчин.

Дня 17. квітня ц. р. наш Відділ до

спілки з англомовною Секцією влаштував Свячене для нашої парохії. Присутніх було 260 осіб. Обидві імпрези — Свячене й Дитяча Вишивана Забава — були вдалі.

Срефа Лісікевич
прес. реф.

ВАШІНГТОН, Д. К.

Господарський курс 78 Відділу СУА

78 Відділ СУА, чи пак його господарський реферат, що його очолює енергійна і сповнена ініціативи, п-ні Богданна Гелета, уладив у днях 19. і 20. березня ц. р. дводенний господарський курс. Поштоухом для уладження цього курсу — була дійсна життєва потреба, що її відчували особливо молодші господині, членки нашого Відділу.

Курс, на який зголосилося 38 пань, вела — запрошена Відділом — п-ні Ірина Кашубинська з Клівленду. Вона виявилась неабиякою спеціалісткою в ділянці печення і прикрашування тортів і печива, роблення салат, прикрашування салат і м'ясива, роблення канапок і т. п. Свої вказівки п-ні Кашубинська ілюструвала справжнім практичним показом, так, що учасниці курсу могли засвоїти собі не тільки відомості про деякі сорти печива, салат і канапок, але й бути свідками процесу їх виготовлення й оціночною комісією якости й смаку готових уже продуктів.

На початку курсу здавалось, що тільки молодші пані будуть могли

78 Відділ СУА ім. Олени Степанів у Вашингтоні:

Перший ряд зліва до права: М. Воріс, М. Кормелюк, М. Скасків, голова, Т. Царик, Н. Ошея, Е. Енсен, К. Круль. Другий ряд: Л. Петрик, О. Канда, Д. Калін, В. Малиновська, Я. Оршикевич, Х. Кебузінська, Х. Пацлавська, З. Кульчицька. Третій ряд: А. Гімчак, Р. Сьокало, С. Дячок, Д. Мелех, С. Кушнір, М. Слота.

Board and members of the 78 UNWLA Branch in Washington, D. C.

щось навчитися, але скоро показалося, що й досвідчені господині з великим здоволенням поширювали свої господарські вмiлості.

Господарський курс, улаштований 78 Відділом, був 100-відсотково удатною ініціативою. До того в значній мірі причинилася п-ні Кашубинська, що зуміла впродовж цілого часу тривання курсу втримати увагу слухачок у повному напруженні. Мірою успішності курсу були похвальні ствердження учасниць під адресою інструкторки п-ні Ірини Кашубинської, яка обцяла продовжувати свій курс осінньою порою.

Софія Кушнір
пресова референтка

БРОНКС, Н. Й.

Річні збори 82 Відділу СУА

Дата: 6. лютого 1966.

Збори відкрила п-ні Е. Лисько, голова Відділу, вітаючи всіх членок, а також п-ні Н. Чапленко, делегатку Окр. Ради в Нью Йорку.

Президія зборів: п-ні Н. Чапленко, голова, п-ні О. Миськів, секретарка.

Звіти Управи зложили: голова, секретарка, касієрка і референтки. Звіти неprisутніх референток відчитала п-ні голова.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ заснований у 1964 р., нараховує 42 членки, серед яких є 38 передплатниць жур-

налу „Наше Життя“. Управа Відділу відбувала кожного місяця свої засідання, а також ширші сходи, на яких були привявні всі членки.

б) Культ.-освітня, виховна й імпрезова: На ширших сходах членки Управи виступали з гутірками на різні теми, однак з перевагою тем, зв'язаних із життям і діяльністю визначних українських жінок. На протязі звітного року Відділ влаштував свято ялинки для дітей, одноразову дитячу світличку, концерт своєї членки, співачки К. Колянковської і Андріївський Вечір, якого цілком було запізнати нашу молодь з андріївськими звичаями на Україні.

в) Фінансова: Відділ призначив понад 400 доларів на різні цілі, як: на пресовий фонд „Нашого Життя“, видання різних цінних книжок, Катедру Українознавства, будову нової церкви в Бронксі, сплату довгу за дім СУА, а також висилає кожного місяця 5 дол. на виховання молодих священників у Бразилії.

г) Господарська: Приготування перекусок на всіх імпрезах Відділу, буфету на 14. Конвенції СУА і парохіальних святах, як Просфора і Свячене.

Контр. Комісія: Після дискусії над звітами голова Контр. Комісії п-ні О. Лиско поставила внесок на одобрення діяльності уступаючої Управи й уділення їй абсолюторії. Збори одноголосно прийняли цей внесок.

Нова Управа: п-ні Е. Лисько, голова, п-ні М. Барагура, містоголова, п-ні О. Миськів, секретарка, п-ні Н. Попель, касієрка. Референтки: п-ні О. Лиско організаційна, п-ні Яр. Савчак культ.-освітня, п-ні І. Іванчишин виховна, пп. К. Колянковська й О. Гентиш імпрезові, пп. С. Раковська й І. Залуцька суспільна опіка, п-ні Н. Клезор пресова, пп. О. Гірна, М. Васків і С. Данилович господарські.

Контр. Комісія: п-ні К. Чернодольська, голова, пп. І. Загалаяк і О. Смулка, членки.

Делегатки на загальні збори Окр. Ради СУА в Нью Йорку: пп. М. Барагура, О. Лиско, О. Гентиш, О. Миськів і О. Гірна.

На закінчення зборів п-ні Н. Чапленко, голова Президії, подала кілька вказівок і порад новообраній Управі і Контр. Комісії, побажала їм багато успіхів у новій каденції їхньої праці та подякувала всім за участь на зборах.

Пресова референтка

НЬЮАРК, Н. ДЖ.

„Легкодух“ заходами 86 Відділу СУА

Наш Відділ СУА старається влаштувати такі вечори, що були б культурною розвагою для української громади в Ньюарку та не наражали б на матеріальні втрати Відділу. Останньою такою культурною імпрезою була комедія на 3 дії М.

Бендікса „Легкодух“ у фаховому виконанні філадельфійського „Театру у П'ятницю“, що його запрошено відвідати Ньюарк. Вистава відбулась 15 травня ц. р., в аудиторії Вейлсбург Гайскул.

Безпретенсійна комедія із досить найвненьким змістом: як то „легкодух“ Славко Крутий (Євген Левицький), виманчуючи гроші від багатого дядька Сена (В. Шашаровський) виманює, що він щасливо одружений, мусить „випозичити“ собі дружину (Ю. Шашаровська) і помешкання у своїх приятелів Анатолія Гнилича і його дружини (В. Мельник і Марія Лисяк) — переживає різні трагікомічні перепетії, аж урешті паде жертвою власної вигадки і власної легкодушності, бо мусить... женитися. Ця безпретенсійна п'єса має характеристичні риси подібних їй безчисленних чужинецьких легких комедій: жвавий діалог, короткі, щораз змінливі яви, неглибокий, але й нешкідливий дотеп і добре схоплені слабості людських вдач — покірливість безвольного чоловіка, цокотливість його дружини, легкодушність і самопевність старого парубка, добродушність і скупість старого дядька, кокетливість дівчини, що хоче вийти заміж. Публіка була вдоволена: вона мала приємний розваговий вечір і тому не мала великих претенсій до автора ані теж не розглядала надто критично виконавців. Увесь ансамбль був згармонізований, що було напевне заслугою також режисера Вол. Шашаровського. Успіх того вечора доказав, що українська публіка стужилася за сміхом і веселістю та взагалі тужить за театром.

Заслугу активності 86 Відділу СВА треба приписати імпрезовим референтам та енергійній голові Відділу п-ні А. Твардовській, що своїм тактом, ввічливістю й особистою працьовитістю тримає в гармонії Управу і заохочує її членів до солідарної співпраці.

Л. Л-ак, прес. референта

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Хрестини 90 Відділу СВА

Дня 1. травня ц. р. вся Союзняська сім'я пережила небуденне свято: хрестилась наймолодша „доня“ — 90-ий Відділ СВА. Тому з зацікавленням поспішали всі до залі „Тризуба“, де мав відбутись цей перший виступ. І

справді, зала заповнилась людьми, що засіли при гарно накритих столиках. Свято нового Відділу відкрила його голова п-ні Наталія Даниленко. Першою бесідницею була голова Централі СВА п-ні Стефанія Пушкар, що з'ясувала причину засновання цього молодечого Відділу. Серед молодого жіноцтва Філадельфії вона вже давніше зауважила шукання українського змісту й традиції в житті. Тому заохотила групу їх — зійтися і здійснити цю мрію в окремому Відділі. Це й згодом удалося зробити. А коли молоді жінки пізнали себе, тоді виявилось, що між ними є багато талантів — співачок, піаністок, писанчарок, вишивальниць, керамікарок. Отже тим краща нагода це використати й розвинути у гурті. З надією, що цей молодечий Відділ піде далі цим шляхом, пані голова передала йому грамоту ч. 90, а п-ні Даниленко, голові Відділу прищпилила відзнаку СВА.

Слїдувала мистецька програма. П-ні Н. Даниленко опрацювала доповідь про Великодні звичаї, що була переплітана виступами членок. Серед багатства звичаїв у різних частинах України виділялись гагілки, що їх відспівали пп. Дарія Шуст і Тося Мельничук при супроводі п-ні Лярисы Галушки. Народні перекази, пов'язані з Великоднем, продеклямувала п-ні Лада Прокоп. За багато прибраним і заставленим Великоднім столом засіла молода господиня в стилевому народньому вбранні з наміткою (п-ні Христіна Іжак). Вона демонструвала припрошування гостей за народнім звичаєм. Збірна деклямація двох дівчат у народніх строях (пп. Христіна Лазор і Надя Лучанко) подала також старовинні Великодні тексти.

Настала церемонія хрещення. До неї запрошено п-ні Осипу Грабовенську, голову Окружної Ради СВА. П-ні Грабовенська тепло привітала цей молодечий Відділ та побажала йому успішного шляху. Хрещення попередив невеликий скеч пера п-ні Лади Прокоп у виконанні пп. Лесі Терлецької, Калини Козак і самої авторки. Рясними оплесками зала привітала 90 Відділ в особі п-ні Лесі Терлецької, що в'їхала в дитячому візочку, зодягнута в чипочок та флянелеву сорочинку. Її „мама“ (Лада Прокоп) провела з нею лекцію українознавства, що своїми запитамі й

відповідями викликувала сальви сміху. Коли врешті „мама“ ще й відчитала „привіти“ для своєї „доні“, тоді її місце зайняла голова Окр. Ради п-ні Грабовенська, щоб перевести хрещення. На кума запросила в першу пару д-ра Володимира Пушкаря, голову Кред. Кооп. „Самопоміч“. Другу пару створили п-ні Стефанія Пушкар і п. Алексевич, третю — п-ні Лідія Бурачинська і п. Даниленко. Слїдували дальші пари кумів, зложені з представниць Відділів СВА — і так: п-ні Лідія Дяченко (20 Відд.), п-ні Лідія Одежинська (41 Відд.), п-ні Анна Сивуляк (42 Відд.), п-ні Ковальчук (43 Відд.), п-ні Галина Царинник (44 Відд.), п-ні Марія Баб'як (48 Відд.), п-ні Олександра Шуст (73 Відд.), п-ні Товт (88 Відд.). Всі вони угрупувались за лентою, що виходила від першої пари, а „дитятко“ Леся, що вже вилізла з візочка, об'їхало це коло, щоб зібрати свою „крижму“.

Присутні склали ще ширі побажання. Промовляла п-ні Олена Лотоцька, почесна голова СВА, п. Володимир Пушкар, перший „кум“ Відділу, „бабця“ Михайлина Чайковська і багато інших. Веселий скеч і доброзичливі промови викликали оживлений настрій. Тому присутні охоче заборались до багато накладених полумисків. Найбільший подив викликало печене поросся, що мусіло зійти з Великоднього стола, щоб потрапити на тарілки присутніх.

На кінці слід згадати, що членки проявили свій мистецький талант також у невеликій виставці, що була влаштована при вході до залі. Тут видніли чудові вишивки п-ні Марії Чижович і картини п-ні Лесі Терлецької. Талановиті речі!

Ще довго гуторили присутні при столах, розважаючи себе жартами. А молоді членки промінювали радістю, що їм удалась імпреза та Відділ уже представився промаді. **Присутня**

ДІТРОЙТ, МИШ.

Збірка в День Матері

На ширших сходах 63 Відділу, присвячених Матері, членки Відділу зложили на фонд „Мати й Дитина“:

П-ні Целюх 10 дол., п-ні Калитовська 5 дол., а по 1 дол. пп. д-р Савчук, Козак і Віханська — разом 18 дол. **Щире Спасібі!**

Перед замкненням числа наспів протокол і ухвали Конференції Референток із Сиракюз, що їх подаємо в цьому місці.

РОЧЕСТЕР — СИРАКЮЗИ, Н. Й.

Конференція Референток

Дня 22. травня ц. р. п-ні Марія Когутяк, голова Окр. Ради СВА, відкрила Конференцію, привітала представниць Окр. Ради і Відділів та подала порядок нарад. На бажання присутніх вона проводила зборами, секретарювала п-ні Ярослава Гудзяк.

На початку нарад п-ні М. Когутяк з'ясувала мету Конференції Референток, що повинні відбуватись у нас щороку. Ці конференції потрібні — а) для вишколу й активізації референток Відділів, б) для координації спільних дій, в) для закріплення контакту між референтками Окр. Ради і Відділів. Хотіли б ми проводити їх частіше та віддаль поміж нашими Відділами стоїть на перешкоді. Метою цьогорічної Конференції є — обговорити напрямні праці Окр. Ради та Відділів по лінії резолюцій 14-ої Конвенції СВА та можливості їх реалізації в нашій Окрузі.

Організаційну ділянку праці зреферувала у своїй глибоко обдуманій доповіді п-ні Софія Онуфрик, містоголова Окр. Ради СВА увійшов у нове десятиліття з непересічними успіхами праці минулих літ, ствердила доповідниця. Та жити вдоволенням із успіхів не можна. Кожен день повинен бути виповнений дальшою працею і ростом в обсягу й глибині. Основним мотором нашого успіху являється членство і йому мусимо присвятити багато уваги. Перша справа — це охоплення членством якнайбільшого числа нашого жіноцтва, а друга — це втримання його при нашій організації. Конечною потребою являється також організаційний вишкіл нашого членства. Цю тему „Праця над членкою“ обговорила п-ні Онуфрик у своїй доповіді, яка буде потім розіслана Відділам.

Почалась **дискусія на організаційну тему**. Спершу зосередилась вона довкруги активізації членки, як протидії збайдужінню. П-ні д-р Єржківська радила втягати в різні почини якнайбільше членства, доручаючи кожній якусь малу частину роботи. Це допоможе членкам зрозуміти важливість цієї роботи і скріпить їх по-

чуття відповідальності. Дальше розглянено можливість створення нових Відділів у нашій Окрузі. П-ні Онуфрик висловила проти творення Відділів із регіональних груп жіноцтва, бо наших жінок треба виховати в соборницькому, а не регіональному дусі. Все ж таки є дані, що промовляють за окремим гуртуванням тут народжених, що здебільшого користуються англійською мовою. Напр., д-р Єржківська зголосила можливість створення такого Відділу в Обурн, недалеко Сиракюз. Третьою темою було пересунення нашого членства в нові дільниці. Це ставить орг. референток перед нові завдання. Тут п-ні Когутяк порадила, що організаційна референтура Окр. Ради, а то й Відділу, повинна створити собі Комісію, якої члени мали б визначений терен своєї дії.

У дискусії забирали голос пп. д-р Є. Єржківська, М. Холєвчук, Я. Гудзяк, М. Кузьма, С. Жизневська, С. Онуфрик.

П-ні М. Когутяк мала в дискусії **заключне слово**. Вона звернула увагу на те, що організаційна — це одна з найважливіших ділянок нашої праці. Так як у кожному господарстві чи підприємстві повинна бути впорядкована організаційна система, так і в організації треба від того починати. Орг. референтура дбає про приріст членства, якість членства та спосіб вдержання членства. Приріст дає нам 20—30 членок річно, отже кількість одного середнього Відділу. А поза нашою організацією є ще сотні нашого жіноцтва. До кожної з тих жінок треба підійти, розказати їй про нашу організацію, її досягнення та заохотити її вступити в наші ряди. Творення нових Відділів також вимагає співпраці й зрозуміння всього членства. Наприклад, у наших більших осередках є тепер чимало молодих матерів, що могли б створити Відділ із спільними інтересами. Нераз треба для тієї цілі відпустити молодших членок існуючого Відділу, бо вони можуть стати ядром нового. Давні Відділи повинні це зрозуміти. Втримання членства при організації це також важливе орг. завдання. Його підставою є — вишкіл членства. Найперш треба запізнати членство зі статутом і ознайомити з історією та осягами СВА. Потім інформувати його про актуальні завдання СВА, маючи на увазі цілість організації,

а не тільки засяг Відділу. Дальше, впроваджувати членство в поодинокі ділянки праці при помочі доповідей, що будуть виголошені на сходинах. Це слово пані голова закінчила оптимістичною ноткою. Недавнє засновання 9 Відділу СВА в Бінггемтоні вселює надію в наші сили і каже нам шукати дальших можливостей.

Порушено ще проблему старших Відділів, що їм з причини віку членства загрожує ліквідація. Такі Відділи є в кожній Окрузі й над їх збереженням треба би подумати. Тут теж висловлювались присутні, даючи різні поради.

По закінченні дискусії складено та прийнято ухвали Конференції. Їх подамо в черговому числі.

З черги приступлено до **культурно-освітньої ділянки праці**, що її зреферувала п-ні д-р Євгена Єржківська та до **виховної ділянки**, що її обговорила п-ні Марія Когутяк. Обидві доповідниці обговорили осяги і труднощі цих ділянок і подали напрямні в новій каденції. По оживленій дискусії, в якій забрали слово пп. С. Онуфрик, Я. Гудзяк, М. Холєвчук, М. Кузьма та С. Жизневська, винесено ухвали, що будуть подані до відома.

Наприкінці Конференції предсідниця подякувала доповідницям за доповіді, а членкам 68 Відділу в Сиракюзах за дбайливу гостину та всі труди, пов'язані з Конференцією. Розходячись домів, учасниці Конференції погодилися у тому, що спільні зустрічі й наради приносять багато користі й закріплюють товариський зв'язок між Відділами.

Марія Когутяк, голова
Ярослава Гудзяк, секретарка

УХВАЛИ З ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ ДІЛЯНКИ

1. Посилити заходи для кращого охоплення нашого жіноцтва. Розглянути більші скупчення в окрузі та дільницях наших більших міст, де можна б створити нові Відділи. Срежити за приростом нового членства у Відділах. Для кращого охоплення членством усього нашого жіноцтва, в більших містах творити організаційні комісії, що допомагали б орг. референткам в їхній праці.

2. Просити Головну Управу СВА подавати в загально-українській пресі більше дописів про ціль СВА та (Докінчення на обгортці)

ОРГАНІЗАЦІЙНІ УХВАЛИ

(Закінчення зі стор. 40)

закликати жіноцтво до вступлення в наші зорганізовані ряди.

3. Скріпити зв'язок поміж референтами Гол. Управи, Окр. Ради та Відділів. Нав'язати письмений контакт.

4. Заходом Окр. Ради провести вишкільний курс для організаційних та адміністраційних сил, таких потрібних у наших Відділах.

5. Посилити активність нашого членства, доручаючи їм працю в ділянках, що їх найбільше цікавлять. Звернути увагу на активізацію референток Відділів.

6. Подбати про організаційний вишкіл Союзянки. На сходинах проводити балачки та відчитувати реферати на організаційні теми.

7. Звернути увагу на раціональне планування сходин. Уникати довгих, ділових нарад, а радше подбати про відпруження членок та приємну атмосферу. Ділові справи полагоджувати, в більшості, на засіданнях Управи і так приготовані подавати під головування на ширших сходинах.

8. Нових членок треба ознайомити з демократичним ходом нарад. Звернути увагу на зацікавлення членок та стосувати до них індивідуальний підхід.

9. Виєлімінувати релігійну нетолерантність, партійні упередження та розкладову критику.

10. Подбати, щоб на наших забавах чи імпрезах були визначені членки до т. зв. комітету товариської гостинності (ам. „гостес“), що могли б зайнятись гістьми.

УХВАЛИ З КУЛЬТУРНО-ОСВІТНЬОЇ ДІЛЯНКИ

1. Провести дослідну роботу, щоб роздобути спогади чи прізвища жертв большевицьких тиорем у 1941 р.

2. Свято Жінки-Героїні влаштувати кожного року в іншій місцевості нашої Округи.

3. Подбати про фахові доповіді, потрібні членству для збереження здоров'я та підвищення знання з різних ділянок.

4. Влаштувати зустрічі з письменницями або літературні вечорі з виставкою їхніх творів.

5. Змагати до засновання Гуртка Книголюбів у кожній місцевості.

6. Восени цього року відзначити 10-ліття смерті О. Кислевської. Закупити її портрет в Гол. Управі.

ДО ПЕРЕДПЛАТНИЦЬ „НАШОГО ЖИТТЯ“

Часто трапляється, що наші читачки — міняючи своє мешкання — не повідомляють нас про зміну своєї адреси. Тоді журнал іде на давнє місце й не раз пропадає. Частіше трапляється, що пошта повертає нам його у доволі знищеному стані й за цю службу каже собі платити зворотне порто. Щойно тоді можемо вислати число на нову адресу, оплачуючи ще раз пошту.

Чи не краще було б — повідомити нас вчас про зміну свого мешкання? На пошті продають готові листівки з повідомленням про зміну адреси і там треба тільки вставити давню й нову адресу. Це візьме кілька хвилин часу й заощадить роботи, гроша й розчарувань.

АДМІНІСТРАЦІЯ „НАШОГО ЖИТТЯ“

Централа одержала

від 1. травня до 20. червня 1966 р.

ПРЕСОВИЙ ФОНД Н. Ж.:

Окружна Рада, Шикаго	15.00
Від. Нью Йорк	25.00
„ 1 Нью Йорк, збірка	26.00
„ 5 Дітройт	5.00
„ 5 Дітройт, збірка	12.00
„ 10 Філадельфія	15.00
„ 23 Дітройт	15.00
„ 34 Коговз	5.00
„ 38 Лензінг	10.00
„ 48 Філадельфія	5.00
„ 63 Дітройт	10.00
„ 70 Пассейк	10.00
„ 81 Дітройт	5.00
Стефанія Бедрій, Ньюарк	10.00
Надія Бенцаль, Мюнхен, Нім.	10.00
Стефанія Жуковська, Реґо Парк	10.00
Анна Кузишин, ОЖЛВУ, Гемільтон	10.00
Ірина і Дмитро Левчуки, Філад.	10.00

По 5 дол.: Неля Кліш, Філадельфія, д-р Н. Пелехович-Гайворонська, Форест Гіл, Анна Дерезицька, Ірвінгтон, Ольга Ізьо, Едмонтон, Г. Скорецька, Нью Йорк, Н. Яблонська, Торонто, Ірина Левицька, Елизабет, Іванна Гентош, Філадельфія, О. Ганушевська (збірка), Рочестер.

По 2 дол.: Лідія Кий, Честер, Люба Дребля, Бронкс, О. Колісниченко, Мінеаполіс, Анастасія Кочан, Бінгем, Олена Маруенко, Бетлегем, Теодозія Пришляк, Гілюде, Валентина Шерейда, Дітройт.

По 1 дол.: Меланія Кокорудз, Онега, Володимира Баслядинська, Парма, Н. Цегельська, Бетлегем, А. Білик, Монреал, Наталія Яремчишин, Ліма, С. Вільшанецька, Клівленд.

ФОНД „МАТИ Й ДИТИНА“:

Від. 10 Філадельфія	80.00
„ 22 Шикаго	150.00
„ 38 Ленсінг	15.00
„ 44 Філадельфія	20.00
„ 47 Рочестер	34.50
„ 56 Дітройт	10.00

7. Влаштувати покази стилевого народнього строю.

8. Включитися в плян Окр. Ради — придбати моделі ляльок у народніх строях. Оголосити змаг поміж Відділами на виконання тих моделей із різних околиць нашої Батьківщини. (Строй: гуцульський, бойківський, подільський, київський, поліський і ін.).

9. Втягати наш доріст у нашу культурно-освітню працю. Нав'язувати контакти зі студентською молоддю в університетах.

УХВАЛИ З ВИХОВНОЇ ДІЛЯНКИ ПРАЦІ

1. Посилити нашу увагу для виховних справ. При цьому звернути увагу на релігійно-моральне й національне виховання.

2. Створити при Окружній Раді Виховну Комісію, що допомагала б Відділам у виховній праці.

3. Подбати про кадри фахових виховників та включати їх до праці з дітьми й батьками.

4. В кожній місцевості провести Виховний Семінар для батьків.

5. При кожному Відділі створити пораду для матерів.

6. У кожній місцевості організувати Дитячі Світлички та зайнятись дітьми, що не належать до жадної організації.

7. По наших більших осередках організувати Градуаційні Зустрічі та нав'язувати контакт із студентською молоддю.

8. Поширювати дитячу літературу й організувати зустрічі з дитячими письменницями.

9. Подбати про заживування виховних референток по наших Відділах та заохочувати їх до частіших контактів із виховною референткою Окр. Ради.

Чи ви вже подарували міській бібліотеці „Дух Полумя“ — твори Л. Українки англійською мовою?

2nd CLASS POSTAGE
PAID AT PHILA., PA.

Return to "OUR LIFE" Magazine
4936 N. 13th St., Philadelphia 41, Pa.
RETURN POSTAGE GUARANTEED

„ 63 Дітройт (збірка)	18.00
„ 64 Нью Йорк	90.00
„ 68 Сиракюзи	30.00
„ 76 Дітройт	16.00
Міра Залуцька, Аделфі	5.00

ВИХ. ФОНД ІМ. Г. РАКОЧОЇ:

Від. 1 Нью Йорк	5.00
„ 17 Маямі	5.00
„ 23 Дітройт	5.00
„ 28 Ньюарк	5.00
„ 48 Філадельфія	5.00
„ 56 Дітройт	5.00
„ 64 Нью Йорк	25.00
„ 70 Пассейк	5.00

ФОНД „500“:

Окр. Рада СУА, Шикаго	30.00
Окр. Рада СУА, Рочестер	10.00

НА УКР. ІНВАЛІДІВ:

Від. 38 Ленсінг	15.00
-----------------	-------

ФОНД ЗВ'ЯЗКІВ І РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ:

Окр. Рада СУА, Нью Йорк	25.00
Від. 1 Нью Йорк	10.00
„ 1 Нью Йорк, збірка	25.00
„ 2 Честер	10.00
„ 8 Бронкс, Н. Й.	10.00
„ 10 Філадельфія	25.00
„ 17 Маямі	10.00
„ 22 Шикаго	10.00
„ 28 Ньюарк	10.00
„ 34 Коговз	10.00
„ 36 Шикаго	25.00
„ 38 Ленсінг	10.00
„ 48 Філадельфія	10.00
„ 53 Асторія	20.00
„ 56 Дітройт	10.00
„ 64 Нью Йорк	20.00
„ 68 Сиракюзи	20.00
„ 70 Пассейк	10.00
Олена Процюк, Нью Йорк	5.00

ДІМ ДЛЯ СТАРШИХ:

Від. 68 Сиракюзи	50.00
------------------	-------

МУЗЕЙ СУА:

Анна Сивуляк, Філадельфія	10.00
---------------------------	-------

**ФУНДАТОРИ ДОМУ СУА
(з перенесених шерів):**

Від. 82 Бронкс, Н. Й.	100.00
-----------------------	--------

**НА СПЛАТУ МОРГЕДЖУ
ДОМУ СУА:**

С. Стахів, Філадельфія	5.00
------------------------	------

НТШ САРСЕЛЬ:

Від. 64 Нью Йорк	90.00
С. Барусевич, Нью Пальц, Н. Й.	10.00

УКР. КАТОЛ. УНІВЕРСИТЕТ У РИМІ

Від. 22 Шикаго	25.00
„ 87 Кантон	150.01

З подякою,

Ірина Качанівська, секретарка
Анна Сивуляк, касієрка

ІЗ ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

До Союзу Українок Америки
у Філадельфії

Сьогодні отримали ми від Вас цінну книжку — 40-ліття Союзу Українок Америки. Сердечно дякуємо за неї. Як гарно видана книжка і скільки цінних відомостей поміщено в ній!

Не знаходимо слів, щоб висловити наш подив і захоплення. Дійсно гідний документ пройденого шляху жертвенної праці українського жіноцтва в Америці.

Ніна Онацька

за Управу Союзу Українок
Аргентини

ЛЕНСІНГ, МИШ.

Збірка на „писанку“

Членки 38 Відділу СУА зложили на „писанку“ і переслали до Централі:

По 5 дол. Марія Мальована, Анастасія Забротська, Ярослав Забротський, Евдокія Горішна; по 3 дол. Анастасія Гудз; по 2.50 до. Леся Забротська-Блейк; по 2 дол. Анна Наконечна, Анна Олійник, Текля Стенкевич, Павлина Філь; по 1.50 Анастасія Полегонька; по 1 до. Катерина Левандовська. Разом 36 дол. Із каси додано 14 дол., отже разом 50 дол. Щире Спасибі!

СТАРЕНЬКА ПИСАНЧАРКА

Газета „Дейлі Телеграф“ у Дабл Гейте прикрасила обгортку гарними писанками. Їх писала мешканка тієї околиці п-ні Доця Максимчук-Павлюк, що походить із с. Кулачківців

біля Коломій. П-ні Павлюк живе у своєї дочки і пише щороку кілька тузинів писанок для родини і приятелів. Писанки в неї чудові, не зважаючи на те, що вона закінчила 82 роки.

**КОНФЕРЕНЦІЯ СФУЖО В ПІВД.
АМЕРИЦІ**

З ініціативи Управи СФУЖО відбудеться в 1967 році в Курітібі, Бразилія, чергова Континентальна Конференція СФУЖО — з участю представниць українських жіночих організацій Бразилії, Аргентини і Венесуели та представниці Управи СФУЖО.

Для підготовки Конференції вибраний є Комітет, що його очолила містоглова СФУЖО на Південну Америку п-ні Ольга Горачук. Осідок Комітету є в Курітібі.

ДОКІЯ ГУМЕННА

Благослови, Мати!

Казка-есеї

Це — несподіваний жмут світла на нашу минувшину, що показує, як донесений до нас із імлі тисячоліть цей охоронний виголос. У книжці щедро представлено мистецькі витвори, знайдені на Україні з давніх і найдавніших часів
288 сторінок. Тверда оправа.

Оплату й замовлення надсилати на адресу:

D. Humenna, % The Ukrainian Academy of Arts and Sciences in the U.S., Inc., 206 W. 100th Street, New York, N. Y. 10025, U.S.A.

ЗБІРКА ВІРШИКІВ І ОПОВІДАНЬ

Золота Бджілка

упорядкувала Марія Юркевич

— Ціна 50 центів —

Замовляти в Централі СУА